

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้น
ระยะยาวของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

การศึกษาเฉพาะบุคคลเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
พ.ศ. 2552

© 2552

นางสาวสุนทรี จีงประเสริฐกุล
สงวนลิขสิทธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
อนุมัติให้การศึกษาเฉพาะบุคคลนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว(LTF) ของ
นักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

ผู้วิจัย น.ส. สุนทรี จิงประเสริฐกุล

ได้พิจารณาเห็นชอบโดย

อาจารย์ที่ปรึกษา

(ดร. ชุตินาวดี ทองจีน)

ผู้แทนบัณฑิตวิทยาลัย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ลักคณา วรศิลป์ชัย)

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ

(รองศาสตราจารย์ ดร. ไพรัช ถิ่นธานี)

(ดร. สุदारัตน์ ดิษยวรรณนะ จันทราวัดฒนากุล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่ 24 เดือน มกราคม พ.ศ. 2552

สุนทรีย์ จึงประเสริฐกุล. ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต, มกราคม 2552, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวม
หุ้นระยะยาวของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร (176 หน้า)

อาจารย์ที่ปรึกษา คร.ชุตินาวดี ทองจีน

บทคัดย่อ

การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงลักษณะการออม ความสนใจที่มีต่อการลงทุน เหตุผลของการตัดสินใจในการออม ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน และระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ อันประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ปัจจัยด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน และปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (LTF) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจจากกลุ่มตัวอย่าง รวมทั้งสิ้น 445 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การทดสอบค่า Regression และ Chi-Square โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติไว้ที่ระดับ 0.05

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า นักลงทุนให้ความสำคัญในตัวแปรทุกตัว โดยให้ความสนใจอยู่ในระดับความสำคัญมากและยอมรับสมมติฐานทั้ง 4 ข้อ เนื่องจากการมีระดับคะแนนค่า Sig. น้อยกว่า 0.05 (Sig.) จึงแสดงว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาเฉพาะบุคคลฉบับนี้ สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลและหน่วยงานต่าง ๆ ที่ให้การช่วยเหลือในการทำรายงานและความร่วมมือเก็บข้อมูลจนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชุตินาถ ทองเงิน ที่ปรึกษารายงานการศึกษาเฉพาะบุคคลที่ให้ความช่วยเหลือพร้อมทั้งแนะนำ ในการจัดทำรายงาน และตรวจสอบความถูกต้อง แก้ไขข้อผิดพลาดต่าง ๆ จนทำให้รายงานฉบับนี้ เสร็จสมบูรณ์

ขอขอบพระคุณพนักงานบริษัททุกท่าน ที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามและเก็บรวบรวมงานวิจัยในครั้งนี้ โดยเฉพาะคุณสุวิไล ฤกษ์ชัยมงคล คุณชินนทร รักษาติ และคุณนันทกานต์ ศรีเบญจลักษณ์ ที่ช่วยเหลือและอำนวยความสะดวกทุกอย่าง ในการติดต่อประสานงานในการให้ข้อมูล และเก็บข้อมูลภายในบริษัท

ขอบคุณเพื่อนและพี่ๆ โดยเฉพาะคุณอัจฉรา จึงประเสริฐกุล ที่ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่ในการทำรายงานการศึกษาฉบับนี้และคอยเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดามารดาอย่างยิ่ง ที่ได้มอบโอกาสในการศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษาพร้อมให้ความช่วยเหลือทางด้านทุนการศึกษาและเป็นกำลังใจที่ดีตลอดมา

นางสาวสุนทรี จึงประเสริฐกุล

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง	ฉ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของงานวิจัย	9
ขอบเขตของงานวิจัย	9
ประเด็นคำถามของงานวิจัย	9
กรอบแนวความคิดการวิจัย	10
สมมติฐานของการวิจัย	10
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	11
นิยามคำศัพท์	11
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	15
ความเป็นมาของกองทุนรวม ลักษณะและประเภทของกองทุนรวม	15
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม	30
แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ	41
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน	52
แนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน	52
แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน	63
ทฤษฎีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องจากการลงทุนในกองทุนรวม	70

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)	
ทฤษฎีความต้องการถือเงิน	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	75
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	82
รูปแบบการวิจัย	82
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	82
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	85
การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	86
การเก็บรวบรวมข้อมูล	87
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	88
การประมวลผลข้อมูล	88
สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	88
บทที่ 4 ผลการวิจัย	89
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	89
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนใน กองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานบริษัทใน เขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต	104
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ	125
สรุปผลการวิจัย	125
อภิปรายผลการวิจัย	130

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 5 สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ (ต่อ)	
ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย	135
ข้อเสนอแนะ	135
บรรณานุกรม	137
ภาคผนวก	140
ภาคผนวก ก. แบบสอบถาม	140
ภาคผนวก ข. คู่มือภาษี เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	146
ภาคผนวก ค. ข้อมูลส่วนแบ่งการตลาดของกองทุนหุ้นระยะยาว และ สถิติการเจริญเติบโตของธุรกิจการจัดการกองทุนรวมที่เป็น กองทุนหุ้นระยะยาวปี 2547- 2550	156
ภาคผนวก ง. สรุปจำนวนกองทุน RMF และ LTF ที่ได้จำหน่ายออกไป ในปี 2551 ระหว่างเดือน พ.ค. – ก.ย.	161
ภาคผนวก จ ตัวอย่างประกอบ	167
เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ ทางภาษี	168
กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน	173

สารบัญตาราง

	หน้า	
ตารางที่ 2.1	ตารางเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด	23
ตารางที่ 2.2	ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตราสารทุน	29
ตารางที่ 2.3	การเปรียบเทียบระหว่างการออมและการลงทุน	62
ตารางที่ 3.1	ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	84
ตารางที่ 4.1	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	89
ตารางที่ 4.2	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	90
ตารางที่ 4.3	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	91
ตารางที่ 4.4	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	92
ตารางที่ 4.5	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง ในการทำงาน	93
ตารางที่ 4.6	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน	94
ตารางที่ 4.7	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลา ในการทำงาน	95
ตารางที่ 4.8	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินออมที่มีอยู่	97
ตารางที่ 4.9	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอิทธิพลที่มีต่อ การตัดสินใจลงทุน	98
ตารางที่ 4.10	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเคยมีการลงทุน ในกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม	99
ตารางที่ 4.11	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการออมหรือ การลงทุนในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม	100
ตารางที่ 4.12	จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุที่ยัง ไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	102
ตารางที่ 4.13	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านผลตอบแทน	104

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.14 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน	106
ตารางที่ 4.15 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน	107
ตารางที่ 4.16 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)	108
ตารางที่ 4.17 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	109
ตารางที่ 4.18 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) โดยภาพรวม	110
ตารางที่ 4.19 การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	111
ตารางที่ 4.20 การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านผลตอบแทนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	113
ตารางที่ 4.21 การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	114
ตารางที่ 4.22 การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	116
ตารางที่ 4.23 การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)	118

สารบัญตาราง (ต่อ)

	หน้า
ตารางที่ 4.24 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยโดยภาพรวมที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	119
ตารางที่ 4.25 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยผลตอบแทน	120
ตารางที่ 4.26 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน	121
ตารางที่ 4.27 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน	123
ตารางที่ 4.28 การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)	124

สารบัญภาพ

	หน้า
แผนภาพที่ 1.1 สถิติการเจริญเติบโตของธุรกิจการจัดการกองทุนรวมที่เป็น กองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3
แผนภาพที่ 1.2 มูลค่าทรัพย์สินสุทธิในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน 2551 ของกองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว	3
แผนภาพที่ 1.3 ระยะเวลาในการลงทุนกองทุน LTF	4
แผนภาพที่ 1.4 การผิดเงื่อนไขการลงทุน	8
แผนภาพที่ 1.5 ตัวอย่างการเปรียบเทียบการประหยัดภาษีจากการลงทุนใน LTF	8
แผนภาพที่ 1.6 กรอบแนวคิดการวิจัย	10
แผนภาพที่ 2.1 กระบวนการตัดสินใจ	49
แผนภาพที่ 2.2 วงจรชีวิตมนุษย์	61
แผนภาพที่ 2.3 ความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของกองทุนแต่ละประเภท	72
แผนภาพที่ 4.1 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ	90
แผนภาพที่ 4.2 แผนภูมิแสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ	91
แผนภาพที่ 4.3 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ	92
แผนภาพที่ 4.4 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา	93
แผนภาพที่ 4.5 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งการทำงาน	94
แผนภาพที่ 4.6 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้	95
แผนภาพที่ 4.7 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน	96

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
แผนภาพที่ 4.8 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินออมที่มีอยู่	97
แผนภาพที่ 4.9 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุน	98
แผนภาพที่ 4.10 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเคยมีลงทุนในกองทุนรวม	99
แผนภาพที่ 4.11 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการออมหรือการลงทุน	101
แผนภาพที่ 4.12 แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุที่ยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF	103
แผนภาพที่ 5.1 แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน Regression โดยค่า Sig. ของตัวแปรงานวิจัย	134

บทที่ 1

บทนำ

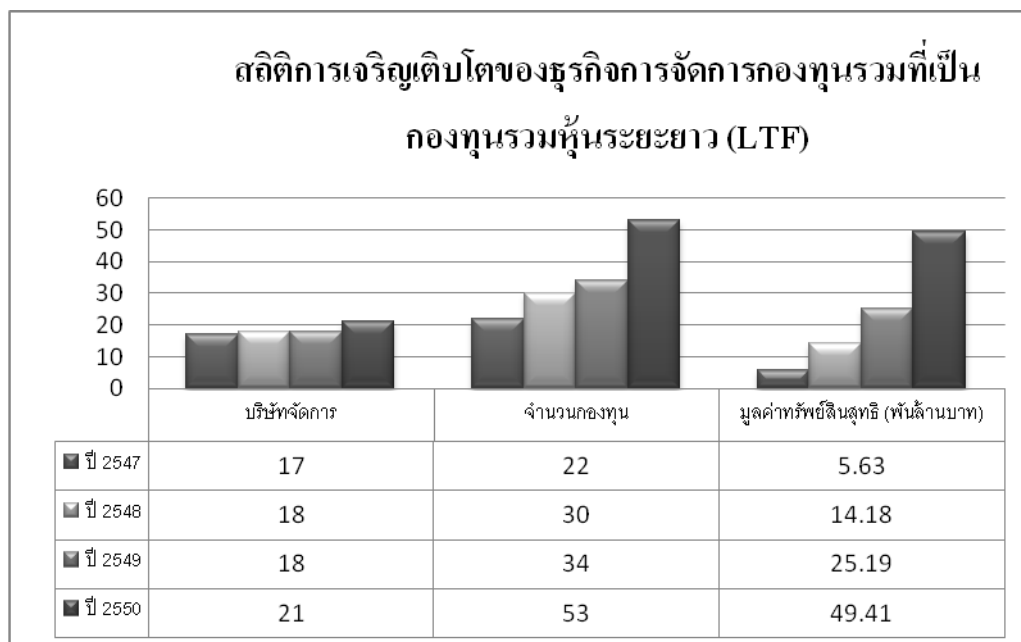
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

รูปแบบการออมเงินและการลงทุนของประชาชนในปัจจุบันได้พัฒนาจากอดีตไปมาก โดยประชาชนได้ให้ความสนใจในการนำเงินไปลงทุนในเครื่องมือทางการเงินอื่นๆ นอกเหนือจากการนำเงินไปฝากไว้กับธนาคารพาณิชย์ ในสถานการณ์ที่อัตราดอกเบี้ยลดต่ำลง และอัตราเงินเฟ้อเพิ่มมากขึ้น ประชาชนที่มีเงินออมเหลือพยายามหาทางเลือกที่จะสร้างผลตอบแทนสูงสุดให้กับตนเอง โดยการนำเงินออมไปลงทุนในกิจกรรมต่างๆ อาทิเช่น การลงทุนในทองคำหรือการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล เป็นต้น นอกจากนี้สถาบันการเงินต่างๆ ได้เสนอผลิตภัณฑ์ทางการเงินหลากหลายรูปแบบ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของลูกค้าที่แตกต่างกัน เช่น การออกกองทุนรวมประเภทต่างๆ ทำให้นักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาสามารถเลือกลงทุนผ่านกองทุนเหล่านั้นได้ การลงทุนเพื่อการออมผ่านกองทุนรวมเป็นที่รู้จักกันมากขึ้น เนื่องจากประชาชนเริ่มเข้าใจถึงประโยชน์ของการลงทุนผ่านตัวแทนที่เป็นมืออาชีพ ซึ่งจะลดความเสี่ยงจากการลงทุนด้วยตนเอง

ดังนั้นการลงทุนในกองทุนรวม จึงเป็นทางเลือกหนึ่ง สำหรับประชาชนที่มีเงินทุนไม่มาก และไม่มี ความชำนาญในการพิจารณาเลือกลงทุนในหลักทรัพย์แต่ละตัว เนื่องจากลักษณะของกองทุนรวม เป็นการนำเงินของนักทุนรายย่อยๆ ไปลงทุนร่วมกันเพื่อรวมเป็นเงินก้อนใหญ่ โดยมีตัวแทนที่เป็นมืออาชีพมาช่วยในการบริหารการลงทุน ประกอบกับรัฐบาลได้ส่งเสริมให้ประชาชนออมเงินระยะยาวมากขึ้น โดยให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยออกกองทุนมา 2 ประเภท คือ “กองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพ” (RMF : Retirement Mutual Fund) มีวัตถุประสงค์เพื่อการออมเงินไว้ใช้ในยามเกษียณและเป็นการเปิดโอกาสให้กับประชาชนที่อยู่ในอาชีพซึ่งไม่มีกองทุนสำรองเลี้ยงชีพหรือกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการได้มีเงินออมด้วย และกองทุนอีกประเภทได้แก่ “กองทุนรวมหุ้นระยะยาว” (LTF : Long Term Equity Fund) มีวัตถุประสงค์เพื่อกระตุ้นการลงทุนซื้อขายหุ้นระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์ฯ และให้ราคาหุ้นในตลาดหลักทรัพย์ฯ มีเสถียรภาพ ซึ่งเป็นการป้องกันความผันผวนในตลาดหลักทรัพย์ฯ นอกจากการลงทุนในกองทุนจะเป็นการออมเงินแล้ว กองทุนทั้ง 2 ประเภทยังสามารถนำจำนวนเงินที่ลงทุนมาลดหย่อนภาษีได้อีกด้วย ในกรณีที่

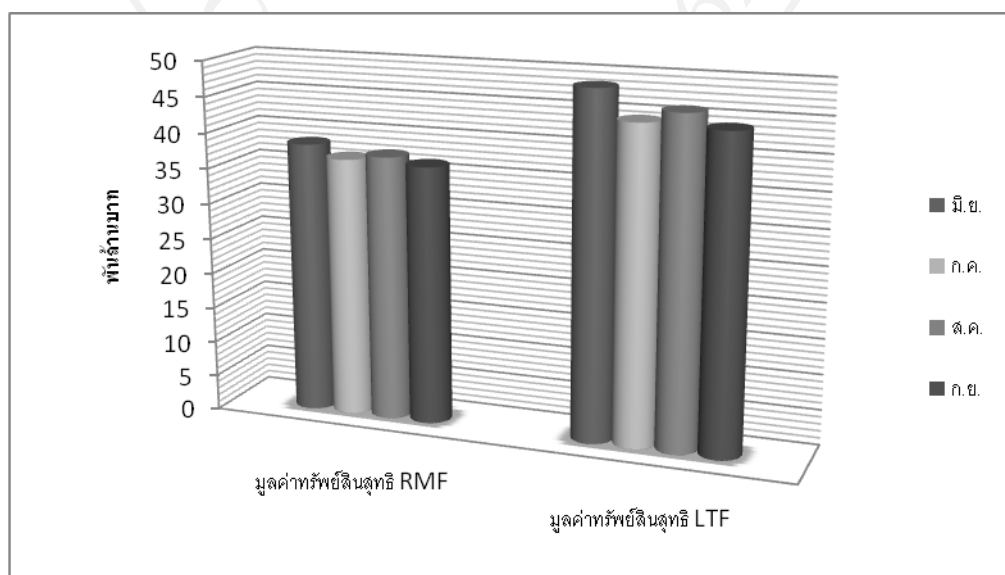
นักลงทุนปฏิบัติตามเงื่อนไขการลงทุนที่ได้กำหนดไว้อย่างครบถ้วนเท่านั้น ทำให้กองทุนดังกล่าวได้รับความนิยมจากประชาชน แต่ในปัจจุบันนักลงทุนทั่วไปส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มากกว่าเมื่อเทียบกับการลงทุนในกองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพ (RMF) โดยดูได้จากจำนวนผู้ถือหน่วยลงทุนที่เพิ่มขึ้น ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2550 ซึ่งจำนวนผู้ถือหน่วยลงทุนของกองทุน LTF มีจำนวนประมาณ 155,000 บัญชี ในขณะที่กองทุน RMF มีจำนวนประมาณ 115,000 บัญชี (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2550) หรือดูได้จาก ข้อมูลสถิติการเจริญเติบโตของธุรกิจการจัดการกองทุนรวมที่เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากภาพที่ 1.1 และข้อมูลมูลค่าทรัพย์สินสุทธิในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน 2551 ของกองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากภาพที่ 1.2 (www.aimc.or.th) ดังนั้นในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จึงมีวัตถุประสงค์ที่จะศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตวัฒนา เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และเขตราชวัตรบูรณะ ซึ่งเป็นเขตย่านธุรกิจที่สำคัญของกรุงเทพมหานคร เนื่องจากนักลงทุนที่อยู่ในช่วงของวัยทำงาน จะเป็นผู้ที่มีรายได้และมีอำนาจในการตัดสินใจในการออมและการลงทุนสูง ซึ่งส่วนใหญ่จะมีความรู้ความเข้าใจด้านการออมและการลงทุนเป็นอย่างดี จึงเป็นเหตุให้ผู้วิจัยตั้งใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไป

ภาพที่ 1.1 : สถิติการเจริญเติบโตของธุรกิจการจัดการกองทุนรวมที่เป็นกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก <http://www.aimc.or.th>

ภาพที่ 1.2 : มูลค่าทรัพย์สินสุทธิในช่วงเดือนมิถุนายน – กันยายน 2551 ของกองทุนสำรองเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

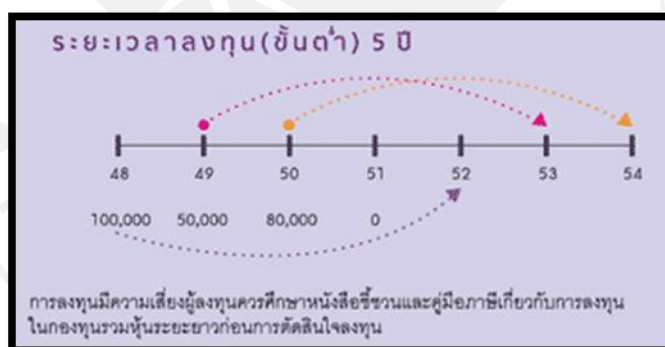
ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก <http://www.aimc.or.th>

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) (คู่มือ RMF & LTF ต่างๆ ของมูลนิธิกองทุนพัฒนา
ระบบตลาดทุน ได้ให้ความรู้เกี่ยวกับ LTF ไว้ดังต่อไปนี้)

ความเป็นมาของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น
โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเมื่อเดือนเมษายน 2547 เพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบันที่จะ
ลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์ฯ การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมี
เสถียรภาพมากขึ้นและเป็นการช่วยลดการพึ่งพาเงินลงทุนจากต่างชาติ โดยผู้ที่ลงทุนใน LTF ที่เป็น
บุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี เพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุนคล้ายคลึงกับ RMF
คือ เงินลงทุนใน LTF ได้รับยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริงไม่เกินร้อยละ
15 ของเงินได้ หรือไม่เกิน 300,000 บาท ในแต่ละปีภาษี โดยต้องลงทุนใน LTF ไม่น้อยกว่า 5 ปี
ปฏิทิน

ภาพที่ 1.3 : ระยะเวลาในการลงทุนกองทุน LTF

ที่มา : ระยะเวลาในการลงทุนกองทุน LTF, RMF หรือ LTF จะเลือกตัวใด, สืบค้นเมื่อ

31 สิงหาคม 2551. จาก <http://dcopywriter.wordpress.com/2007/12/24>

ลักษณะสำคัญของ LTF

เป็นกองทุนรวมตราสารแห่งทุนที่นำเงินไปลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม

LTF เหมาะสมกับใคร ?

LTF เหมาะกับผู้ที่ต้องการลงทุนในหุ้นระยะยาว แต่อาจไม่มีความชำนาญเกี่ยวกับการลงทุนในหุ้นหรือไม่มีเวลา จึงเลือกลงทุนผ่านกองทุนรวม ทั้งนี้ผู้ลงทุนจะต้องเข้าใจและยอมรับความเสี่ยงจากการลงทุน และเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนได้ คือ ลงทุนแล้วต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปี

เงื่อนไขการลงทุน

- 1) เงินลงทุนใน LTF ต้องมาจากการประกอบอาชีพ และเป็นเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร
- 2) เงินลงทุนใน LTF ต้องเป็นการลงทุนในช่วงระยะเวลาไม่เกินปี พ.ศ. 2559 เท่านั้น
- 3) ไม่มีการจำกัดเงินลงทุนขั้นต่ำ โดยนักลงทุนสามารถลงทุนได้สูงสุดถึง 15% ของเงินได้ในแต่ละปี แต่ต้องไม่เกิน 300,000 บาท แต่หากมีการลงทุนเกินกว่าที่กำหนดข้างต้น และมีการขายคืนหน่วยลงทุน นักลงทุนต้องนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืนหน่วยลงทุนเฉพาะส่วนที่เกินกว่าที่กำหนด ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย
- 4) เมื่อซื้อหน่วยลงทุนของ LTF ในปีใดแล้ว ก็สามารถหักลดหย่อนภาษีได้ทันทีในปีนั้น แต่ต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน โดยเริ่มนับจากปีที่มีการลงทุนเป็นครั้งแรก ยกตัวอย่างเช่น หากลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของ LTF ในวันที่ 30 ธันวาคม พ.ศ. 2548 ซึ่งพิจารณาตามเงื่อนไขแล้วต้องถือไปอีก 5 ปีข้างหน้า อนุกรมวิธานใดก็ตามถ้าสามารถขายคืนหน่วยลงทุนในวันที่ 2 มกราคม พ.ศ. 2552 ได้ นักลงทุนก็ยังคงได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีครบถ้วน ทั้งนี้ก็เพราะ หากนับตามปีปฏิทินที่เริ่มลงทุนเป็นครั้งแรก การที่นักลงทุนเลือกลงทุนวันใดวันหนึ่งในปี พ.ศ. 2548 ก็นับเป็น 1 ปีปฏิทิน และการขายคืนหน่วยลงทุนในวันใดวันหนึ่งตามเงื่อนไขที่กองทุนได้กำหนดไว้ในปี พ.ศ. 2552 ก็นับเป็นอีก 1 ปีปฏิทินเช่นกัน รวมกับอีก 3 ปีที่ถือครองก็จะนับเป็นระยะเวลา 5 ปีปฏิทินพอดี (แม้ว่าระยะเวลาที่ถือครองหน่วยลงทุนจริงๆ จะเท่ากับ 3 ปี กับ 2 วันเท่านั้นก็ตาม)
- 5) ไม่จำเป็นต้องลงทุนอย่างต่อเนื่อง เหมือนกองทุน RMF ดังนั้นกองทุน LTF สามารถที่จะนำเงินที่ลงทุนแยกกันไปในแต่ละปีได้ เช่น ถ้าลงทุนเงินก้อนแรกในปี 2547 ก็สามารถได้

ถอนได้อีก 5 ปีข้างหน้าในปี พ.ศ. 2551 และถ้าลงทุนเงินอีกก้อนหนึ่งในปี 2548 ก็สามารรถ
ได้ถอนได้อีก 5 ปีข้างหน้าในปี พ.ศ. 2552 เป็นต้น

- 6) กรณีที่กองทุนมีการจ่ายเงินปันผล นักลงทุนมีภาระภาษีที่ต้องจ่าย โดยสามารถเลือกหัก
ภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 10% หรือจะเลือกไม่หัก ณ ที่จ่าย แต่นำเงินปันผลที่ได้รับนั้นมา
คำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้ประจำปีทีเดียวเลยก็ได้
- 7) LTF ถูกกำหนดให้รับซื้อหน่วยลงทุนได้ไม่เกินปีละ 2 ครั้ง แตกต่างจาก RMF ที่ไม่มี
ข้อจำกัดเรื่องการรับซื้อคืนหน่วยลงทุน
- 8) ผู้ลงทุนไม่สามารถนำหน่วยลงทุนของ LTF ไปจำหน่ายโอน จำนำ หรือนำไปเป็น
ประกัน

นโยบายการลงทุนใน LTF

LTF เป็นกองทุนรวมที่มีนโยบายลงทุนแบบเดียว คือ ลงทุนในหุ้นสามัญที่จดทะเบียนใน
ตลาดหลักทรัพย์ฯ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุน โดยแต่ละ LTF
อาจจะมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน เช่น บางกองทุนอาจจะเน้นลงทุนในหุ้นกลุ่ม SET 50 หรือ
SET 100 โดยกองทุน LTF จะต่างจาก RMF คือสามารถจ่ายเงินปันผลได้ ขณะที่ RMF จ่าย
เงินปันผลไม่ได้

การโอนย้ายการลงทุนใน LTF

ผู้ลงทุนสามารถโอนย้ายการลงทุนทั้งหมดหรือเพียงบางส่วนจาก LTF หนึ่งไปยัง LTF อื่น
ได้ โดยอาจโอนย้ายการลงทุนไปยังกองทุนรวมเดียวหรือหลายกองทุนรวมก็ได้ ตามเงื่อนไขที่
กำหนดไว้ในหนังสือชี้ชวนของแต่ละกองทุน LTF

LTF มีข้อแตกต่างจากกองทุนรวมทั่วไป

- 1) ต้องลงทุนเป็นไปตามเงื่อนไขจึงจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
- 2) ขายคืนหน่วยลงทุนได้ไม่เกินปี 2 ครั้ง

ข้อดีของ LTF

ได้สิทธิประโยชน์ทางภาษีตามที่กล่าวแล้วข้างต้น นอกจากนี้การลงทุนในตราสารทุนยัง
ระยะยาวมากขึ้นจะมีความเสี่ยงในขาลงลดลงเมื่อเทียบกับการลงทุนระยะเวลาที่สั้นกว่า

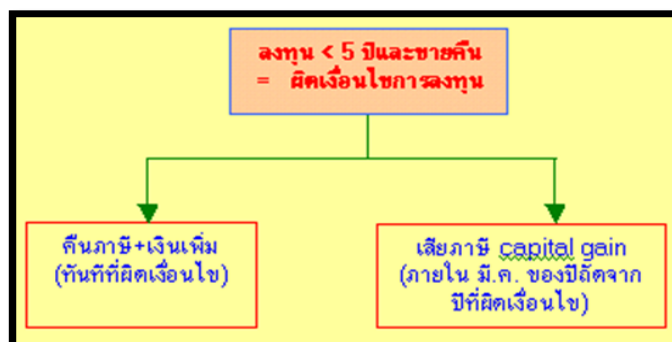
สิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุนใน LTF

เงินลงทุนใน LTF ได้รับการยกเว้นไม่ต้องนำไปรวมคำนวณภาษีเงินได้ ตามที่จ่ายจริงไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ หรือไม่เกิน 300,000 บาท ในแต่ละปีภาษี โดยไม่นับรวมกับเงินลงทุนใน RMF เงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กบข. โดยต้องลงทุนไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน นับตั้งแต่วันที่ลงทุนครั้งแรก จะได้รับยกเว้นภาษีทั้งจำนวน กำไรส่วนเกินที่ได้รับจากการไถ่ถอนหน่วยลงทุน เมื่อผู้ลงทุน ลงทุนมาแล้วไม่น้อยกว่า 5 ปี จะได้รับยกเว้นภาษี ทั้งนี้ หากมีการลงทุนเกินเมื่อขายคืนหน่วยลงทุนแล้วมีกำไร ผู้ลงทุนจะต้องนำกำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุน (Capital gain) เฉพาะจากส่วนเงินลงทุนที่เกิน ไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาด้วย ส่วนกรณีไถ่ถอนเนื่องจากผู้ลงทุนทุพพลภาพหรือเสียชีวิต เงินที่ไถ่ถอนจะได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีทั้งจำนวน

การชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ได้รับไปกรณีผู้ลงทุนปฏิบัติไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน

หากผู้ลงทุนปฏิบัติไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน คือขายคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนด 5 ปีปฏิทิน ถือว่าผิดเงื่อนไขการลงทุน ผู้ลงทุนจะต้องชำระคืนเงินภาษีที่ได้รับยกเว้นไป เฉพาะยอดเงินลงทุนที่ขายคืนพร้อมเงินเพิ่มในอัตราร้อยละ 1.5 ต่อเดือน โดยนับตั้งแต่เดือนเมษายนของปีที่ผู้ลงทุนยื่นขอยกเว้นภาษี จนถึงเดือนที่มีการยื่นภาษีคืนภาษี ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรยื่นขอคืนเงินภาษีพร้อมเงินเพิ่มทันทีที่มีการทำผิดเงื่อนไขการลงทุน โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ถึงรอบชำระภาษีตามปกติ สำหรับกรณีขาย LTF คืนเพียงบางส่วน ให้คืนภาษีเฉพาะยอดที่ขายคืนพร้อมเงินเพิ่มเท่านั้น นอกจากนี้ต้องจ่ายภาษีของกำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) โดยนำกำไรที่ได้รับจากการขายคืน ไปรวมเป็นเงินได้ของปีที่ขายคืนเพื่อเสียภาษีเงินได้ ซึ่งในทางปฏิบัติเมื่อผู้ลงทุนขายคืนบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมจะหักภาษี ณ ที่จ่าย 3% ของกำไรส่วนเกินทุนไว้ก่อน

ภาพที่ 1.4 : การคิดเงินโอนการลงทุน

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551

จาก <http://www.sec.or.th>

ภาพที่ 1.5 : ตัวอย่างการเปรียบเทียบการประหยัดภาษีจากการลงทุนใน LTF

สำหรับผู้มีฐานภาษี 30% นายปริญญา และมีรายได้ทั้งปี 1,500,000 บาท

วิธีคำนวณ	กรณีไม่ลงทุนใน LTF	กรณีลงทุนใน LTF - บางส่วน	กรณีลงทุนใน LTF - เต็มสิทธิ 15%
รายได้ทั้งปี	1,500,000	1,500,000	1,500,000
หัก ค่าใช้จ่าย (40%แต่ไม่เกิน 60,000 บาท)	60,000	60,000	60,000
คงเหลือ เงินได้หลังหักค่าใช้จ่าย	1,440,000	1,440,000	1,440,000
หัก ค่าลดหย่อนส่วนตัว	30,000	30,000	30,000
หัก ค่าลดหย่อนคู่สมรส	30,000	30,000	30,000
หัก ค่าลดหย่อนบุตรกำลังศึกษา 1 คน	17,000	17,000	17,000
หัก ค่าซื้อหน่วยลงทุน LTF	-	100,000	225,000
รวมค่าลดหย่อนที่หักได้	77,000	177,000	302,000
คงเหลือเงินได้สุทธิ	1,363,000	1,263,000	1,138,000
ภาษีเงินได้ทั้งปี	248,900	218,900	181,400
สามารถประหยัดภาษีได้	-	30,000	67,500

ที่มา : รูปการเปรียบเทียบการประหยัดภาษีจากการลงทุนใน LTF. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2551 จาก

<http://www.set.or.th/ltf/taxbenefit.html>

1.2 วัตถุประสงค์ของงานวิจัย

- 1) เพื่อศึกษาลักษณะการออมของนักลงทุน ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อศึกษาความสนใจของนักลงทุนทั่วไปที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- 3) เพื่อศึกษาถึงเหตุผลของการตัดสินใจในการออมกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- 4) เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเขตกรุงเทพมหานคร
- 5) เพื่อศึกษาถึงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ อันประกอบด้วย ปัจจัยด้านผลตอบแทน ปัจจัยด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ปัจจัยด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (LTF) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของประชาชน

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะมุ่งศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของประชาชน ซึ่งจะเน้นศึกษาเฉพาะประชาชนที่เป็นพนักงานบริษัทที่มีอายุระหว่าง 25-55 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งเป็นช่วงอายุของคนวัยทำงานที่ส่วนใหญ่มีรายได้เพียงพอและเริ่มมีการวางแผนการออมเพื่ออนาคต โดยจะศึกษาถึงสาเหตุหรือปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลให้ประชาชนแต่ละคนมีการตัดสินใจในการออมกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) โดยจะทำการสอบถามข้อมูลทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งจะใช้การออกแบบสอบถามจำนวน 500 ชุด เป็นการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) และกระจายการสำรวจไปตามอาคารสำนักงานในเขตย่านธุรกิจ จำนวน 8 เขต จากนั้นผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ได้รับกลับมาประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เพื่อนำค่าที่ได้จากการคำนวณวิเคราะห์หาค่าความเป็นไปได้ของการวิจัยต่อไป

ระยะเวลาการศึกษางานวิจัยครั้งนี้ คือ ตั้งแต่เดือนสิงหาคม ถึงเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551

โดยจะทำการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่างในช่วงเดือน ตุลาคม

1.4 ประเด็นคำถามของงานวิจัย

- 1) ลักษณะการออมของนักลงทุน ในย่านเขตกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

- 2) เหตุผลของการตัดสินใจในการออมกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) เป็นอย่างไร
- 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเขตกรุงเทพมหานคร เป็นอย่างไร

1.5 กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.6 : กรอบแนวคิดการวิจัย

1.6 สมมติฐานของการศึกษาวิจัย

สมมติฐานที่ 1 ผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 2 ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 3 ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานที่ 4 ผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

1.7 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1) เพื่อทราบถึงลักษณะการออมของประชาชนในย่านเขตกรุงเทพมหานคร
- 2) เพื่อทราบถึงรูปแบบการตัดสินใจในการออมกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของประชาชนในย่านเขตกรุงเทพมหานคร
- 3) เพื่อทราบถึงข้อมูลของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- 4) เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของประชาชน
- 5) เพื่อทราบถึงระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของประชาชน
- 6) เป็นแนวทางให้กับประชาชนโดยทั่วไปที่สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
- 7) ประชาชนที่สนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) สามารถนำข้อมูลสรุปของงานวิจัย ไปใช้ในการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนได้

1.8 นิยามคำศัพท์

นักลงทุน หมายถึง พนักงานบริษัทที่ปฏิบัติงานในเขตย่านธุรกิจ จำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตวัฒนา เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และเขตราชบุรีบูรณะ ซึ่งเป็นพนักงานบริษัทที่มีอายุช่วงระหว่าง 25-55 ปี

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน หมายถึง ตัวแปรต่างๆ ที่เป็นเหตุที่ทำให้นักลงทุนนำเงินมาลงทุนในกองทุน LTF

การตัดสินใจในการลงทุน หมายถึง การกำหนดทิศทางการตัดสินใจซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่มีต่อการลงทุน เมื่อได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนเพียงพอ (วิภา คิตเมตตาคกุล, 2549)

จุดมุ่งหมายในการลงทุน หมายถึง เป้าหมาย หรือ สิ่งที่ผู้ลงทุนต้องการได้รับจากการลงทุน เช่น เพื่อความปลอดภัยของเงินลงทุน เพื่อได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี หรือเพื่อการออมเงินในระยะยาว (วิภา คิตเมตตาคกุล, 2549)

ผลตอบแทน หมายถึง ผลลัพธ์ที่ได้รับจากการนำเงินไปลงทุนในกองทุน LTF เช่น สิทธิประโยชน์ทางภาษี ความมอกเงยของเงินลงทุน และเงินปันผล (ปัทมรัฐ ธรรมธิ, 2550)

เงื่อนไขการลงทุน หมายถึง สิทธิประโยชน์ทางภาษีที่นักลงทุนได้รับเมื่อร่วมลงทุนใน กองทุน LTF หรือเงื่อนไขการลงทุน ระยะเวลาการไถ่ถอน เป็นต้น ซึ่งถ้านักลงทุนไม่ปฏิบัติตามจะ กระทบต่อผลตอบแทนที่นักลงทุนที่อาจจะได้รับ (ปีพ.ร.ร. ธรรมช., 2550)

กองทุนรวม (Mutual Fund) หมายถึง กองทรัพย์สินที่จัดตั้งและบริหาร โดยบริษัท หลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมหรือเรียกย่อ ๆ ว่า " บลจ." มีวัตถุประสงค์ที่จะนำเงินที่ได้จากการ จำหน่ายหน่วยลงทุนแก่ผู้ลงทุน ไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทต่าง ๆ ที่ให้ผลตอบแทนและความ เสี่ยงในการลงทุนแตกต่างกันไป อาทิเช่น ลงทุนในหุ้นที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตราสารทางการเงินประเภทต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนในรูปเงิน บันทึบหรือกำไรจากการขายหน่วยลงทุน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ฯ, 2551)

กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) หมายถึง กองทุนรวมตราสาร แห่งทุนที่นำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนไปลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหุ้นสามัญของบริษัทจดทะเบียนไม่ต่ำกว่าร้อยละหกสิบห้าของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวมที่ โดยทางการ สนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาว ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดทุนไทยมี เสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิ ประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน โดยเงินลงทุนซื้อหน่วยในกองทุนประเภทนี้ ได้รับยกเว้นภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาตามที่จ่ายจริง สูงสุดไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้ โดยกำหนด เพดานสูงสุดไว้ที่ไม่เกิน 300,000 บาท นอกจากนี้ กำไรจากการขายคืนหน่วยลงทุนหรือ capital gain tax ก็จะได้รับยกเว้นไม่ต้องนำมาคำนวณเป็นเงินได้เมื่อเสียภาษี ทั้งนี้ โดยมีเงื่อนไขว่า ผู้ลงทุน จะต้องถือหน่วยลงทุนไว้ไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และ ตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund หรือ RMF) หมายถึง กองทุนรวมที่มี วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับ การเกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ที่มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการ

ยกเว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 300,000 บาท ทั้งนี้ ให้นำรวมเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัด ภาษีเงินได้ทันที ตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน(สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด หลักทรัพย์ฯ, 2551)

ความเสี่ยงจากตลาด หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่เกิดจากราคา หรือผลตอบแทน ปรับตัวขึ้นลง เนื่องจากความผันผวนของค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย การเมือง เป็นต้น แต่ความเสี่ยงนี้ สามารถลดลงได้ ถ้ามีการกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์หลาย ๆ ตัว (สำนักงานคณะกรรมการ กำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

ความเสี่ยงจากสภาพคล่อง หมายถึง ความเสี่ยงที่เกิดจากการที่นักลงทุนต้องการขายตรา สาร แต่ขายไม่ได้ หรือขายได้แต่ไม่ได้ราคาตามที่กำหนดไว้ (สำนักงานคณะกรรมการกำกับ หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

ความเสี่ยงในการลงทุน หมายถึง การที่ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจริงจากการลงทุน เบี่ยงเบนไปจากผลตอบแทนที่คาดหวังไว้ว่าจะได้รับเมื่อเริ่มแรกลงทุน (วิธาน นวมะรัตน, 2550)

การตัดสินใจในการลงทุน หมายถึง การกำหนดทิศทาง การตัดสินใจ ซึ่งเกิดจากความรู้สึกที่ มีต่อการลงทุน เมื่อได้รับรู้ข้อมูลเกี่ยวกับกองทุนอย่างเพียงพอ (วิภา คิณเมตตากุล, 2549)

บริษัทจัดการลงทุน (Investment Company หรือ Investment Management Company) หมายถึง บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดที่ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ ประเภทจัดการลงทุน โดยได้รับค่าธรรมเนียมเป็นผลตอบแทน บริษัทจัดการลงทุนจะจัดตั้งกองทุน รวมขึ้นมาโดยออกหน่วยลงทุนระดมเงินเข้ากองทุนรวม แล้วจัดสรรเงินที่ระดมได้ไปลงทุนต่าง ๆ ตามที่ระบุไว้ในวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกองทุนนั้น ๆ บริษัทประเภทนี้อาจเรียกว่า Management Company ด้วย บริษัทจัดการลงทุนช่วยให้เงินของผู้ลงทุนรายย่อยและผู้ลงทุนที่ยัง ขาดความรู้และทักษะการลงทุนในหลักทรัพย์ สามารถลงทุนได้อย่างมืออาชีพ มีการกระจายการ ลงทุนและมีสภาพคล่อง (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

ตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน หมายถึง บุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุน รวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาด

หลักทรัพย์ฯ (ก.ล.ต.) เท่านั้น ตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจาก ก.ล.ต. (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

หนังสือชี้ชวน (Prospectus) หมายถึง เอกสารที่บริษัทผู้เสนอขายหลักทรัพย์ต่อประชาชนทั่วไปต้องจัดทำขึ้น เพื่อเปิดเผยข้อมูลแสดงรายละเอียดเกี่ยวกับบริษัท และรายละเอียดของการเสนอขายหลักทรัพย์ครั้งนั้น หนังสือชี้ชวนจะต้องแสดงข้อมูลลักษณะธุรกิจของบริษัท โครงการในอนาคต โครงสร้างการบริหารงานผู้บริหารบริษัท ข้อมูลทางการเงิน ผลประกอบการในอดีตและที่คาดการณ์ว่าจะเป็นไปได้ในอนาคตประเภทของหุ้นที่เสนอขาย จำนวนหุ้น มูลค่าที่ตราไว้ ราคาเสนอขาย และวันเวลาที่ให้จองซื้อหุ้น ข้อมูลในหนังสือชี้ชวนมีความสำคัญต่อผู้ลงทุนที่จะใช้ประกอบการวิเคราะห์และตัดสินใจลงทุนในหุ้นนั้น ร่างหนังสือชี้ชวนของบริษัทจะต้องผ่านการพิจารณาจากสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ก่อนจัดทำเผยแพร่ให้ประชาชนจองซื้อหุ้น (สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ, 2551)

บทที่ 2
แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมประเภทกองทุนรวม
หุ้นระยะยาว (LTF: Long Term Equity Fund) ของนักลงทุนทั่วไป ในเขตกรุงเทพมหานคร”
กรณีศึกษาพนักงานบริษัทย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต ซึ่งมีความเป็นมา แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่
เกี่ยวข้องกับการศึกษาวิจัยในเรื่องนี้ต่างๆ ดังนี้

1. ความเป็นมาของกองทุนรวม ลักษณะและประเภทของกองทุนรวม
2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม
3. แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ
4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน
 - 4.1. แนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน
 - 4.2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน
5. ทฤษฎีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องจากการลงทุนในกองทุนรวม
6. ทฤษฎีความต้องการถือเงิน
7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความเป็นมาของธุรกิจจัดการกองทุนรวมในประเทศไทย (www.thaimutaulfund.com)

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมแห่งแรกของประเทศไทยได้จัดตั้งขึ้นในปี พ.ศ. 2518 โดยความร่วมมือกันระหว่างรัฐบาลไทยและบรรษัทการเงินระหว่างประเทศ (International Finance Corporation – IFC) ซึ่งเป็นหน่วยงานหนึ่งของธนาคาร โลก และได้มีการจัดตั้งและจัดการกองทุนรวมโครงการแรกในปี พ.ศ. 2520 ภายใต้ชื่อ “โครงการกองทุนสินกัญญา” ด้วยขนาดกองทุน 100 ล้านบาทและมีอายุโครงการ 10 ปี

ในปี พ.ศ. 2535 พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ พ.ศ. 2535 มีผลบังคับใช้ จึงได้มีการจัดตั้งสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ขึ้น เพื่อทำหน้าที่กำกับดูแลและส่งเสริมพัฒนาธุรกิจหลักทรัพย์ ธุรกิจจัดการลงทุน และตลาดทุนของประเทศ โดยในวันที่ 19 มีนาคม พ.ศ. 2535 กระทรวงการคลังได้พิจารณาให้ใบอนุญาตการจัดการกองทุนรวม

แก่บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นใหม่เพิ่มอีก 7 บริษัท รวมกับบริษัทเดิมอีก 1 บริษัท เป็น 8 บริษัท มีผลให้ธุรกิจการจัดการกองทุนรวมขยายตัวขึ้นอย่างรวดเร็วและกลายเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาตลาดทุนของประเทศไทย

ปลายปี พ.ศ. 2538 สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้เปิดให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมเพิ่มเติม ซึ่งมีกลุ่มผู้ผ่านการพิจารณาของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ จำนวน 7 กลุ่ม (ไม่นับรวมผู้จัดตั้ง บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม เพื่อผู้ลงทุนต่างด้าว จำกัด) โดยต่อมาในปี พ.ศ. 2539 – 2540 กลุ่มผู้ผ่านการพิจารณาดังกล่าวได้ทยอยจัดตั้งบริษัทขึ้นเพื่อรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวมจากกระทรวงการคลัง ซึ่งมีกลุ่มที่สามารถดำเนินการจัดตั้งบริษัทได้เพียง 6 บริษัท รวมกับบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่จัดตั้งแล้วก่อนหน้านี้เป็น 14 บริษัท

ปัจจุบัน ณ วันที่ 15 กุมภาพันธ์ 2551 มีบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมทั้งสิ้น 21 บริษัท คือ

1. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กรุงไทย จำกัด (มหาชน)
เลขที่ 11 อาคารคิวเฮ้าส์สาทร ชั้น M ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร
กรุงเทพฯ 10120
โทร 0-2670-4900 โทรสาร 0-2679-1820
<http://www.ktam.co.th>
2. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน กสิกรไทย จำกัด
เลขที่ 252/38-41 อาคารเมืองไทย-ภัทร 1 ชั้น 30-32 ถนนรัชดาภิเษก
แขวงห้วยขวาง เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ 10320
โทร 0-2673-3999 โทรสาร 0-2693-2320
<http://www.kasikornasset.com>
3. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทหารไทย จำกัด
เลขที่ 990 อาคารอับดุลราฮิมเพลส ชั้น 32 ถนนพระราม 4 แขวงสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทร 0-2636-1800 โทรสาร 0-2636-1820
<http://www.tmbam.com>

4. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ทิสโก้ จำกัด
เลขที่ 48/16 – 17 อาคารทิสโก้ ทาวเวอร์ ชั้น 9 ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0-2633-7777 โทรสาร 0-2633-7310
<http://www.tiscoasset.com>
5. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไทยพาณิชย์ จำกัด
เลขที่ 130 – 132 อาคารสินธร ทาวเวอร์ 3 ชั้น 23 ถนนวิฑู แขวงลุมพินี
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร. 0-2626-2222 โทรสาร 0-2263-4044
<http://www.scbam.com>
6. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ธนชาติ จำกัด
เลขที่ 898 อาคารเพลินจิตทาวเวอร์ ชั้น 15 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2263-0800 โทรสาร 0-2263-0394 , 0-2263-0811-4
<http://www.thanachartfund.com>
7. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน นครหลวงไทย จำกัด
เลขที่ 942/135 อาคารชาญอิสระทาวเวอร์ ชั้น 4 ถนนพระราม4 แขวงสุริวงส์ เขต
บางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2624-8555 โทรสาร 0-2624-8595
<http://www.sci-asset.com>
8. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน บีที จำกัด
เลขที่ 44 ชั้น 16 ถนนหลังสวน แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2686-9500 โทรสาร 0-2657-3167
<http://www.btam.co.th>
9. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ฟินันซ่า จำกัด
เลขที่ 48/21, 48/24 อาคารทิสโก้ทาวเวอร์ ชั้น 12 เอ ถนนสาทรเหนือ แขวงสีลม
เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0-2352-4000 โทรสาร 0-2352-4098-9
<http://www.finansa-asset.com>

10. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ยูโอบี (ไทย) จำกัด
เลขที่ 179/6-10 อาคารบางกอกซิตีทาวเวอร์ ชั้น 5 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2679-5577, 0-2679-5588 โทรสาร 0-2679-5571-5
<http://www.uobam.co.th>
11. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อเบอร์ดีน จำกัด
เลขที่ 179 อาคารบางกอกซิตีทาวเวอร์ ชั้น 28 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ
เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทร 0-2352-3333 โทรสาร 0-2352-3388
<http://www.aberdeen-asset.co.th>
12. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน อยูธยา จำกัด
เลขที่ 898 อาคารเฟลินจิตทาวเวอร์ ชั้น 12 ถนนเปลิดจิต แขวงลุมพินี
เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2657-5757 โทรสาร 0-2263-0199
<http://www.ayfunds.com>
13. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)
เลขที่ 199 ชั้น G และชั้น 21-23 อาคารคอลลัมน์ทาวเวอร์ ถนนรัชดาภิเษก
เขตคลองเตย กรุงเทพฯ 10110
โทร 0-2649-2000 โทรสาร 0-2649-2100, 0-2649-2111
<http://www.mfcfund.com>
14. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน แอสเซท พลัส จำกัด
เลขที่ 175 อาคารสารคดีทาวเวอร์ ชั้น 17 ถนนสาทรใต้ แขวงทุ่งมหาเมฆ เขต
สาทร กรุงเทพฯ 10120
โทร. 0-2672-1000 โทรสาร 0-2286-4472
<http://www.assetfund.co.th>
15. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนแมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด
ชั้น 6 อาคารแมนูไลฟ์เพลส 364/30 ถนนศรีอยุธยา แขวงถนนพญาไท เขตราชเทวี
กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0-2246-7650 โทรสาร 0-2642-6341
<http://www.manulife-asset.co.th>

16. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด
เลขที่ 130 – 132 อาคารสินธรทาวเวอร์ 1 ชั้น จี และ อาคารสินธรทาวเวอร์ 3 ชั้น 15,
17 และ 18 ถนนวิฑู แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2688-7777 โทรสาร 0-2688-7700
<http://www.ingfunds.co.th>
17. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ซิมโก้ จำกัด
เลขที่ 287 อาคารลิเบอร์ตีสแควร์ ชั้น 8 ถนนสีลม
แขวงสีลม เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500
โทร 0-2624-6300 โทรสาร 0-2624-6330
<http://www.moneyproline.com>
18. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม บัวหลวง จำกัด
เลขที่ 175 อาคารสาทรซิตี้ทาวเวอร์ ชั้น 26 ห้อง 2601 ถนนสาทรใต้
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทร 0-2679-6400 โทรสาร 0-2679-5995 – 6
<http://www.bblam.co.th>
19. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ปริมาเวสต์ จำกัด
เลขที่ 900 อาคารต้นสนทาวเวอร์ ชั้น 5 ถนนเพลินจิต แขวงลุมพินี เขตปทุมวัน
กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2257-0555 โทรสาร 0-2257-0360
<http://www.primavest.com>
20. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม ฟิลลิป จำกัด
เลขที่ 849 อาคารรวิวัฒน์ ชั้น 22 ถนนสีลม แขวงสีลม เขตบางรัก
กรุงเทพฯ 10500
โทร. 0-2635-3033 โทรสาร 0-2635-3040
<http://www.phillipasset.co.th>
21. บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวม วรรณ จำกัด
เลขที่ 989 อาคารสยามทาวเวอร์ ชั้น 24 (สยามดิศคัพเวอร์) ถนนพระราม 1
แขวงปทุมวัน เขตปทุมวัน กรุงเทพฯ 10330
โทร 0-2659-8888 โทรสาร 0-2659-8860 – 1
<http://www.one-asset.com>

1.1 ความหมายของกองทุนรวม (www.thaimutaulfund.com)

กองทุนรวม คือ เครื่องมือในการลงทุน (Investment Vehicle) สำหรับผู้ลงทุนรายย่อย ที่ประสงค์จะนำเงินมาลงทุนในตลาดเงินตลาดทุน แต่ติดขัดด้วยอุปสรรคหลายประการ ที่ทำให้การลงทุนด้วยตนเองไม่สามารถได้ผลลัพธ์ตามเป้าหมายที่ต้องการ เช่น

- มีทุนทรัพย์จำนวนจำกัด ไม่สามารถกระจายการลงทุนในหลักทรัพย์ต่างประเทศได้มากพอ เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน หรือ
- ไม่มีประสบการณ์ ความรู้ ความชำนาญในการลงทุน หรือ
- ไม่มีเวลาจะศึกษา ค้นหา และติดตามข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจการลงทุน

กองทุนรวม จึงเป็นเครื่องมือในการลงทุนที่มีประสิทธิภาพ มีการจัดการลงทุนอย่างเป็นระบบ โดยมีจุดมุ่งหมายให้การลงทุนได้รับผลตอบแทนที่ดีที่สุด ภายใต้กรอบความเสี่ยงที่ผู้ลงทุนยอมรับ

1.2 ผู้ที่เกี่ยวข้องกับกองทุนรวม (www.thaimutaulfund.com)

โครงสร้างของกองทุนรวม ถูกกำหนดขึ้นเพื่อผลประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน โดยประกอบด้วยผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่ต่าง ๆ และผู้กำกับดูแล ทั้งที่เป็นองค์กรของภาคเอกชนและภาครัฐ ได้แก่

- บริษัทจัดการ บริษัทจัดการต้องเป็นบริษัทหลักทรัพย์ที่ได้รับใบอนุญาตจัดการลงทุนจากกระทรวงการคลังเท่านั้น บริษัทจัดการเป็นผู้กำหนดโครงการกองทุนรวม นโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ เพื่อนำเสนอขออนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และต้องบริหารจัดการลงทุนตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนนั้น โดยเคร่งครัด ทั้งนี้ บริษัทจัดการจะแจ้งนโยบายการลงทุนและวัตถุประสงค์ในการลงทุนให้ผู้ลงทุนทราบ ในหนังสือชี้ชวนเสนอขายหน่วยลงทุนที่แจกจ่ายให้แก่ผู้ลงทุนและผู้สนใจลงทุนได้ศึกษาก่อนที่จะลงทุน

- ผู้ดูแลผลประโยชน์ ผู้ดูแลผลประโยชน์ เป็นสถาบันการเงิน ที่มีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด และต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ ผู้ดูแลผลประโยชน์จะเป็นตัวแทนของผู้ถือหน่วยลงทุน ทำหน้าที่รักษาผลประโยชน์ทั้งหมดของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น

- 1) ดูแลให้บริษัทจัดการจัดการกองทุนให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และนโยบายการลงทุนของโครงการลงทุน ที่ได้รับอนุมัติจากสำนักงาน ก.ล.ต. และที่ได้จัดแจ้งไว้ในหนังสือชี้ชวน
- 2) ทำหน้าที่ชำระราคาซื้อและรับชำระราคาจากการขายทรัพย์สิน
- 3) เก็บรักษาทรัพย์สินทั้งหมดของกองทุนรวม
- 4) สอบทานความถูกต้องของมูลค่าทรัพย์สินของกองทุนรวม

5) ดำเนินคดีฟ้องร้องแทนผู้ถือหน่วยลงทุนหากบริษัทจัดการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบ

- ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ปัจจุบันบุคคลที่จะทำหน้าที่เสนอขายหน่วยลงทุนของกองทุนรวมได้ ต้องเป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. เท่านั้น ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน ต้องมีคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนด และผ่านการทดสอบความรู้ในหลักสูตรการเป็นตัวแทนขายจากสถาบันที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ ขึ้นทะเบียนรายชื่อกับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องปฏิบัติและทำหน้าที่ในการขายตามที่กฎหมายกำหนด เพื่อป้องกันการขายและการโฆษณาชวนเชื่อให้ผู้ลงทุนเข้าใจผิดในสาระสำคัญ ตัวแทนสนับสนุนการขายหน่วยลงทุน หรือที่เรียกกันอย่างเป็นทางการว่า ผู้ทำหน้าที่ขายหรือรับซื้อคืนหน่วยลงทุนกองทุนรวม มีสองระดับ ได้แก่

1. ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับหนึ่ง [Investment Planner (IP)] หมายถึง บุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวมแก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุนทั่วไป ทั้งที่เป็น คำแนะนำทั่วไป และ คำแนะนำเฉพาะเจาะจง
2. ตัวแทนสนับสนุนการขาย-ระดับสอง [Fundamental Guide (FG)] หมายถึง บุคคลที่สามารถให้คำแนะนำในการลงทุนในหน่วยลงทุนของกองทุนรวม แก่ผู้ถือหน่วยลงทุนและผู้สนใจลงทุน ทั่วไป เฉพาะที่เป็น คำแนะนำทั่วไป เท่านั้น

- นายทะเบียนหน่วยลงทุน นายทะเบียนหน่วยลงทุน เป็นสถาบันการเงินที่ได้รับอนุญาตจากสำนักงาน ก.ล.ต. ให้มีหน้าที่ดูแลทะเบียนรายชื่อผู้ถือหน่วยลงทุน ตลอดจนสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหน่วยลงทุน เช่น การจ่ายเงินปันผล และสิทธิประโยชน์ อื่น ๆ บริษัทจัดการอาจทำหน้าที่เป็นนายทะเบียนหน่วยลงทุน สำหรับกองทุนรวมภายใต้การจัดการของตนก็ได้

- ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต ผู้สอบบัญชีรับอนุญาต เป็นบุคคลที่ได้รับอนุญาตให้เป็นผู้สอบบัญชี และมีชื่อขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงาน ก.ล.ต. ต้องไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับทั้งทางตรงและทางอ้อมกับบริษัทจัดการ มีหน้าที่ตรวจสอบบัญชีทรัพย์สินของกองทุนรวม ตรวจสอบและให้ความเห็นชอบงบการเงินของกองทุนให้ถูกต้องตามมาตรฐานบัญชี

- สมาคมบริษัทจัดการลงทุน สมาคมบริษัทจัดการลงทุน จัดตั้งขึ้นภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ พ.ศ. 2535 เป็นสมาคมที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ จัดทะเบียนสมาคมกับสำนักงาน ก.ล.ต. มีบริษัทจัดการที่ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ประเภทการจัดการกองทุนรวม การจัดการกองทุนส่วนบุคคล และการจัดการกองทุนส่วนบุคคลที่เป็นกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นสมาชิก สมาคมมีหน้าที่กำหนดจรรยาบรรณ และวางมาตรฐานในการปฏิบัติ ให้บริษัทสมาชิกยึดถือและปฏิบัติเป็นมาตรฐานเดียวกันทุกราย กำหนดคบทลงโทษเมื่อบริษัทสมาชิกฝ่าฝืนและไม่ปฏิบัติตาม

- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ สำนักงาน
 คณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ฯ เป็นองค์กรของภาครัฐ ทำหน้าที่กำกับดูแล
 ธุรกิจหลักทรัพย์ รวมถึงการจัดการลงทุน ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือ ข้อกำหนดตาม
 ความในกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์ และตลาดหลักทรัพย์

1.3 ประเภทของกองทุนรวม (www.thaimutaulfund.com)

ด้วยกองทุนรวมเป็นเสมือนหนึ่งเครื่องมือในการลงทุนของผู้ลงทุน ดังนั้น จึงต้องมีความ
 หลากหลายเพื่อให้มีความเหมาะสมกับแต่ละลักษณะของผู้ลงทุน โดยทั่วไปกองทุนรวมสามารถ
 แบ่งออกได้ ดังนี้

1. แบ่งตามประเภทของการขายคืนหน่วยลงทุน

กองทุนปิด (Closed-End fund) กองทุนรวมที่มีหน่วยลงทุนคงที่ ไม่เพิ่มขึ้นและไม่
 ลดลง และเปิดให้มีการจองซื้อเพียงครั้งเดียวเมื่อจัดตั้งโครงการ มีกำหนดอายุโครงการแน่นอน และ
 บริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนก่อนครบกำหนดอายุโครงการ ผู้ถือหน่วยลงทุนไม่สามารถ
 ไปได้ก่อนหน่วยลงทุนก่อน ครบกำหนดอายุโครงการได้ โดยส่วนใหญ่แล้ว อายุโครงการของกองทุน
 รวมในประเทศไทย จะมีกำหนด 3 ปี 5 ปี หรือ 10 ปี และเพื่อเพิ่มสภาพคล่อง ให้แก่ผู้ถือหน่วย
 ลงทุน บริษัทจัดการอาจนำหน่วยลงทุนของกองทุนปิดไปจดทะเบียนซื้อขายในตลาดรอง(ตลาด
 หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย) หรือจัดให้มี ตัวแทนจัดการซื้อขาย (Market maker)

กองทุนเปิด (Open-End fund) กองทุนรวมที่สามารถเพิ่มหรือลดหน่วยลงทุนได้ ไม่มี
 กำหนดอายุโครงการ และบริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วย ลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือ
 ชี้ชวน เช่น ทุกวัน ทุกสัปดาห์ ทุกสองสัปดาห์ ทุกเดือน ทุกไตรมาส หรือทุกหกเดือน กองทุนเปิดจึง
 เป็นที่นิยม มากกว่ากองทุนปิด เพราะมีสภาพคล่องมากกว่า

ตารางที่ 2.1 : ตารางเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด

ตารางเปรียบเทียบกองทุนปิดและกองทุนเปิด		
	กองทุนปิด	กองทุนเปิด
1. จำนวนหน่วยลงทุน	กำหนดแน่นอน ไม่เพิ่ม ไม่ลด	สามารถเพิ่มหรือลดลงได้
2. อายุโครงการ	มีกำหนดแน่นอน	ไม่มีกำหนด (evergreen)
3. การซื้อหน่วยลงทุน	เปิดให้จองซื้อครั้งเดียวเมื่อเริ่มโครงการหากประสงค์ซื้อเพิ่มในภายหลัง ต้องเข้าซื้อในตลาดรอง (กรณีบริษัทจัดการนำหน่วยลงทุนเข้าจดทะเบียนซื้อขาย) หรือแสดงความจำนงกับตัวแทนขาย (market maker) ที่บริษัทจัดการแต่งตั้ง	สามารถซื้อเพิ่มจำนวนหน่วยกับบริษัทจัดการโดยตรง หรือติดต่อผ่านตัวแทนสนับสนุนการขาย ที่บริษัทจัดการแต่งตั้ง ทั้งที่เป็นบุคคลธรรมดา และนิติบุคคล เช่น ธนาคาร หรือบริษัทหลักทรัพย์ ซึ่งจะทำหน้าที่ส่งคำสั่งซื้อมายังบริษัทจัดการ
4. การขายคืนหน่วยลงทุน	บริษัทจัดการไม่รับซื้อคืนหน่วยลงทุนจนกว่าจะครบอายุโครงการ หากผู้ลงทุนมีความจำเป็นต้องใช้เงิน ต้องขายหน่วยลงทุนที่ถือไว้ในตลาดรองในราคาตลาดให้แก่ผู้ประสงค์ซื้อ	บริษัทจัดการรับซื้อคืนหน่วยลงทุนตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ในหนังสือชี้ชวน (รายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน) ในราคาเท่ากับมูลค่าทรัพย์สินสุทธิ หักด้วยค่าธรรมเนียม(ถ้ามี)
5. การจดทะเบียนซื้อขาย	นิยมจดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดรอง เช่น ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	ไม่นิยมจดทะเบียนซื้อขายหน่วยลงทุนในตลาดรอง เพราะสามารถซื้อขายผ่านตัวแทนสนับสนุนการขายได้อยู่แล้ว

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก

<http://www.thaimutualfund.com> และ <http://www.aimc.or.th>

2. แบ่งตามนโยบายการลงทุน 10 แบบมาตรฐานของสำนักงาน ก.ล.ต.

2.1. กองทุนรวมตราสารแห่งทุน (Equity Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม บริษัทจัดการต้องรายงานค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนให้สำนักงาน ก.ล.ต. ทราบทุกกรอบระยะเวลาสามเดือน หกเดือน เก้าเดือน และสิบสองเดือนของรอบบัญชีกองทุน หากค่าเฉลี่ยการถือครองตราสารทุนไม่ถึงร้อยละ 65 ในรอบระยะเวลาใด ให้บริษัทจัดการแสดงผลโดย

ชัดเจน เพื่อที่สำนักงาน ก.ล.ต. จะได้นำไปเปิดเผยให้แก่ผู้ลงทุนและผู้ที่สนใจลงทุนทราบต่อไป โดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งทุน มีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวม ที่มีนโยบายลงทุนในตราสารประเภทอื่น จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้สูง และควรลงทุนเพื่อหวังผลที่ดีกว่าในระยะยาว

2.2. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ (General Fixed Income Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ห้ามมิให้กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ลงทุนหรือ มีไว้ซึ่งตราสารทุนหรือตราสารกึ่งหนี้กึ่งทุน (หุ้นกู้แปลงสภาพ) ยกเว้นแต่สำนักงาน ก.ล.ต. จะพิจารณาอนุญาต เมื่อมีผู้ให้คำรับรองที่น่าเชื่อถือได้ว่า จะเป็นผู้รับซื้อตราสารทุนหลังการแปลงสภาพนั้นออกไปจากกองทุน โดยทั่วไปแล้ว กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ มีความเสี่ยงน้อยกว่ากองทุนรวมที่มีนโยบาย ลงทุนในตราสารทุน จึงเหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้น้อยกว่า

2.3. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะยาว (Long-term Fixed Income Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นมากกว่าหนึ่งปีขึ้นไป พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (portfolio duration) หมายถึง อายุถ่วงเฉลี่ยแบบถ่วงน้ำหนักของกระแสเงินที่ได้รับจากทรัพย์สินของกองทุนรวม พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน มากกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้มีอายุเฉลี่ยมากกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงต่ำ และสามารถลงทุนระยะยาวได้

2.4. กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น (Short-term Fixed Income Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้เฉพาะเงินฝาก หรือหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนดหรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยกองทุนมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรง พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน (Portfolio Duration) ในขณะใดขณะหนึ่งของกองทุนรวมนั้นไม่เกินหนึ่งปี พอร์ตโฟริโอ ดูเรชัน ต่ำกว่าหนึ่งปี มีความหมายโดยทั่วไปว่า ทรัพย์สินที่กองทุนลงทุนและมีไว้ มีอายุเฉลี่ยน้อยกว่าหนึ่งปี เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนระยะสั้น และต้องการความเสี่ยงต่ำ

2.5. กองทุนรวมผสม (Balanced Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาดอกผลโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด หรือให้

ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ โดยมีวัตถุประสงค์ที่จะดำรงอัตราส่วนการ ลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งตราสารทุนในขณะใดขณะหนึ่งไม่เกินร้อยละ 65 และไม่ต่ำกว่าร้อยละ 35 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนผสม ลงทุนในตราสารได้ทุกประเภท ผู้จัดการ กองทุนสามารถแสวงหาโอกาสลงทุนที่ดีกว่าได้ทั้งในตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ แต่ เป็นการจัดสรรเงินลงทุนประเภทสมดุล เพราะมีข้อกำหนดเกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุน ในตราสารทุน กองทุนผสม เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.6. กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น (Flexible Portfolio Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการ ลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต.กำหนด หรือให้ความเห็นชอบให้กองทุนประเภทดังกล่าวลงทุนได้ ทั้งนี้ การลงทุนในหรือมี ไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นดังกล่าว ขึ้นกับการตัดสินใจลงทุน ของผู้จัดการกองทุนรวม ตามความเหมาะสมและสภาพการณ์ในแต่ละขณะ กองทุนรวมผสมแบบ ยืดหยุ่น สามารถลงทุนในตราสารทุกประเภทเช่นเดียวกับกองทุนรวมผสม แต่ไม่มีข้อกำหนด เกี่ยวกับ ceiling และ floor ในการลงทุนในตราสารทุนแต่อย่างใด การจัดสรรเงินลงทุนของกองทุน รวมผสมแบบยืดหยุ่นระหว่างตลาดตราสารทุนและตลาดตราสารหนี้ จึงอยู่กับดุลพินิจของผู้จัดการ กองทุน กองทุนรวมผสมแบบยืดหยุ่น เหมาะสำหรับผู้ลงทุนที่ยอมรับความเสี่ยงได้ปานกลาง

2.7. กองทุนรวมหน่วยลงทุน (Fund of Funds) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมี ไว้ซึ่งหน่วยลงทุนและใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวม โดยเฉลี่ยในรอบปี บัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมมีข้อดี หลายประการ ที่สำคัญคือ มีการกระจายการลงทุน ความเสี่ยงจึงลดลง ทั้งยังมีต้นทุนเฉลี่ยต่ำ กองทุนรวมหน่วยลงทุนจึงรับเอาข้อได้เปรียบดังกล่าวมา นอกจากนั้นแล้ว กองทุนรวมหน่วยลงทุน ยังกระจายการลงทุนไปในหลาย กองทุนรวมภายใต้การจัดการของหลายผู้จัดการกองทุนและหลาย บริษัทจัดการ จึงเป็นการกระจายความเสี่ยงที่กว้างขวางกว่า ข้อเสียของกองทุนรวมหน่วยลงทุน อยู่ ที่มีค่าธรรมเนียมในการจัดการและค่าใช้จ่ายอื่น ๆ ซ้ำซ้อน

2.8. กองทุนรวมใบสำคัญแสดงสิทธิ (Warrant Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุน ในหรือมีไว้ซึ่งใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้น ใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นกู้ ใบสำคัญแสดง สิทธิที่จะซื้อหน่วยลงทุน และใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะซื้อหุ้นเพิ่มทุน โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่ น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม การลงทุนในใบสำคัญแสดงสิทธิที่จะ ซื้อหุ้น มีความเสี่ยงสูง กองทุนประเภทนี้จึงมีความเสี่ยงสูงมาก

2.9. กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ (Sector Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนในหรือมีไว้ ซึ่งตราสารทุนของบริษัทที่มีธุรกิจหลักประเภทเดียวกันตามที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

กำหนด โดยเฉลี่ยในรอบปีบัญชีไม่น้อยกว่าร้อยละ 65 ของมูลค่าทรัพย์สินสุทธิของกองทุนรวม กองทุนรวมกลุ่มธุรกิจ มีการลงทุนกระจุกตัว จึงมีความเสี่ยงสูงกว่ากองทุนรวมตราสารแห่งทุน โดยทั่วไป

2.10. กองทุนรวมตลาดเงิน (Money Market Fund) กองทุนรวมที่มีนโยบายการลงทุนใน หรือมีไว้ซึ่งตราสารหนี้ที่มีคุณภาพและมีกำหนดชำระคืนเมื่อทวงถามหรือมีอายุคงเหลือไม่เกิน 1 ปี กองทุนรวมตลาดเงิน มีนโยบายการลงทุนที่คล้ายคลึงกับ กองทุนรวมตราสารแห่งหนี้ระยะสั้น มีความเสี่ยงต่ำสุด เหมาะสำหรับการลงทุน ระยะสั้นของผู้ลงทุนที่ไม่ต้องการความ

3. กองทุนรวมประเภทพิเศษ

3.1 กองทุนรวมมีประกัน (Guarantee Fund) คือ กองทุนรวมที่บริษัทจัดการจัดให้มี สถาบันการเงินเป็นผู้ประกันต่อผู้ถือหน่วยลงทุนว่า จะจ่ายเงินลงทุน หรือเงินลงทุนและ ผลตอบแทน ตามจำนวนเงินที่ประกันไว้ (อาจจะเป็นบางส่วนหรือทั้งหมด) ให้แก่ผู้ถือหน่วยลงทุน เมื่อถือหน่วยลงทุนครบอายุตามระยะเวลาประกันที่กำหนด วัตถุประสงค์ของการจัดให้มีกองทุน รวมมีประกัน ก็เพื่อที่จะทำให้ผู้ลงทุนมีความมั่นใจว่า เงินลงทุนของตนจะไม่สูญ นโยบายการ ลงทุนของกองทุนรวมมีประกัน การลงทุนอาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบตามที่ได้ กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน สถาบันการเงินที่เป็นผู้ประกัน ของกองทุนรวมมีประกัน ต้องมีคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งต่อไปนี้

- เป็นธนาคารหรือสถาบันการเงินอื่นที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น หรือธนาคาร พาณิชยตามกฎหมายว่าด้วยการธนาคารพาณิชย์ หรือบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่า ด้วยการประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเออร์ ทั้งนี้ ผู้ประกันดังกล่าวจะต้องสามารถดำรงเงินกองทุนและกันเงินสำรองได้ตาม หลักเกณฑ์ของกฎหมายที่ควบคุมการประกอบธุรกิจนั้น
- เป็นธนาคารต่างประเทศที่ได้รับการจัดอันดับความน่าเชื่อถือในสี่อันดับแรกจาก สถาบันการจัดอันดับความน่าเชื่อถือ ที่ได้รับการยอมรับจากสำนักงาน ก.ล.ด

3.2 กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ (Retirement Mutual Fund : RMF) คือ กองทุนรวมที่มี วัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการออมและการลงทุนของบุคคล เพื่อเตรียมความพร้อมไว้สำหรับการ เกษียณอายุที่มีคุณภาพ ผู้ลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่ มากกว่าการลงทุนในกองทุนรวมทั่วไป เพราะเงินลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพได้รับการยก เว้นภาษีเงินได้ไม่เกินปีละ 300,000 บาท ทั้งนี้ ให้นำรวมเงินลงทุนในกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ หรือ กองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ แล้วแต่กรณี ผู้ลงทุนจะได้รับประโยชน์จากการประหยัดภาษีเงิน ได้ทันที ตั้งแต่ปีแรกที่เริ่มลงทุน

3.3 กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ (Foreign Investment Fund : FIF) คือ กองทุนรวมที่มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายหน่วยลงทุนในประเทศไปลงทุนในต่างประเทศ โดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้พิจารณาอนุญาตให้มีการนำเงินไปลงทุนในต่างประเทศได้ในวงเงินจำกัดในแต่ละปี กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ จึงนับเป็นช่องทางเพียงช่องทางเดียวที่ผู้ลงทุนไทยจะสามารถกระจายเงินลงทุนของตนให้กว้างขวางขึ้น และเป็นการลดความเสี่ยงในการลงทุน บริษัทจัดการที่สามารถจัดตั้งกองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ ต้องมีคุณสมบัติตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. เห็นชอบ บริษัทจัดการอาจให้ผู้จัดการกองทุนในต่างประเทศทำหน้าที่เป็นผู้จัดการกองทุนรวมได้ เนื่องจากการลงทุนในต่างประเทศต้องอาศัยผู้ที่มีความเชี่ยวชาญในเรื่องดังกล่าวในการจัดการลงทุน นโยบายการลงทุนของ กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ อาจเป็นแบบใดแบบหนึ่งในมาตรฐาน 10 แบบของสำนักงาน ก.ล.ต. ตามที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น ซึ่งมีความเสี่ยงและผลตอบแทนในระดับที่แตกต่างกัน ผู้ลงทุนต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนก่อนการลงทุน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับอายุของผู้ลงทุน การยอมรับความเสี่ยง และการคาดหวังผลตอบแทน กองทุนรวมที่ลงทุนในต่างประเทศ ต้องลงทุนในหรือมีไว้ซึ่งหลักทรัพย์หรือทรัพย์สินอื่น หรือการหาผลตอบแทนโดยวิธีอื่นตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด

3.4 กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (Long Term Equity Fund : LTF) เป็นกองทุนรวมที่เน้นลงทุนในหุ้น โดยทางการสนับสนุนให้จัดตั้งขึ้นเพื่อเพิ่มสัดส่วนผู้ลงทุนสถาบัน (ซึ่งก็คือ กองทุนรวม) ที่จะลงทุนระยะยาวในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การเพิ่มผู้ลงทุนสถาบันดังกล่าวจะช่วยให้ตลาดหุ้นไทยมีเสถียรภาพมากขึ้น ทั้งนี้ ผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่เป็นบุคคลธรรมดาจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพื่อเป็นแรงจูงใจในการลงทุน

1.4 ผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวม ประกอบด้วย (www.thaimutualfund.com)

ผลตอบแทนจากการลงทุนจากการลงทุนในตราสารทุน ได้แก่

1. เงินปันผล (Dividend) คือ เงินส่วนแบ่งกำไรจากการดำเนินงานรายปีของกิจการพิจารณาจัดสรรโดยที่ประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้น ที่จัดให้มีขึ้นภายหลังจากรับรองงบดุลและงบการเงินของกิจการ ซึ่งส่วนใหญ่จะประมาณเดือนเมษายนของทุกปี กฎหมายกำหนดให้กิจการต้องจัดให้มีประชุมใหญ่ผู้ถือหุ้นปีละหนึ่งครั้ง ภายในสี่เดือนนับจากวันสิ้นสุดปีบัญชี และไม่เกินรอบ 12 เดือนนับจากวันที่ประชุมครั้งล่าสุด
2. กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) คือ เงินได้ที่เกิดขึ้นจากผลต่างของราคาขายหลักทรัพย์ที่สูงกว่าราคาทุน

ผลตอบแทนการลงทุนในตราสารหนี้ ได้แก่

1. ดอกเบี้ยรับ (Interest Received) ผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นประจำ ตามจำนวนเงินที่คำนวณจากอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ (Coupon Rate) บนตราสารหนี้และตามกำหนดเวลาที่ระบุไว้ ตัวอย่างเช่น พันธบัตรรัฐบาล มีอัตราดอกเบี้ยที่ตราไว้ร้อยละ 7 จ่ายดอกเบี้ยทุกหกเดือน หมายความว่า ผู้ลงทุนจะได้รับดอกเบี้ยเป็นจำนวนเงิน 3.50 บาท ในเดือนมิถุนายน และธันวาคม ของทุกปี เป็นต้น และงวดสุดท้ายจะได้รับดอกเบี้ยพร้อมการชำระคืนเงินต้นเต็มจำนวน
2. ส่วนลดรับ (Discount Earned) ในกรณีของตราสารหนี้ประเภท zero coupon bond ผู้ลงทุนสามารถซื้อตราสารหนี้ในราคาซื้อลด หรือในมูลค่าที่ต่ำกว่าจำนวนเงินหน้าตัว (face value) ที่ระบุไว้ว่าจะใช้คืนในวันกำหนดชำระ ดังนั้นส่วนลดรับ จึงเท่ากับ ส่วนต่างระหว่างราคาซื้อและราคาชำระคืนเมื่อครบกำหนดนั่นเอง
3. กำไรส่วนเกินทุน (Capital Gain) ส่วนใหญ่จะเกิดขึ้นเมื่ออัตราดอกเบี้ยในตลาดเงินลดลง และมีผลให้อัตราผลตอบแทนในการลงทุน (Current Yield) ที่มีผู้ประสงค์ซื้อจะลดลงด้วย ราคาซื้อขายของตราสารหนี้ที่มี coupon rate ที่ตราไว้ในอัตราสูงกว่า current yield จะขยับตัวสูงขึ้น และเป็นที่มาของกำไรส่วนเกินทุน

1.5. ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตราสารทุน (www.thaimutualfund.com)

ตารางที่ 2.2 : ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตราสารทุน

ภาษีที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตราสารทุน		
กรณีผู้ลงทุนเป็นบุคคลธรรมดา		
ประเภทเงินได้	ผู้ลงทุน ไทย	ผู้ลงทุนต่างประเทศ
เงินปันผล	ผู้ลงทุนมีสิทธิที่เลือกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 10% หรือนำไปรวมคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีปลายปีและได้รับเครดิตภาษีเงินปันผล	หากอยู่ในประเทศไทย 180 วันขึ้นไป เสียภาษีเช่นเดียวกับผู้มีสัญชาติไทย แต่หากอยู่ในประเทศไทย น้อยกว่า 180 วันถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 10% ได้รับยกเว้น
กำไรส่วนเกินทุน	ได้รับยกเว้น	ได้รับยกเว้น

กรณีผู้ลงทุนเป็นนิติบุคคล		
ประเภทเงินได้	ผู้ลงทุน ไทย	ผู้ลงทุนต่างประเทศ
เงินปันผล	<u>กรณีทั่วไป:</u> ถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 10% และให้นำครึ่งหนึ่งของเงินปันผลที่ได้รับมาคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีสามารถนำภาษีที่ถูกหัก ณ ที่จ่ายมาเครดิตออกจากภาษีที่ต้องเสียปลายปี <u>กรณีบริษัทจดทะเบียน:</u> ได้รับการยกเว้น หากถือหุ้นไว้ไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนและหลังวันที่ได้รับเงินปันผลนั้น กรณีบริษัทแม่ถือหุ้นในบริษัทลูกเกินกว่า 25% : ได้รับการยกเว้น หากถือหุ้นไว้ไม่น้อยกว่าสามเดือนก่อนและหลังวันที่ได้รับเงินปันผลนั้น	ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 10%
กำไรส่วนเกินทุน	รวมคำนวณเป็นรายได้ รายได้หลังหักค่าใช้จ่ายจะเสียภาษีเงินได้นิติบุคคล ในอัตรา 30%	ถูกหักภาษี ณ ที่จ่ายในอัตรา 15%

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก

1.6. ประเภทของนักลงทุน

การลงทุน หมายถึง การตัดสินใจของนักลงทุนซึ่งอาจจะหมายถึงนักลงทุนประเภทบุคคล ซึ่งเป็นนักลงทุนรายย่อย (Individual Investors) หรือนักลงทุนประเภทสถาบัน (Institutional Investors) ตัวอย่างของนักลงทุนประเภทสถาบัน ได้แก่ ธนาคารพาณิชย์ บริษัทประกันภัย บริษัทเงินทุน และกองทุนรวม โดยการลงทุนมีอยู่ในรูปแบบต่าง ๆ ตามวัตถุประสงค์ของการลงทุน ซึ่งจะสะท้อนความแตกต่างระหว่างกันของนักลงทุน (พรอนงค์ บุษราตระกูล, 2547, หน้า 2) ดังนั้น นักลงทุนที่ลงทุนผ่านกองทุนรวมมีอยู่สองประเภท ดังนี้

1. นักลงทุนรายย่อย (Individual Investors) ได้แก่ผู้ลงทุนรายย่อยโดยทั่วไป มีลักษณะตรงกันข้ามกับผู้ลงทุนประเภทสถาบัน เช่น มีทุนทรัพย์น้อยหรือเงินทนน้อยกว่า ทำให้กระจายการลงทุนได้แคบกว่า และต้องรับความเสี่ยงสูงกว่า อีกทั้งอาจจะเป็นผู้มีความรู้ความชำนาญในการลงทุนน้อยกว่า เมื่อเทียบกับ นักลงทุนสถาบัน แต่นักลงทุนรายย่อยก็มีข้อดีในด้านความยืดหยุ่นและความคล่องตัวในการตัดสินใจมากกว่านักลงทุนสถาบัน โดยไม่มีนโยบายการลงทุนที่กำหนดเวลาว่าจะถือหุ้นนานเท่าใด ไม่ต้องรายงานความเคลื่อนไหวในการตัดสินใจซื้อขายและรายงานผลแก่ใคร สามารถเลือกลงทุนในหุ้นที่ตนเองสนใจโดยไม่จำเป็นต้องเป็นหุ้นที่เป็นที่รู้จักกัน แต่ในขณะเดียวกันความอิสระดังกล่าว ก็ทำให้นักลงทุนรายย่อยมีความเสี่ยงต่อการขาดระบบการวิเคราะห์ที่ดี และมีความอ่อนไหวต่อปัจจัยต่าง ๆ ทั้งปัจจัยภายในและภายนอก หรือผลกระทบจากจิตวิทยามวลชนที่จะมากระทบต่อการตัดสินใจได้ (ชนากร ลิขิตาภิวัฒน์ , 2546, หน้า 15)

2. ผู้ลงทุนสถาบัน (Institutional Investor) เช่น ธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุน หรือกองทุน เป็นต้น ซึ่งมีปริมาณเงินทุนขนาดใหญ่ สามารถกระจายการลงทุนได้กว้างขวางและมีกระบวนการจัดการลงทุนที่เป็นระบบ ส่วนใหญ่มีเป้าหมายให้ผู้จัดการกองทุนดูแลหรืออาจมีทีมงานรับผิดชอบในการจัดการการลงทุนเอง นอกจากนี้ยังมีอำนาจในการต่อรองสูงกว่าซึ่งส่งผลให้มีต้นทุนเฉลี่ยในการจัดการลงทุนต่ำกว่า การตัดสินใจลงทุนจะมีระบบและแบบแผนในการตัดสินใจมากกว่า มีนโยบายการลงทุนและแผนงานที่ชัดเจน ซึ่งผู้ลงทุนสถาบันนี้อาจเป็นสถาบันในประเทศไทยหรือผู้ลงทุนสถาบันจากต่างประเทศก็ได้ (ชนากร ลิขิตาภิวัฒน์, 2546, หน้า 15)

2. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม

2.1 แนวคิดและคำจำกัดความของการออม (รัฐกร เลิศไกร, 2540)

จากประสบการณ์ของประเทศที่พัฒนาแล้ว การแก้ไขปัญหาวัฏจักรแห่งความยากจนนั้น ต้องแก้ไขปัญหาทั้งสองด้าน คือ ด้านหนึ่งต้องส่งเสริมให้มีการออมมากขึ้น อีกด้านต้องส่งเสริมการลงทุน โดยรัฐบาลจะต้องเร่งลงทุนก่อสร้าง สิ่งอำนวยความสะดวกขั้นพื้นฐาน เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ เป็นต้น หากไม่มีเงินลงทุนอย่างเพียงพอก็จำเป็นต้องกู้ยืมจากแหล่งต่างๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ สำหรับเอกชนเพื่อมีสิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอ ก็จะสนใจลงทุนแสวงหากำไร เป็นสิ่งตอบแทน ประชาชนก็จะมึนงานทำ มีรายได้เพิ่มขึ้น มีเงินเก็บไว้เป็นเงินออมมากขึ้น หากมีการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันการเงินต่างๆ เพื่อช่วยนำเงินออมเข้าสู่ระบบ แล้วเปลี่ยนเงินออมเหล่านี้ไปเป็นเงินทุน ก็เพิ่มค่าจ้างการขยายตัวของธุรกิจ มีการลงทุนการผลิตมากขึ้น ผลก็คือ เงินออมเพิ่มมากขึ้น จึงช่วยกระตุ้นให้มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจเพิ่มขึ้นอีก

การออมกับการลงทุนมีความสัมพันธ์กัน กล่าวคือ การลงทุนเป็นตัวสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ การลงทุนจะเกิดขึ้นโดยอาศัยการออมซึ่งมาจาก 2 แหล่ง คือ จากภายในประเทศและต่างประเทศ การพึ่งพาต่างประเทศ ทำได้ในขอบเขตจำกัด ดังนั้น การพยายามที่จะระดมเงินออมภายในประเทศ จึงเป็นกลยุทธ์หนึ่งที่จะบรรลุเป้าหมายทางเศรษฐกิจเป็นการเจริญเติบโต และเสถียรภาพทางเศรษฐกิจในระยะยาว

การออมในประเทศ แบ่งได้เป็น 2 ส่วนคือ การออมภาคเอกชนและการออมภาครัฐบาล การออมภาคเอกชน ประกอบด้วย การออมของธุรกิจเอกชน และการออมของครัวเรือน ส่วนการออมภาครัฐบาลประกอบด้วย การออมของรัฐบาลและรัฐวิสาหกิจ โดยแหล่งเงินออมของประเทศ ส่วนใหญ่มาจากเงินออมภาคเอกชน โดยเฉพาะเงินออมภาคครัวเรือนซึ่งเป็นภาคที่มีปริมาณเงินออมมากที่สุด จึงมีอิทธิพลในการกำหนดการเคลื่อนไหวของปริมาณเงินออมในประเทศ

แนวความคิดเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป จึงทำให้คำจำกัดความการออมมีมากมาย ตัวอย่างเช่น

Keynes (1936) ซึ่งได้ตั้งสมมติฐานว่าด้วยการบริโภคไว้ 2 ข้อ คือ

- 1) รายได้เพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งนั้น แบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนคือ ถ้าไม่ใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นก็จะออมไว้
- 2) รายได้ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละครั้งนั้น จะทำให้ค่าใช้จ่ายในการบริโภคและการออมเพิ่มขึ้นพร้อมๆ กัน จะไม่มีรายการใดลดลงมากกว่าแต่ก่อน แต่ที่ว่า ถ้าใช้จ่ายในการบริโภคเพิ่มขึ้นนั้นจะ

เพิ่มขึ้นเป็นอัตราส่วนน้อยกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น ซึ่งสามารถตีความได้ว่า การออมคือ ความแตกต่างระหว่างรายได้ และค่าใช้จ่ายในการบริโภค

Marzumdar (1959) เห็นว่าคำจำกัดความที่ใช้มากที่สุด และเป็นที่ยอมรับกันโดยบุคคลทั่วไปคือ “ส่วนของรายได้ที่เกินไปจากค่าใช้จ่าย” และการออมนั้นสามารถหาได้จากบัญชีกำไรขาดทุน หรือจากบัญชีงบดุล ซึ่งการออมจะเป็นการเปลี่ยนแปลงสุทธิของทรัพย์สิน ที่มีมากกว่าหนี้สิน ซึ่งการออมตามความหมายข้างต้นนั้น สามารถใช้ได้กับทุกระดับ ไม่ว่าจะเป็นระดับชาติ ครอบครัวยุติธรรม หรือส่วนรัฐบาล

Friend (1962) กล่าวว่า การออมตามความหมายดั้งเดิมนั้น รายได้หักด้วยค่าใช้จ่ายในการบริโภค อย่างไรก็ตามความหมายนี้ยังไม่สมบูรณ์ ถ้ายังไม่มีการให้คำจำกัดความของรายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภคลงไปให้แน่ชัดในอีกความหมาย คือ การออมสามารถนิยามได้ว่า “รายได้ส่วนเกิน” ซึ่งเป็นความหมายที่ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในทฤษฎีของนักธุรกิจ และในความหมายที่สาม การออมสามารถนิยามได้ว่า เป็นการเพิ่มขึ้นของทรัพย์สินทั้งหมด หักด้วยการเพิ่มขึ้นของหนี้สินทั้งหมด หลังจากที่ได้มีการปรับค่าของบางรายการและปรับค่าของการโอนทุนและคำจำกัดความ หรือคำนิยามที่ได้กล่าวมาแล้วนี้ จะมีค่าเท่ากัน ถ้าได้มีการให้คำจำกัดความหมายของคำบางคำ เช่น รายได้รายจ่ายในการบริโภค เป็นต้น ให้เหมาะสม

แหล่งที่มาของการออม

นักเศรษฐศาสตร์ได้ชี้ให้เห็นถึงแหล่งต่างๆ ที่เป็นไปได้ของการออมภายในประเทศของเอกชนในประเทศที่กำลังพัฒนา (ศรีอร, 2524 อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 28-30) นั่นคือ

1. การลดลงโดยการสมัครใจในการบริโภค ฉะนั้นจึงทำให้มีทรัพยากรมากขึ้นเพื่อใช้ในการลงทุน
2. การโยกย้ายแรงงานที่ว่างงานที่ทำงานต่ำกว่าระดับเข้ามาในภาคเศรษฐกิจที่มี ผลผลิตสูงซึ่งก็จะทำให้รายได้ประชาชาติสูงขึ้น และความเป็นไปได้ในการออมมีมากขึ้น
3. รัฐบาลอาจขอร้องให้ประชาชนซื้อพันธบัตรในระยะยาวที่ไม่สามารถเปลี่ยนมือกันได้เสร็จแล้วก็นำเงินทุนไปใช้ในโครงการในการลงทุนของประเทศ โดยอาศัยการออมของภาคเอกชน
4. จัดตั้งสำนักงาน และคณะกรรมการตลาดแห่งชาติเพื่อการส่งออก อาจทำให้รัฐบาลสามารถซื้อผลิตภัณฑ์ ภายในประเทศซึ่งมีราคาต่ำกว่าราคาตลาดโลก และใช้สัดส่วนที่แตกต่างกันนี้เพื่อการสะสมทุน

5. การควบคุมสินค้านำเข้าให้รัดกุมยิ่งขึ้น ก็สามารถลดปริมาณสินค้านำเข้าที่ใช้ในการบริโภคที่ไม่จำเป็นลง จะทำให้ปริมาณการออมเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้ภาษีและการกีดกันจากต่างประเทศอาจเป็นแหล่งที่มาของการออมสะสมทุนอีกด้วย

รูปแบบของการออม

การออมในประเทศมีหลายรูปแบบด้วยกันซึ่งกองบัญชาการได้ประชาชาติสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้จำแนกรูปแบบการออมไว้ดังนี้

1. การออมในรูปทรัพย์สินถาวร เป็นการออมโดยการนำรายได้ส่วนที่เหลือ จากการบริโภคไปใช้จ่าย โดยการซื้อทรัพย์สินถาวร (Real Asset) โดยเป้าหมายในการออมอาจจะแตกต่างกันไปบ้างก็ถือไว้ เพราะความจำเป็นบ้างก็เป็นหลักประกันในอนาคต หรือถือไว้ป้องกันการลดค่าเงิน ฯลฯ สำหรับชนิดของทรัพย์สินถาวรที่ภาคครัวเรือนนิยมถือใช้ ได้แก่

1.1 ที่ดิน ในระบบเศรษฐกิจการเกษตรนั้นที่ดินเป็นแหล่งที่มาพื้นฐานของทรัพย์สิน และประชาชนทั้งหลายใช้ทรัพยากรส่วนเกิน (Surplus Resources) เพื่อให้ได้มาซึ่งที่ดินเพิ่มขึ้น ที่ดินเป็นสินทรัพย์ค่อนข้างปลอดภัย ที่ดินจะไม่เสื่อมค่า โดยจะมีมูลค่าเพิ่มขึ้นในอนาคต แต่เป็นที่น่าเสียดายว่า การเก็งกำไรจากที่ดินนั้น มิได้ก่อให้เกิดผลดีภาพแก่ประเทศแต่ประการใด

1.2 ทรัพย์สินประเภทที่ใช้ในการผลิตและซ่อมแซมอุปกรณ์ ถือได้ว่าเป็นการออมอย่างหนึ่ง เพราะรายได้ส่วนที่เหลือจากการบริโภค เมื่อนำไปใช้จ่ายในการผลิตก็เท่ากับเป็นการสะสมการออมในรูปแบบหนึ่งเช่นกัน

1.3 อาคารและสิ่งก่อสร้างเพื่ออยู่อาศัย ถือเป็นการออมรูปแบบหนึ่ง กล่าวคือ เมื่อมีรายได้ที่มากกว่ารายจ่ายเพื่อการบริโภคและอุปโภคก็จะนำรายได้ในส่วนที่เหลือไปซื้ออาคารที่อยู่อาศัย

1.4 การเพิ่มขึ้นของสินค้าคงเหลือ ซึ่งวัดได้ว่าเป็นการออมอีกรูปแบบหนึ่ง ทั้งนี้ เพราะจำนวนสินค้าคงเหลือ ก็คือ ส่วนที่เหลือจากการใช้จ่ายนั่นเอง

1.5 การออมในรูปโลหะมีค่าและอัญมณี ประชาชนเหล่านี้จะซื้อแหวน สร้อยคอและเครื่องประดับอื่นๆ ซึ่งสามารถขายเป็นเงินสดได้ เมื่อมีความจำเป็นเกิดขึ้น

2. การออมในรูปทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Assets) เป็นการออมอีกรูปแบบหนึ่ง โดยมีเหตุผลการออม ในรูปทรัพย์สินทางการเงินแตกต่างกันไป เช่น ให้ผลตอบแทนสภาพคล่องสูง เพราะเปลี่ยนเป็นเงินสดง่าย ความเสี่ยงน้อย ฯลฯ ซึ่งการออมลักษณะนี้มีหลายวิธี คือ

2.1. การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน ในสถาบันการเงินหมายถึง การออมโดยถือทรัพย์สินทางการเงินที่สร้างขึ้นภายใต้ขอบเขตของกฎหมาย ซึ่งคุ้มครองรูปแบบของการออมประเภทนี้ ได้แก่

2.1.1 เงินสดในมือ คือ เงินที่เก็บไว้ใช้จ่ายในชีวิตประจำวัน

2.1.2 เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ เช่น เงินฝากที่ธนาคารพาณิชย์ ธนาคารออมสิน ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร สหกรณ์ออมทรัพย์ ธนาคารอาคารสงเคราะห์ ฯลฯ

2.1.3 การซื้อหลักทรัพย์ทางการเงินต่างๆ ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน เช่น ตั๋วเงินคลัง ตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วการค้า พันธบัตร หุ้นสามัญ หุ้นกู้ ฯลฯ

2.1.4 การให้กู้ยืม ซึ่งมีสัญญาเงินกู้ตามกฎหมาย ทั้งระยะสั้นและระยะยาว

2.1.5 เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต และกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของหน่วยงานต่างๆ

2.1.6 อื่นๆ เช่น เงินค่าหุ้นสมาชิกสหกรณ์ เช่นค่าสมาชิกนาปนกิจสงเคราะห์

2.2. การออมในรูปแบบทรัพย์สินทางการเงิน นอกสถาบันการเงิน หมายถึง การถือทรัพย์สินทางการเงินที่ไม่อยู่ในขอบเขตของกฎหมาย การออมในรูปแบบนี้ได้แก่

2.2.1. การเล่นแชร์

2.2.2. การให้กู้ยืมเป็นการส่วนตัว โดยไม่มีสัญญากู้ยืม

2.2 แนวคิดเกี่ยวกับการออมของครัวเรือน (ปีทมิรัฐ ธรรมธิ, 2550)

เนื่องจากการออมในประเทศเป็นพื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศอย่างมีเสถียรภาพ จึงได้มีการศึกษาพฤติกรรมการออมเพื่อเป็นแนวทางในการวางนโยบายส่งเสริมการออมผลการศึกษาที่ผ่านมา สรุปได้ว่าพฤติกรรมการออมของครัวเรือนขึ้นกับปัจจัยสำคัญ 7 ประการคือ

1) สมมติฐานรายได้สมบูรณ์ (Absolute – Income Hypothesis) เคนส์ได้สร้างฟังก์ชันการบริโภคหรือมองอีกนัยหนึ่งก็คือเงินออมในระยะสั้น ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเมื่อรายได้เพิ่มขึ้น (ภายใต้ข้อสมมุติว่าปัจจัยอื่นคงที่) ประชาชนมีความโน้มเอียงที่ใช้จ่ายเพิ่มขึ้นในอัตราที่ต่ำกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น

หรือ กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือประชาชนมีความโน้มเอียงที่จะออมเพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงกว่ารายได้ที่เพิ่มขึ้น โดยระบบเศรษฐกิจที่เติบโตเร็วส่งผลให้ครัวเรือนมีความสามารถที่จะออมสูงขึ้น

2) ตัวแปรด้านการพึ่งพิง (Dependency Rate) จำนวนผู้พึ่งพิงหรือผู้ไม่มีเงินได้เป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่ง ซึ่งกำหนดพฤติกรรมการออมเนื่องจากจำนวนผู้พึ่งพาเป็นภาระแก่ครัวเรือนต้องให้ความอุปการะเลี้ยงดู ทำให้รายจ่ายของครัวเรือนเพิ่มขึ้นหรือในทางตรงกันข้ามบุคคลในวัยทำงานมีความโน้มเอียงที่จะออมสูง ดังนั้น หากอัตราส่วนประชากรในวัยทำงานสูงขึ้น จะมีผลให้อัตราการออมของครัวเรือนโดยรวมสูงขึ้น

3) สมมติฐานวัฏจักรชีวิต (Life – Cycle Hypothesis) สำคัญสำคัญของสมมติฐานนี้คือ โดยทั่วไปบุคคลมักจะมีรายได้สูงเมื่ออยู่ในวัยกลางคนในขณะที่การบริโภคของบุคคลจะดำรงไว้ซึ่งระดับการบริโภคคงที่หรือสูงขึ้นทีละน้อย ทำให้ช่วงเริ่มต้นของชีวิตนั้นบุคคลจะเป็นผู้กู้ยืม (Net Borrower) ต่อมาในช่วงอายุวัยกลางคนจะออมเพิ่มจ่ายคืนหนี้และเก็บออมไว้เมื่อออกจากงานและช่วงบั้นปลายชีวิตจะกลายเป็นผู้ออมติดลบ

4) อาชีพ สมมติฐานของคาลดอร์ (Kaldors Hypothesis) ซึ่งให้เห็นว่า ปัจจัยทางด้านแหล่งที่มาของเงินได้เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ซึ่งคาลดอร์ นับเป็นนักเศรษฐศาสตร์คนแรกที่ทำการศึกษาโดยแยกการออมออกเป็นสองกลุ่มคือ การออมของนายทุนกับการออมของกรรมกร ผลการศึกษาปรากฏว่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของนายทุนมีค่าสูงกว่าความโน้มเอียงในการออมหน่วยสุดท้ายของกรรมกร

5) เขตชนบทและเขตเมือง ความแตกต่างด้านภูมิศาสตร์หรือภูมิภาคเป็นปัจจัยสำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือน ทั้งนี้เพราะว่าปัจจัยที่กำหนดความสามารถ สิ่งจูงใจ และโอกาสในการออมแตกต่างกัน รวมทั้งระดับการพัฒนาของตลาดสินค้าอุปโภคบริโภคก็แตกต่างกันมากระหว่างในเขตเทศบาลกับนอกเทศบาล

6) ระดับการศึกษาเมื่อพิจารณาการศึกษาของครัวเรือน ในฐานะตัวแทนทัศนคติ ซึ่งอาจจะมีผลต่อการออมได้ทั้งในทางบวกและทางลบ ระดับการศึกษาของกลุ่มครัวเรือนจะช่วยเสริมสร้างหรือปลูกฝังทัศนคติของครัวเรือนให้มีวินัยในการใช้จ่าย ก่อให้เกิดการประหยัดในรายจ่ายรวม ทำให้ครัวเรือนสามารถออมได้มากขึ้น ในอีกด้านหนึ่งระดับการศึกษาของครัวเรือน

อาจจะสร้างทัศนคติในครัวเรือนนั้น ไม่มีความจำเป็นต้องออมมากนัก เพราะจะมีความมั่นคงในการทำงานหรือไม่มีความเสี่ยงต้องออกจากงานเท่ากับกลุ่มที่ศึกษาน้อยกว่า

7) อื่นๆ นอกจากพฤติกรรมการออมจะถูกกำหนดโดยปัจจัยดังกล่าวข้างต้นแล้วยังถูกกำหนดจาก

7.1) ความอยากออมหรือค่านิยม เป็นการสร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมการออม ดังเช่น ในประเทศญี่ปุ่น

7.2) ความสะดวกที่จะออม คือบริการต่างๆ อาทิบทบาทสถาบันการเงินมีผลต่อการออมในทางบวก ปรากฏในประเทศญี่ปุ่น มาเลเซีย และไทย มีข้อสังเกตว่า บทบาทของสถาบันการเงินอาจมีผลลบต่อการออมครัวเรือนได้ ทั้งนี้ เพราะในระยะที่ผ่านมาสถาบันการเงินในลักษณะที่ขาดความสมดุล โดยเน้นขยายบริการด้านสินเชื่อมากกว่าระดมเงินออมของระบบเศรษฐกิจ สูงขึ้นจากการที่ตลาดเงินมีเครื่องมือเพื่อการออมหลากหลายมากขึ้น

7.3) สิ่งจูงใจในการออม คือผลตอบแทนหรือประโยชน์ที่ได้รับจากการออม อาทิ มาตรการให้สิทธิประโยชน์ด้านภาษีมีผลต่อการออมในทางบวกปรากฏในประเทศญี่ปุ่น สิงคโปร์ มาเลเซีย และไทย ขณะที่อัตราดอกเบี้ยสร้างแรงจูงใจให้ออมเฉพาะครัวเรือนที่มีรายได้สูงมากเท่านั้นแต่เนื่องจากเป็นชนกลุ่มน้อยของสังคม การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยจึงไม่ค่อยมีผล

7.4) สถานการณ์แวดล้อมที่มีผลต่อการออม ได้แก่ ระบบประกันสังคมมีผลต่อการออมในทางลบ พบในประเทศญี่ปุ่นและสหรัฐ และระบบกองทุนเลี้ยงชีพ และบำนาญส่งเสริมการออม พบในประเทศอังกฤษ แคนาดา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

2.3 ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนของไทย (ศุภชัย ชำรงค์สกุลศิริ, 2536)

จากการสำรวจผลงานการศึกษาที่ปัจจัยกำหนดพฤติกรรมการออมภาคครัวเรือนของไทย ทั้งที่เป็นการศึกษาในธนาคารและนอกธนาคารแล้ว สรุปได้ดังนี้

1 ปัจจัยที่กำหนดความสามารถในการออม ซึ่งได้แก่ รายได้ และความมั่งคั่งของบุคคล โดยเมื่อประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นและ/หรือ มีความมั่งคั่งเพิ่มขึ้นจากที่หลักทรัพย์มีราคา

สูงขึ้น ทั้งหลักทรัพย์ทางการเงินและหลักทรัพย์ประเภทบ้านและที่ดิน จะทำให้การออมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น ทั้งนี้ มีข้อสังเกตว่าพฤติกรรมการออมที่ตอบสนองต่อความมั่งคั่งที่เพิ่มขึ้นมีทิศทางที่ตรงข้ามกับพฤติกรรมของประชาชนในต่างประเทศ เช่น สหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และสหราชอาณาจักร

2 ปัจจัยทางด้านสิ่งจูงใจต่อการออม ได้แก่ อัตราดอกเบี้ยที่แท้จริง ซึ่งคาดว่าจะมีผลทางตรงต่อการออม โดยผ่านผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงในมูลค่าที่แท้จริงของความมั่งคั่ง แต่ในกรณีของประเทศไทยแล้วอัตราดอกเบี้ยมิได้เป็นปัจจัยสำคัญในการกำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย แม้ว่าผู้ฝากเงินจะ sensitive ต่ออัตราดอกเบี้ยและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ยด้วยการเปลี่ยนแปลง Portfolio หรือแหล่งฝากเงินมากกว่า สำหรับอัตราเงินเฟ้อที่สูงเป็นปัจจัยที่สร้างความมั่นใจแก่ผู้ออม จึงเป็นตัวผลักดันให้เงินออมของครัวเรือนไทยเพิ่มขึ้น โดยการออมในรูปแบบของ Physical savings ในช่วงที่มีเงินเฟ้อเช่นเดียวกับประสบการณ์ของต่างประเทศ

3 ปัจจัยอื่นๆ ที่อธิบายพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทย ได้แก่

3.1 จำนวนสาขาของธนาคารพาณิชย์ ซึ่งสะท้อนถึงระดับการพัฒนาระบบการเงินมีส่วนสนับสนุนการระดมเงินออมของครัวเรือนไทย โดยทำให้การออมสูงขึ้น อย่างไรก็ดี มีข้อสังเกตว่าการขยายตัวของบริการสถาบันการเงินมีส่วนทำให้ทั้งสินทรัพย์และหนี้สินทางการเงินของครัวเรือนเพิ่มขึ้น

3.2 ระดับการศึกษา โดยทั่วไปจะสะท้อนถึงศักยภาพหรือประสิทธิภาพในการทำงานซึ่งทำให้รายได้สูงขึ้น ดังนั้น ผู้ออมที่มีระดับการศึกษาสูงจึงเป็นผู้ที่มีความสามารถในการออมสูง แต่หากพิจารณาถึงจำนวนปีที่ใช้ไปในการศึกษาแยกต่างหากจากความสามารถในการหารายได้แล้ว จำนวนปีที่ใช้ในการศึกษามากขึ้น ทำให้เสียโอกาสในการทำงานหารายได้และไม่สามารถเพิ่มเงินออม

3.3 อัตราการพึ่งพิง เป็นตัวเพิ่มภาระให้ผู้มีเงินได้ การที่ประเทศไทยมีอัตราการพึ่งพิงสูง ทำให้ศักยภาพในการออมต่ำ ซึ่งจากการทดสอบทางเศรษฐกิมิตพบว่ามีนัยสำคัญ แต่จากผลการสำรวจภาวะการออมภาคครัวเรือนของไทย พบว่า สิ่งจูงใจในการออมที่สำคัญประการหนึ่งคือการออมไว้เพื่อการศึกษาของบุตรหลาน ดังนั้นหากครอบครัวมีบุตรหลานมากจำเป็นต้องออมมาก

3.4 ระดับการผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงิน ในช่วงที่มีการผ่อนคลายข้อจำกัดทางการเงิน เป็นระยะที่การออมแท้จริงขยายตัวสูงของไทย ซึ่งผลกระทบนี้ต่างจากข้อสังเกตของประเทศอุตสาหกรรม และตรงข้ามกับแนวความคิดทั่วไป เพราะการผ่อนคลายข้อจำกัดโดยเฉพาะด้านการปริวรรต จะทำให้มีการดึงแหล่งเงินออมจากต่างประเทศได้ง่ายขึ้น ดังนั้น การดึงแหล่งเงินออมในประเทศจึงจำเป็นน้อยลง

3.5 นอกจากปัจจัยข้างต้น ยังมีปัจจัยอื่นๆ ซึ่งจากการศึกษาพฤติกรรมการออมในประเทศ OECD แล้วพบว่า เป็นปัจจัยสำคัญ ที่อธิบายถึงการเพิ่มระดับการออมรวมกล่าว คือ

- 1) โครงสร้างภาษีที่ทำให้ผู้มีรายได้ปานกลาง และรายได้ต่ำ รับภาระภาษีมากกว่าผู้มีรายได้สูง จะทำให้การออมรวมของครัวเรือนสูงขึ้น เนื่องจาก MPS ของผู้มีรายได้สูง สูงกว่า MPS ของผู้มีรายได้ต่ำกว่า กล่าวคือ การลดอัตราภาษีเงินได้ลงจำนวนที่เท่ากับการเพิ่มอัตราภาษีขาย จะทำให้การออมของครัวเรือนเพิ่มขึ้น
- 2) ภาครัฐกิจ มีศักยภาพในการสร้างเงินออมสูงกว่าภาคครัวเรือน ดังนั้น หากมิให้มีผลกระทบต่อรายได้ภาษีของรัฐบาล การลดอัตราภาษีธุรกิจและเพิ่มอัตราภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาจะทำให้การออมรวมสูงขึ้น
- 3)สวัสดิการทางสังคม (Social Security) จะมีผลสุทธิต่อการออมรวมในทางใด ขึ้นอยู่กับผลกระทบสองด้านคือ ผลกระทบด้านความมั่งคั่ง และ Retirement Effect ว่าผลกระทบใดจะมากกว่ากัน ผลกระทบต่อความมั่งคั่งจะทำให้การออมลดลง กล่าวคือผู้ออมสามารถคะแนนผลประโยชน์ที่จะได้รับจากกองทุนประกันสังคมได้ ทำให้ความจำเป็นที่จะต้องออมเพื่อกรณีฉุกเฉินด้วยตนเองจึงลดลง สำหรับ Retirement effect คือระยะเวลาที่ผู้ออมต้องการเกษียณอายุ หากต้องการเกษียณเร็วเพื่อรับผลประโยชน์ จะต้องเพิ่มอัตราการจ่ายสมทบ ดังนั้น จะทำให้การออมเพิ่มขึ้น ผลการศึกษาของประเทศต่างๆ ยังไม่อาจสรุปได้ชัดเจนแต่ส่วนใหญ่พบว่า มีผลต่อเป็นกลางต่อการออมรวม
- 4) การมีระบบกองทุนบำนาญ ไม่ว่าจะป็นรูปแบบใดก็ตาม จะทำให้การออมรวมภาคครัวเรือนเพิ่มขึ้น แม้ว่าจะทำให้การออมในรูปแบบอื่นลดลงบ้าง แต่ผลกระทบจะน้อยกว่า เนื่องจากการออมกับกองทุนบำนาญมีสภาพคล่องต่ำ ทำให้ผู้ออมยังคงต้องออมในรูปแบบอื่นอยู่ด้วย

5) ลักษณะสังคมและวัฒนธรรม ตลอดจนทัศนคติในการเก็บออมเพื่อเป็นมรดกให้ลูกหลาน มีส่วนผลักดันให้มีการออมในระดับสูง

6) ความแพร่หลายของการให้สินเชื่อเพื่อการบริโภค โดยเฉพาะ Credit Card มีส่วนในการส่งเสริมการใช้จ่าย และเป็นปัจจัยลบต่อการระดมเงินออม

7) มาตรการภาษีจูงใจให้ออม มีส่วนส่งเสริมการระดมเงินออมอย่างได้ผล เมื่อเปรียบเทียบกับญี่ปุ่นซึ่งให้สิทธิประโยชน์จูงใจทางภาษีมากกว่ากรณีของสหรัฐอเมริกา

2.4 แรงจูงใจในการออมของครัวเรือน (อุคม โปพี, 2536)

เหตุผลเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป การตัดสินใจออมของครัวเรือนนั้น มีอยู่หลายประการ แต่ส่วนใหญ่แล้วมักประกอบไปด้วยเหตุผลดังนี้

- 1 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา
- 2 เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน อาทิ การประสบอุบัติเหตุ การเจ็บไข้ได้ป่วย เป็นต้น
- 3 เพื่อไว้ใช้จ่ายสำหรับการศึกษา
- 4 เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อที่อยู่อาศัย
- 5 เพื่อซื้อเครื่องมือเครื่องใช้ในการประกอบอาชีพ
- 6 เพื่อไว้ใช้จ่ายในการซื้อสินค้าถาวร อาทิ รถยนต์ ตู้เย็น โทรทัศน์
- 7 เพื่อให้ได้มาสำหรับหลักประกันบางอย่าง ได้แก่ การประกันชีวิต ประกันภัย ประสพอุบัติเหตุ เป็นต้น
- 8 เพื่อหาผลตอบแทนที่จะได้จากการออม ได้แก่ ดอกเบี้ยเงินปันผล และอื่นๆ
- 9 เพื่อประกอบธุรกิจ
- 10 เพื่อใช้จ่ายในการซื้อเครื่องประดับ
- 11 เพื่อใช้จ่ายในกิจกรรมทางสังคม อาทิ การแต่งงาน งานทำบุญต่างๆ เป็นต้น
- 12 เพื่อเก็บไว้เป็นมรดกให้ลูกหลาน

สำหรับการออมในประเทศไทย เหตุผลในการออมของครัวเรือนไม่ได้แตกต่างจากเหตุผลในการออมข้างต้นเท่าใดนัก กล่าวคือ จากการศึกษาของฝ่ายวิชาการ ธนาคารแห่งประเทศไทยในการสำรวจพฤติกรรมการออมของครัวเรือนในปี 2536 พบว่าครัวเรือนทั้งประเทศมีวัตถุประสงค์

การออม คือ เพื่อเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและเพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกเบี้ย

2.5 โครงสร้างเงินออม (ปัญญา ตันติวงศ์, 2534-2535)

การออมในประเทศสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ส่วนใหญ่ๆ คือ การออมของภาครัฐบาลและภาคเอกชน

การออมภาครัฐบาลประกอบด้วย เงินออมของรัฐบาลส่วนกลาง และรัฐวิสาหกิจต่างๆ โดยเงินออมของรัฐบาลส่วนกลางหมายถึง ส่วนของรายได้ที่สูงเกินกว่ารายจ่ายเดินสะพัดอันได้แก่ รายจ่ายในการบริหารราชการแผ่นดิน ตลอดจนรายจ่ายในการป้องกันประเทศ รายได้ส่วนเกินกว่ารายจ่ายในการป้องกันประเทศ และการสร้างความสงบเรียบร้อยในประเทศ รายได้ส่วนเกินกว่ารายจ่ายเดินสะพัดดังกล่าวคือ เงินออมของรัฐบาลที่สามารถนำไปลงทุนขยายกิจการต่อไปได้ หรือเพื่อเป็นแหล่งรายได้ให้แก่รัฐบาล

การออมภาคเอกชนจะประกอบด้วย การออมของครัวเรือนและการออมของธุรกิจเอกชน โดยครัวเรือนตามบัญชีรายได้ประชาชาติจะครอบคลุมถึงครัวเรือนตามปกติ เอกชนที่ไม่แสวงหากำไร กิจการที่มีโชคนิติบุคคลซึ่งได้แก่ผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรม และผู้ประกอบการอาชีพอิสระ เป็นต้น การออมของครัวเรือนก็คือรายได้พึงใช้จ่ายของครัวเรือน ซึ่งหักภาษีเงินได้และค่าธรรมเนียมแล้ว หักด้วยรายจ่ายของครัวเรือนซึ่งประกอบด้วย การอุปโภคบริโภค รายจ่ายโอนไปต่างประเทศ ส่วนการออมของธุรกิจเอกชนก็คือกำไรสุทธิหักด้วยเงินปันผลที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นรวมด้วยค่าเสื่อมราคา

การออมภาคครัวเรือนจำแนกออกได้เป็นกลุ่มๆ ตามข้อมูลจากบัญชีเศรษฐกิจทุน ซึ่งจัดทำโดยสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ดังนี้คือ

- 1 การออมที่เป็นทรัพย์สินทางการเงิน (Financial Assets) ซึ่งประกอบด้วยเงินสดในมือประชาชน เงินฝากที่สถาบันการเงินต่างๆ และตราสารทางการเงินทั้งหมด เช่น ตั๋วสัญญาใช้เงิน หลักทรัพย์รัฐบาลและเอกชน เบี้ยประกันตามกรมธรรม์ประกันชีวิต เงินทุนเลี้ยงชีพ และเงินกองทุนต่างๆ เป็นต้น

2 การออมที่เป็นทรัพย์สินถาวร (Real Assets) ซึ่งเป็นการสะสมทุนของภาคครัวเรือน อันได้แก่การก่อสร้างต่อเติมที่อยู่อาศัยและการบุกเบิกที่ดินทำกินในภาคเกษตรกรรม รวมทั้งการสะสมทรัพย์สินที่เป็นโลหะมีค่าต่าง ๆ

3 เงินออมอื่น ๆ คือเงินออมที่จัดว่าเป็นเงินออมนอกระบบ เช่น การเล่นแชร์ สินเชื่อทางการค้า การรับซื้อตัวหรือรับซื้อลดเช็คโดยพ่อค้ากันเอง เงินกู้ที่ให้โดยนายทุน เป็นต้น

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมนี้สามารถนำมาอธิบายถึงลักษณะการออมของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการออมเงินและศึกษาถึงแหล่งที่มาของเงินออมของนักลงทุนว่าได้มาจากแหล่งใดบ้าง ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออม จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ผลตอบแทน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะการออมที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไปในทิศทางเดียวกันด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับเหตุผลของการออมเงินกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาวด้วย ซึ่งผู้วิจัยจะนำแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมไปศึกษาถึงรูปแบบการออมของนักลงทุนต่อไปด้วย

3. แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจ

3.1 ความหมายการตัดสินใจ (Decision Making) (ซิติพัทธ์ วรารัตน์นิธิกุล, 2550)

เป็นกระบวนการของความคิดโดยใช้เหตุผลในการเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งจากหลายทางที่มีอยู่ โดยการใคร่ครวญไตร่ตรองอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้ทางเลือกที่ดีที่สุด และการตอบสนองความต้องการของตนเอง โดยมีผู้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้หลายอย่างแตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความหลากหลายของจุดเน้นที่ไม่เหมือนกัน ดังนี้

สมพงษ์ เกษมสิน (2517) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือ การเลือกทางปฏิบัติซึ่งมีหลายทางเป็นแนวทางไปสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้

เสริมศักดิ์ วิศาลาภรณ์ (2521) กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นการเลือกจากตัวเลือก หรือทางออกหลายๆ ทาง และพยายามเลือกตัวเลือก หรือทางออกที่ดีที่สุด

Barnard (อ้างถึงใน วุฒิชัย, 2523) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจว่าเป็นวิธีการที่จะลดจำนวนทางเลือกลงมา โดยใช้เทคนิคใดก็ตามที่จะเลือกทางเลือกเหล่านั้นมาเหลือทางเดียว

ถวัลย์รัฐ วรเทพพิพิงษ์ (2530) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการเลือกหนทางปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งจากบรรดาทางเลือกต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ โดยอาศัยหลักเกณฑ์บางประการ การตัดสินใจ มีองค์ประกอบ ได้แก่

- 1) การตัดสินใจต้องมีทางเลือก และทางเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งได้นั้น ต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก จึงต้องทำการตัดสินใจ
- 2) การตัดสินใจต้องมีจุดมุ่งหมาย หรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง หรือหลายอย่าง ที่ต้องการบรรลุ และเราเองยังไม่แน่ใจว่าหนทางเลือกต่างๆ ที่จะทำได้นั้น ทางเลือกใดที่จะทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน
- 3) การตัดสินใจเป็นเรื่องของกระบวนการการใช้ความคิด หรือใช้หลักเหตุผลเป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือก หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญ คือ ความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

วัชร วงศ์ศิริวัฒน์ (2536) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การคิด พิจารณาจากทางเลือก เพื่อนำไปสู่ทางเลือกที่ดีที่สุดในการปฏิบัติตามเป้าหมายที่วางไว้

จิตรภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ (2541) ได้ให้ความหมายของการตัดสินใจว่า เป็นการกระทำอย่างรอบคอบในการเลือกจากทรัพยากรที่มีอยู่ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จากความหมายของการตัดสินใจมีแนวคิด 3 ประการ คือ

- 1) การตัดสินใจ รวมถึงเลือกถ้าหากมีสิ่งเลือกเพียงสิ่งเดียว การตัดสินใจย่อมเป็นไปได้
- 2) การตัดสินใจเป็นกระบวนการด้านความคิด ทั้งจะต้องมีความละเอียด สุขุม รอบคอบ เพราะอารมณ์และองค์ประกอบของจิตได้สำนึกมีอิทธิพลต่อกระบวนการคิดนั้น
- 3) การตัดสินใจเป็นเรื่องของการกระทำที่มีจุดมุ่งหมาย เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ และความสำเร็จที่ต้องการและหวังไว้

นุชจรินทร์ ศิริสุทธิเดชา (2543) ได้สรุปความหมายการตัดสินใจ หมายถึง การเลือกคิดอันจะนำไปสู่การปฏิบัติหลายๆ ทางเลือก เพื่อให้ได้ทางเลือกที่เห็นว่าดีที่สุดเพื่อการบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งใจ

3.2 ลักษณะของการตัดสินใจ

James A.E. Stonner (1978, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 37-40) ได้กล่าวถึงการตัดสินใจแบ่งออกเป็น 3 ลักษณะตามสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะทำการตัดสินใจ คือ

1. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่แน่นอน (Condition of Certainly) เป็นการตัดสินใจที่มีข้อมูลเพียงพอประกอบการตัดสินใจ
2. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่เสี่ยง (Condition of Risk) เป็นการตัดสินใจโดยอาศัยทฤษฎี ความน่าจะเป็น เป็นเครื่องมือตรวจสอบหรือคาดการณ์
3. การตัดสินใจภายใต้สถานการณ์ที่ไม่แน่นอน (Condition of Uncertainty) เป็นการตัดสินใจที่มักอาศัยประสบการณ์ คุลยพินิจ และสัญชาตญาณ

กล่าวโดยสรุปว่า การตัดสินใจนั้นเกิดขึ้นได้ด้วยเหตุผลสำคัญดังต่อไปนี้

1. มีปัญหาเกิดขึ้น
2. เพื่อที่จะทำให้วัตถุประสงค์บรรลุผล
3. จุดมุ่งหมายและวัตถุประสงค์ที่มีอยู่นั้นผิดพลาดและบกพร่อง หรือไม่ทันสมัย จึงจำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้เหมาะสมและก้าวหน้า

3.3 ตัวแปรที่ก่ออิทธิพลต่อการตัดสินใจ

การตัดสินใจของผู้บริโภคได้รับอิทธิพลและปรับรูปแบบได้ โดยปัจจัยและตัวกำหนดหลายอย่างที่สามารจัดกลุ่มได้สามกลุ่ม (อคุลย์ จาตุรงคกุล , 2543 อ้างถึงใน นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548, หน้า 16-17) คือ

1. ตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาด หรือ ข่าวสารการตลาด ซึ่งนักการตลาดสามารถควบคุมได้เอง ตัวกระตุ้นดังกล่าวคือ ส่วนประสมทางการตลาด (4P's) นั่นเอง เป็นที่ทราบกันดีอยู่แล้ว วัตถุประสงค์ของการตลาดคือ การสร้างการแลกเปลี่ยนให้เกิดขึ้น โดยมีกำไรของกิจกรรมทางการตลาดจึงมีอิทธิพลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค ตัวแปรหรือองค์ประกอบของส่วนประสมทางการตลาดแต่ละอย่าง คือ ผลิตภัณฑ์ การวางราคา ช่องทางการจัดจำหน่าย และการส่งเสริมการตลาด ต่างก็กระทบต่อกระบวนการซื้อในขั้นตอนต่างๆ ด้วย ในขณะที่ตัวกระตุ้นหรือสิ่งเร้าทางการตลาดจะกระทบต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อ

ผลิตภัณฑ์ (Product) ลักษณะบางประการของผลิตภัณฑ์ของบริษัทที่อาจกระทบต่อพฤติกรรมการซื้อของผู้บริโภค คือ ความใหม่ ความสลับซับซ้อนและคุณภาพที่คนรับรู้ได้ของผลิตภัณฑ์ ผลิตภัณฑ์ที่ใหม่และซับซ้อนอาจต้องมีการตัดสินใจอย่างกว้างขวาง ถ้าเรารู้เรื่องนี้แล้วในฐานะนักการตลาดเราควรจะเสนอทางเลือกที่ง่ายกว่าผู้บริโภคที่มีความคุ้นเคย เพื่อให้ผู้บริโภคที่ไม่ต้องการเสาะแสวงหาทางเลือกอย่างกว้างขวางพิจารณา ผู้บริโภคเห็นคุณประโยชน์ที่สำคัญของผลิตภัณฑ์ก็จะทำให้ผู้บริโภคประเมินสินค้าเช่นกัน สินค้าคุณภาพสูงหรือสินค้าที่ปรับเข้ากับความต้องการบางอย่างของผู้ซื้อที่มีอิทธิพลต่อการซื้อด้วย

ราคา (Pricing) ราคามีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการซื้อที่ต่อเมื่อผู้บริโภคประเมินทางเลือกและตัดสินใจ โดยปกติผู้บริโภคชอบผลิตภัณฑ์ราคาต่ำ นักการตลาดจึงควรคิดราคาต่ำ ลดต้นทุนการซื้อหรือทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจด้วยลักษณะอื่นๆ สำหรับการตัดสินใจอย่างกว้างขวางผู้บริโภคมักพิจารณาราคาละเอียด โดยถือเป็นอย่างหนึ่งในลักษณะทั้งหลายที่เกี่ยวข้อง นอกจากนี้ราคายังเป็นเครื่องประเมินคุณค่าของผู้บริโภคซึ่งจะตามติดมาด้วยการซื้อ

ช่องทางการจำหน่าย (Placement-Channel of Distribution) กลยุทธ์ของนักการตลาดในการทำให้มีผลิตภัณฑ์ไว้พร้อมจำหน่าย สามารถก่ออิทธิพลต่อการ “พบ” ผลิตภัณฑ์แน่นอนว่า สินค้าที่มีจำหน่ายแพร่หลายและง่ายที่จะซื้อก็จะทำให้ผู้บริโภคนำไปประเมินประเภทของช่องทางที่นำเสนอที่อาจก่ออิทธิพลต่อการรับรู้ภาพพจน์ของผลิตภัณฑ์

การส่งเสริมการตลาด (Promotion-Marketing Communication) การส่งเสริมการตลาดสามารถก่ออิทธิพลต่อผู้บริโภคได้ทุกขั้นตอนของกระบวนการตัดสินใจซื้อ ข่าวสารที่นักการตลาดส่งไปอาจ “เตือนใจ” ให้ผู้บริโภครู้ว่าเขามีปัญหา สินค้าของนักการตลาดสามารถแก้ไขปัญหานั้นได้และมันสามารถส่งมอบคุณค่าให้ได้มากกว่าสินค้าของกลุ่มคู่แข่ง เมื่อได้ข่าวสารหลักการซื้อเป็นการยืนยันว่าการตัดสินใจซื้อของลูกค้าถูกต้อง

2. อิทธิพลของสิ่งแวดล้อม ผู้บริโภคอาศัยอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่มีความซับซ้อน กระบวนการตัดสินใจและพฤติกรรมของเขาได้รับจากวัฒนธรรม ชั้นทางสังคม อิทธิพลจากตัวบุคคล เป็นต้น
3. ความแตกต่างของบุคคล เป็นปัจจัยภายในที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมผู้บริโภค ความแตกต่างกันที่ทรัพยากรมนุษย์และความรู้ของผู้บริโภค การจูงใจ ทัศนคติ บุคลิกภาพและแบบของการใช้ชีวิต (Lifestyle) เป็นต้น

4. กระบวนการทางจิตวิทยา มีอิทธิพลเป็นอย่างมากต่อพฤติกรรมผู้บริโภค นักวิจัยตลาดมีความสนใจในเรื่องนี้มาก กระบวนการที่ประกอบด้วยการดำเนินกรรมวิธีเกี่ยวกับข่าวสาร การเรียนรู้

3.4 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจ

ทฤษฎีการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม (The Multiple Factors Theory of Decision Making and Social Action)

William W. Reeder (1971, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 7-8) ได้รวบรวมทฤษฎีทางสังคมวิทยาเพื่ออธิบายพฤติกรรมต่างๆ ของมนุษย์ ซึ่งเขาเห็นว่าโดยทั่วไปแล้วรูปแบบ (Model) ทางด้านจิตวิทยาสังคมที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจกระทำพฤติกรรมของมนุษย์นั้น นักสังคมวิทยามักจะมองในแง่ของสถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม (Social-Economic Status) ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยภายนอกจะมีผลต่อการตัดสินใจ แต่ Reeder เชื่อว่าปัจจัยภายนอกจริงๆ แล้ว ไม่มีอิทธิพลโดยตรงต่อการตัดสินใจแต่ละบุคคลจะแปลงสถานภาพทางเศรษฐกิจ และสังคมเหล่านี้มาสู่ตัวคน ซึ่งจะอยู่ในรูปของความเชื่อและไม่เชื่อที่ทำให้บุคคลตัดสินใจเลือกกระทำพฤติกรรม ดังนั้นบุคคลอาจจะตัดสินใจกระทำพฤติกรรมอย่างเดียวกันแต่เหตุผลที่ทำให้เกิดการตัดสินใจแตกต่างกัน Reeder จึงได้อธิบายเหตุผลในการกระทำสิ่งใดของมนุษย์ว่าเกิดจากปัจจัยดังต่อไปนี้

- 1) เป้าหมายหรือจุดประสงค์ (Goals) ความมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุผลนั้น ผู้กระทำจะต้องมีการกำหนดเป้าประสงค์ไว้ก่อนล่วงหน้า และพยายามที่จะกระทำทุกวิถีทางเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์นั้นๆ
- 2) ความเชื่อ (Belief Orientation) เกิดจากความคิด ความรู้ในเรื่องนั้นที่จะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ และการเลือกการกระทำทางสังคม
- 3) ค่านิยม (Value Standard) คือสิ่งที่บุคคลยึดถือเป็นเครื่องช่วยตัดสินใจและกำหนดการกระทำของตนเอง ค่านิยมนั้นเป็นลักษณะความเชื่ออย่างหนึ่งแต่มีลักษณะถาวร โดยเชื่อว่าวิธีปฏิบัติบางอย่างเป็นสิ่งที่ดีหรือสังคมเห็นดี เห็นชอบสมควรที่จะยึดถือปฏิบัติมากกว่าวิธีปฏิบัติอย่างอื่น
- 4) ค่านิยมและธรรมเนียม (Habits and Customs) คือแบบอย่างพฤติกรรมที่สังคมกำหนดไว้แล้วสืบต่อกันมาด้วยประเพณี

5) การคาดหวัง (Expectation) คือท่าทีของบุคคลอื่นที่มีต่อพฤติกรรมของบุคคลที่เกี่ยวข้องกับตัว โดยคาดหวังหรือต้องการให้บุคคลนั้นประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ตนต้องการ

6) ข้อผูกพัน (Commitments) คือสิ่งที่ผู้กระทำเชื่อว่าข้อผูกพันที่จะต้องกระทำให้สอดคล้องกับสถานการณ์นั้นๆ ข้อผูกพันจะมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

7) การบังคับ (Force) คือ ตัวที่ช่วยกระตุ้นให้ผู้กระทำตัดสินใจได้เร็วขึ้น

8) โอกาส (Opportunity) เป็นความคิดของผู้กระทำที่เชื่อว่า สถานการณ์ที่เกิดขึ้นช่วยให้มีโอกาสเลือกกระทำ

9) ความสามารถ (Ability) การที่ผู้กระทำรู้ถึงความสามารถของตนเองซึ่งจะก่อให้เกิดผลสำเร็จในเรื่องนั้นๆ ได้ กระทั่งถึงความสามารถนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจและการกระทำทางสังคม

10) การสนับสนุน (Support) คือ สิ่งที่ผู้กระทำคาดว่าจะได้รับหรือคิดว่าจะได้รับจากคนอื่น ๆ เช่น เมื่อนักเรียนได้รับการสนับสนุนจากผู้ปกครองหรืออาจารย์ ก็เป็นปัจจัยให้นักเรียนสามารถเลือกศึกษาต่อได้ ทำให้มีความก้าวหน้าในอาชีพการงานต่อไป

3.5 กระบวนการตัดสินใจ

นักวิชาการได้ศึกษากระบวนการตัดสินใจ ได้แบ่งขั้นตอนของกระบวนการในลักษณะที่แตกต่างกันตามแนวความคิดของแต่ละบุคคล ไว้มากหลายรูปแบบด้วยกัน คือ

ลูทวิช จานงค์ (2525, อ้างถึงใน ชิตพิพัทธ์ วรรัตน์นธิกุล, 2550, หน้า 11-12) ได้แบ่งขั้นตอนกระบวนการตัดสินใจออกเป็น 5 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดปัญหา (Problem Identification) เป็นการสร้างความแน่ใจโดยการค้นหาทำความเข้าใจกับตัวปัญหาที่แท้จริง ที่สำคัญการตัดสินใจนั้นๆ ขึ้นอยู่ที่การกำหนดตัวปัญหาที่แท้จริงออกมาให้ได้

2. การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) เป็นการแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุ หรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้นๆ การหาข่าวสารควรเป็นไปตามแนวคิดที่ว่าข่าวสารที่หามา นั้น จำเป็นจะต้องมีความเกี่ยวข้อง และจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา นั้น

3. การประเมินข่าวสาร (Evaluation of Information) เพื่อความถูกต้อง เหมาะสม เพียงพอ และสามารถนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้ ซึ่งจะมีการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติมหลังจากการประเมินค่าข่าวสารแล้วว่าไม่เพียงพอ

4. การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternative) เป็นความพยายามที่จะครอบคลุมวิธีการแก้ปัญหาในหลายๆ วิธีการ ทางเลือกทุกทางอาจจะช่วยแก้ปัญหา แต่อาจมีความสำคัญ หรือความจำเป็นในหลายๆ ระดับด้วยกัน และสิ่งที่จำเป็น คือ การกำหนดทางเลือกโดยการสรุปเพื่อในขั้นตอนการเลือกทางเลือกต่อไป

5. การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) ในขั้นนี้เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปว่าเป็นการตัดสินใจที่แท้จริง โดยความจริงแล้วขั้นนี้เป็นเพียงขั้นหนึ่งของขั้นตอนตัดสินใจ

H.A. Simon (1960, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร 2540, หน้า 2) นักวิทยาศาสตร์ได้อธิบายว่าการตัดสินใจเป็นขบวนการ (Process) ขบวนการหนึ่งที่เป็นขั้นตอนและมีหลายระดับ โดยสามารถแยกขั้นตอนของการตัดสินใจออกเป็น 3 ระดับ คือ

1. เป็นกิจกรรมทางด้านความสามารถหรือปัญญา (Intelligence Activity) หมายความว่า เมื่อเกิดสถานการณ์ที่เรามีความรู้สึกว่าอึดอัดใจ หรือว่าคิดไม่ออกอยากจะทำทางออกที่เหมาะสมก็จะเริ่มกระบวนการทางสมองที่จะค้นหาว่าเรากำลังเผชิญปัญหาอะไร และมีเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง เพื่อที่จะดำเนินการแก้ไขความรู้สึกไม่สบายใจอันนั้น

2. เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการออกแบบ (Design Activity) หมายความว่า ความพยายามที่จะกำหนดทางเลือก พัฒนาทางเลือก วิเคราะห์ทางเลือกว่ามีทางเลือกอะไรบ้างที่คิดว่าจะเป็นไปได้ ที่คิดจะแก้ไขปัญหาหรือว่าความไม่สบายใจเหล่านั้น

3. เป็นกิจกรรมเกี่ยวกับการเลือก (Choice Activity) หมายความว่า ในขั้นที่ 3 นี้ จะเป็นการเลือกที่แท้จริง คือ ทางเลือกที่คิดว่าจะเป็นไปได้ และเหมาะสมที่จะนำไปดำเนินการ

วุฒิชัย จานงค์ (2522, อ้างถึงใน รัฐกร เลิศไกร, 2540, หน้า 4-7) ได้กล่าวว่า การตัดสินใจเป็นกระบวนการเลือกในระหว่างทางเลือกต่างๆ และได้อธิบายขั้นตอนการตัดสินใจไว้ดังนี้

1) การแยกแยะตัวปัญหา (Problem Identification) ขั้นแรกของการตัดสินใจเป็นเรื่องของการสร้างความมั่นใจและแน่ใจโดยการค้นหา เป็นเรื่องของการแยกแยะตัวปัญหาออกมาอย่างแน่ชัด หรือตัวปัญหาอย่างแน่นอน

2) การหาข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหานั้น (Information Search) คือ การเสาะแสวงหาสิ่งที่เป็นสาเหตุ หรือสิ่งที่ก่อให้เกิดตัวปัญหานั้น ซึ่งอาจจะไม่ใช่สาเหตุโดยตรงก็เป็นไปได้ ความสามารถที่จะหาข่าวสารที่สมบูรณ์ (Complete Information) นั้นอาจเป็นไปได้แต่เป็นการเสาะหาตัวข่าวที่เกี่ยวข้องกับสาเหตุของปัญหามากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ทั้งนี้การเสาะหาข่าวสารควรจะเป็นไปตามแนวความคิดที่ว่า ข่าวสารที่สรรหานั้นจำเป็นต้องมีความเกี่ยวข้องและจำเป็นกับตัวปัญหาตลอดจนมีความเพียงพอในการแก้ปัญหา

3) การประเมินค่าของข่าวสาร (Evaluation of Information) ในบรรดาข่าวสารที่แสวงหานั้น เราต้องยอมรับความจริงประการหนึ่งว่า มิได้หมายความว่าข่าวสารทุกชนิดที่หานั้นเกี่ยวข้องกับตัวปัญหาและมีคุณค่ากับตัวปัญหาอย่างแท้จริงเสมอไป ดังนั้นก็จำเป็นต้องมีการประเมินค่าว่า ข่าวสารที่ได้มานั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงพอกับเวลาและความสามารถที่จะนำไปวิเคราะห์ปัญหาได้หรือไม่ ซึ่งจะมีการเสาะหาข่าวสารบางอย่างออกไป ถ้าเห็นว่าไม่เกี่ยวข้องกับตัวปัญหาที่จะทำการแก้ปัญหาหรือตัดสินใจนั้น

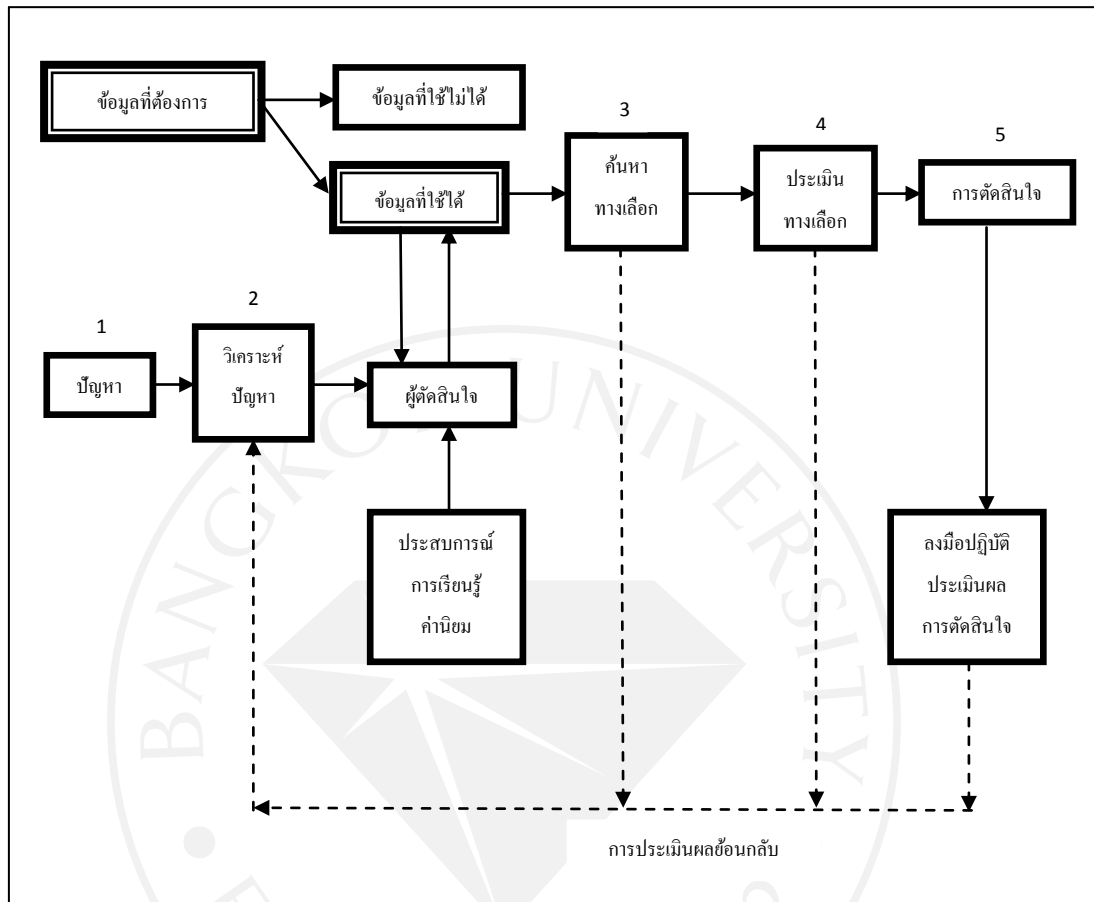
4) การกำหนดทางเลือก (Listing of Alternatives) เป็นขั้นตอนสำคัญของการตัดสินใจ คือ กำหนดทางเลือกที่สามารถครอบคลุม วิธีที่จะแก้ปัญหาได้มากที่สุด จริงอยู่ถ้าเรามีข่าวสารสมบูรณ์สำหรับปัญหาแต่ละเรื่อง เราอาจจะกำหนดทางเลือกได้เหมาะสม และครอบคลุมอย่างแท้จริงได้ ถ้าข่าวสารไม่สมบูรณ์ก็กำหนดทางเลือกที่มีลำดับความสำคัญของการแก้ปัญหา

5) การเลือกทางเลือก (Selection of Alternative) เมื่อกำหนดทางเลือกแล้ว ขั้นตอนไปก็คือ การเลือกทางเลือกที่จะปฏิบัติการต่อไป (Selection of a Source of Action) ขั้นนี้เอง ที่เป็นที่ยอมรับว่าเป็นการตัดสินใจแท้จริงการเลือกทางนั้น เกิดจากผลของการตัดสินใจแต่ยังไม่สมบูรณ์

6) การปฏิบัติการตัดสินใจ (Implement of Decision) เป็นการปฏิบัติตามผลของการตัดสินใจหรือทางเลือกที่เราจะทราบได้ว่า การตัดสินใจนั้นถูกต้องเหมาะสมเพียงใดหรือไม่ ก็ขึ้นอยู่กับผลของการตัดสินใจนั้น

7) การประเมินผลของการตัดสินใจนี้เป็นการตรวจดูว่าผลของการตัดสินใจที่ปฏิบัติไปเหมาะสมกับการแก้ปัญหานั้นหรือไม่

ภาพที่ 2.1 : กระบวนการตัดสินใจ (Decision Making Process)

ที่มา : วังริ วงศ์ศิริวัฒน์ (2536) (อ้างถึงใน ชิตพิพัทธ์ วรารัตน์นิชกุล (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลช่วงปี พ.ศ. 2549. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต)

นอกจากนี้ ยังมีนักวิชาการอีกหลายท่าน กล่าวถึงกระบวนการตัดสินใจไว้มากมายซึ่งพอสรุปเป็น 6 ขั้นตอน (รัฐกร เลิศไกร, 2540) คือ

1. การพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือประเด็นของปัญหาที่จะตัดสินใจจะต้องทราบวัตถุประสงค์ที่ต้องการคืออะไร ในกรณีที่เป็นการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาที่จำเป็นต้องทราบปัญหาที่แท้จริงก่อน โดยพิจารณาเหตุการณ์ในอดีตปัจจุบัน และคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตทำให้ได้ว่าปัญหาคืออะไร

2. การวิเคราะห์ประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง การตัดสินใจขององค์กรต่างๆ แต่ครั้งย่อมมีผลกระทบกระเทือนถึงบุคคลอื่นๆ ด้วย เช่นในด้านบุคคลควรพิจารณาผู้บังคับบัญชา ผู้ใต้บังคับบัญชา ตลอดจนบุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้องกับปัญหา
3. ควรหาทางเลือก เป็นการพิจารณาผู้ทางในการตัดสินใจ ซึ่งอาศัยความรู้ทางวิชาการ ประสบการณ์ คำปรึกษาหารือ หาทางเลือกไว้หลายๆ ทาง
4. การกำหนดเกณฑ์ ในการตัดสินใจ และประเมินทางเลือก โดยใช้การวิเคราะห์หลักเกณฑ์ และวิธีการบางประการเป็นหลัก รวมทั้งต้องใช้ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณและความคิดริเริ่ม ประกอบการพิจารณาเปรียบเทียบผลได้ผลเสียของทางเลือกแต่ละอย่างทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งเกณฑ์ที่ใช้ในการประเมินค่า และเปรียบเทียบควรจะต้องครอบคลุมถึง
 - 4.1 ความเหมาะสมของทางเลือกนั้นบรรลุวัตถุประสงค์ที่ต้องการ
 - 4.2 เปรียบเทียบผลประโยชน์ค่าใช้จ่าย ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล ฯลฯ
 - 4.3 ทางเลือกนั้นๆ จะต้องเป็นการเลือกที่จะปฏิบัติได้จริง
 - 4.4 ผลอันไม่พึงปรารถนาที่อาจจะเกิดขึ้น จากการตัดสินใจใช้ทางเลือกนั้นๆ จะต้องมีน้อยที่สุด หรือถ้ามีต้องหาทางป้องกันและควบคุมไว้
 - 4.5 ผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินการตามแนวทางที่ตัดสินใจเห็นชอบและพร้อมที่จะปฏิบัติตามทางเลือกที่จะดำเนินการ
 - 4.6 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการให้ผลทันกับสถานการณ์
5. การตัดสินใจเลือกวิธีการที่ดีที่สุด ขั้นตอนนี้ เป็นการตกลงใจขั้นสุดท้ายของการเลือกแนวทางปฏิบัติที่จะนำไปดำเนินการจริง ซึ่งเป็นผลจากการเปรียบเทียบและวิเคราะห์ทางเลือกต่างๆ ว่าทางใดจะได้ผลที่ดีที่สุด ณ จุดนี้ต้องยอมรับความจริงว่า นอกจากการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องแล้ว ประสบการณ์ วิจารณ์ญาณ และความสามารถ ในการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคตของผู้มีอำนาจตัดสินใจ และการตัดสินใจที่ดีที่สุด คือ การตัดสินใจที่สามารถนำไปปฏิบัติได้ผลดี
6. การดำเนินการและติดตามผล ในระหว่างประเมินทางเลือกผู้กระทำการตัดสินใจจะต้องวางแนวทางการดำเนินงานสำหรับทางเลือกแต่ละทางไว้ การดำเนินการจะมีประสิทธิภาพได้ก็ต่อเมื่อผู้ปฏิบัติเต็มใจ และสามารถปฏิบัติได้ ซึ่งจะต้องมีการมอบอำนาจหน้าที่ชัดเจน ในการดำเนินการ และต้องใช้หลักในการติดต่อสื่อสารข้อความช่วยให้การตัดสินใจเป็นที่ยอมรับ และเต็มใจปฏิบัติ

ตามด้วย แนวทางการดำเนินการนั้นจะต้องกำหนดงบประมาณหรือตารางเวลาของการดำเนินการ เพื่อให้สามารถติดตามผล และวัดความคืบหน้าได้ว่ามีผลตามคาดหมายไว้หรือไม่ ซึ่งการติดตามผล มีความสำคัญต่อกระบวนการตัดสินใจด้วยสาเหตุใหญ่ 2 ประการ คือ

- 6.1 การทำให้ผู้ทำการตัดสินใจรับรู้ถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นใหม่ๆ จากทางเลือกที่ได้ตัดสินใจเลือกไปแล้ว
- 6.2 การทำให้ผู้ทำการตัดสินใจสามารถประเมินประสิทธิภาพ ในการตัดสินใจของตนเอง ได้ ซึ่งข้อมูลที่ได้จากการติดตามผล จะนำไปสู่การตัดสินใจของผู้บริหาร หรือผู้ทำการตัดสินใจอีก จึงอาจกล่าวได้ว่า กระบวนการตัดสินใจของผู้ทำการตัดสินใจเป็น กระบวนการที่ต่อเนื่องและไม่มีที่สิ้นสุด

รัฐกร เดสไกร (2540) สรุปได้ว่า การตัดสินใจนั้นเป็นกระบวนการคิดอย่างมีเหตุผล ในการเลือกแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องเหมาะสมหรือพอใจเพื่อจะได้นำไปสู่การปฏิบัติ ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการ หรือแก้ปัญหาได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ทรัพยากร และบุคคล จากความหมายดังกล่าว จึงสามารถจำแนกองค์ประกอบที่สำคัญของการตัดสินใจได้ 3 ประการ คือ

1. การตัดสินใจต้องมีทางเลือก และการเลือกที่จะกระทำอย่างใดอย่างหนึ่งนั้นต้องมีมากกว่าหนึ่งทางเลือก จึงต้องทำการตัดสินใจ ถ้ามีทางเลือกก็ไม่มีมติตัดสินใจ
2. การตัดสินใจต้องมีจุดมุ่งหมายหรือวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างที่ต้องการบรรลุ และเราเองไม่แน่ใจว่าทางเลือกต่างๆ นั้นทางเลือกใดที่จะบรรลุวัตถุประสงค์ได้ดีกว่ากัน
3. การตัดสินใจเป็นเรื่องของกระบวนการใช้ความคิดใช้หลักเหตุผลและความพอใจเป็นเกณฑ์ในการประเมินทางเลือก หลักเกณฑ์ที่นำมาใช้ในการประเมินทางเลือกที่สำคัญ คือ ความสามารถของทางเลือกในการสนองตอบต่อวัตถุประสงค์ที่ต้องการ

ปัจจัยที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้แก่ ปัจจัยที่เกี่ยวกับเป้าหมายหรือความคาดหวังของนักลงทุน การสนับสนุนจากภาครัฐบาล และปัจจัยทางการตลาด เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ได้แทรกซึมอยู่ในความรู้สึกนึกคิดของผู้ลงทุน ซึ่งผู้ลงทุนได้นำมาใช้ในกระบวนการตัดสินใจเลือกที่จะลงทุนในทุกขั้นตอน เช่น พนักงานบริษัทเอกชน ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีอำนาจในการตัดสินใจค่อนข้างสูงและมีรายได้มากพอที่จะลงทุนในกองทุน จะใช้

กระบวนการตัดสินใจซื้อแตกต่างจากกลุ่มพนักงานข้าราชการที่มีรายได้ต่อเดือนน้อยกว่า เนื่องจากกลุ่มพนักงานบริษัทเอกชน มีรายได้ที่มากพอหรือเกินการใช้จ่ายในชีวิตประจำวันมากกว่าพนักงานข้าราชการ เป็นต้น นอกจากนี้แนวคิดและทฤษฎีการตัดสินใจนี้สามารถนำมาอธิบายถึงการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจในการลงทุนของนักลงทุนทั่วไป ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจ จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ว่า นักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร มีลักษณะการตัดสินใจที่เหมือนกันหรือแตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลต่อตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไปในทิศทางเดียวกันด้วย

4. แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุน

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการตัดสินใจลงทุนของนักลงทุนนั้นมีมากมาย สามารถแยกออกเป็นลำดับ และสรุปได้ดังต่อไปนี้

4.1 แนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน

1) แนวความคิดในการลงทุน (จิตพัทธ์ วรรัตน์นิธิกุล, 2550)

การลงทุนเกิดขึ้นได้เมื่อผู้มีเงินออม ได้นำเงินออมเหล่านั้นไปลงทุนในสินทรัพย์ เช่น ที่ดิน อาคาร เครื่องจักร เพื่อผลิตสินค้าออกสู่ตลาด แต่ผู้มีเงินออมบางรายไม่มีความสามารถและประสบการณ์ที่ดีพอในการประกอบอาชีพด้วยตนเอง จึงมีการนำเงินออมเหล่านั้นไปฝากไว้กับสถาบันการเงิน เพื่อให้สถาบันการเงินทำหน้าที่เป็นตัวกลางเชื่อมโยงระหว่างผู้มีเงินออมและผู้ลงทุน นอกจากนั้นยังมีการลงทุนอีกลักษณะหนึ่งคือ การนำเอาเงินออมไปซื้อหลักทรัพย์ประเภทต่างๆ เงินลงทุนประเภทนี้นับว่าเป็นส่วนช่วยให้ธุรกิจต่างๆ สามารถขยายตัวได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากทำให้ธุรกิจสามารถเพิ่มทุนของกิจการจนกิจการมีขนาดใหญ่ขึ้น ผลทำให้ระบบเศรษฐกิจของประเทศมวลรวมขยายตัวดีขึ้น ความมั่งคั่งของประชากร ฐานะทางการเงิน การนำเข้า และการส่งออก ฯลฯ ก็ดีตามไปด้วย

นักลงทุนทุกรายจะนำเอาเงินออมส่วนเกินที่เหลือจากการใช้จ่ายใช้สอย ไปลงทุนในรูปแบบที่ต่างกันไปตามความสามารถและประสบการณ์ที่แต่ละคนถนัด เพราะในสถานการณ์ความเป็นจริงในการดำรงชีพ รายได้และค่าใช้จ่ายในการบริโภคจะไม่สมดุลกันอย่างพอดี ถ้ามีรายได้

มากกว่าค่าใช้จ่ายในการบริโภค บุคคลนั้นจะเหลือไว้เป็นเงินออมและจะเอาเงินออมออกมาใช้ในอนาคตเมื่อมีความต้องการในการบริโภคที่มากกว่ารายได้ที่ได้รับ หรือมิฉะนั้นเขาอาจจะทำเงินออมให้มีค่ามากขึ้น โดยการนำไปลงทุนดีกว่าจะใช้นำมาบริโภค เพราะฉะนั้นจะต้องพิจารณาว่าจะใช้บริโภคดีหรือเก็บไว้หาดอกผลแล้วจึงใช้บริโภคในอนาคตที่ดีกว่า แนวคิดอันนี้จึงเป็นสาระที่สำคัญของการออมและการลงทุน ในทางตรงกันข้ามถ้ามีรายได้น้อยกว่ารายจ่ายในการบริโภคบุคคลผู้นั้นก็จะต้องกู้ยืมเงินมาเพื่อใช้ในการบริโภค หรือมิฉะนั้นก็กู้ยืมเงินมาลงทุนเพื่อให้ได้ผลตอบแทนในอัตราที่สูงกว่าอัตราเงินกู้ยืม

ดังนั้นการลงทุนจึงเป็นการที่บุคคลยอมสละความสุขหรือความพอใจในการบริโภคหรือใช้ประโยชน์จากรายได้ที่มีในปัจจุบัน เพื่อให้ได้รับผลประโยชน์หรือดอกผลที่พึงได้ ซึ่งจะช่วยให้สามารถได้รับความสุขหรือความพอใจในการบริโภคในอนาคต โดยการนำรายได้ในปัจจุบันที่เหลือเป็นเงินออมไปลงทุนนั่นเอง

2) ความหมายของการลงทุน

การลงทุน หมายถึง เมื่อบุคคลใดบุคคลหนึ่งมีรายได้ (Current Income) สูงกว่า รายจ่าย (Current Consumption) บุคคลนั้นก็ย่อมจะมีเงินที่เหลือใช้ (Excess Money) และมักนำเงินที่เหลือใช้นั้นไปหา ประโยชน์และผลตอบแทน (Return) เพื่อให้เงินที่เหลือใช้นั้นงอกเงยเพิ่มพูน ซึ่งการหาผลประโยชน์ตอบแทนอาจจะเป็นในรูปแบบ ฝากเงิน (Saving) กับสถาบันการเงินที่มีความมั่นคง หรือนำไป ลงทุน (Investment) ในตลาดทุนก็ได้ โดยบุคคลนั้นมีความคาดหวังว่า จะนำเอาเงินต้น และดอกผลที่งอกเงยไปใช้ในการอุปโภคบริโภคที่ตนตั้งเป้าหมายไว้ในอนาคต ฉะนั้น จึงมีคำกล่าวว่า “การออมหรือการลงทุน เกิดขึ้นจากการที่บุคคลหนึ่งๆ ยอมเสียสละ (Trade Off) การอุปโภคบริโภคในอนาคต (Future Consumption) ที่ดีกว่านั่นเอง” (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2545 อ้างถึงใน นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548, หน้า 20-21)

การลงทุน หมายถึง ภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาหนึ่งของเงินลงทุนจำนวนหนึ่ง เพื่อให้ได้มาซึ่งผลตอบแทนในอนาคตที่มากพอจะชดเชยกับภาระผูกพันในช่วงระยะเวลาที่นำเงินมาลงทุน อัตราเงินเฟ้อ และความไม่แน่นอนในอนาคตของเงินลงทุนจำนวนนั้น (Reilly, 1979 อ้างถึงใน ชิตพิพัทธ์ วรรัตน์นธิกุล, 2550, หน้า 5)

ประเภทของการลงทุน แบ่งได้ 3 ประเภทใหญ่ คือ (เพชรี ขุมทรัพย์, 2544 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547, หน้า 1-2)

1. การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment)
2. การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment)
3. การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment)

การลงทุนเพื่อการบริโภค (Consumer Investment) การลงทุนของผู้บริโภคจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการซื้อสินค้าประเภททนถาวร (Durable Goods) เช่น รถยนต์ เครื่องดูดฝุ่น เครื่องซักผ้า ตู้เย็น โทรทัศน์ เป็นต้น การลงทุนในลักษณะนี้ไม่ได้หวังในกำไรในรูปของตัวเงิน แต่ผู้ลงทุนหวังความพอใจในการใช้สินทรัพย์เหล่านั้นมากกว่า

การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยถือได้ว่าเป็นการลงทุนอย่างหนึ่งของผู้บริโภค หรือที่เรียกว่าการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ (Real Estate Investment) เงินที่จ่ายซื้อเป็นเงินที่ได้จากการออม การซื้อบ้านเป็นที่อยู่อาศัยนอกจากจะให้ความพอใจแก่เจ้าของแล้ว ในกรณีที่อยู่ปสงค์ (Demand) ในที่อยู่อาศัยเพิ่มขึ้นมากกว่าอุปทาน (Supply) มูลค่าของบ้านที่ซื้อไว้อาจสูงขึ้น หากขายจะได้กำไรซึ่งถือได้ว่าเป็นเพียงผลพลอยได้

การลงทุนในธุรกิจ (Business or Economic Investment) การลงทุนในความหมายเชิงธุรกิจหมายถึง การซื้อทรัพย์สินเพื่อประกอบธุรกิจหารายได้ โดยหวังว่าอย่างน้อยที่สุดรายได้ที่ได้นี้เพียงพอที่จะชดเชยกับความเสี่ยงในการลงทุน มีข้อสังเกตว่าเป้าหมายในการลงทุนของธุรกิจคือ กำไร กำไรจะเป็นตัวดึงดูดผู้ลงทุนนำเงินมาลงทุน การลงทุนตามความหมายนี้จะกล่าวโดยสรุปได้ว่า เป็นการนำเงินออม (Saving) หรือเงินที่สะสมไว้ (Accumulated Fund) และ/หรือเงินกู้ยืมจากธนาคาร (Bank Credit) มาลงทุนเพื่อจัดสร้างหรือจัดหาสินค้าประเภททุน ซึ่งประกอบด้วยเครื่องจักร อุปกรณ์และสินทรัพย์ประเภทอสังหาริมทรัพย์ ได้แก่ การลงทุนในที่ดิน โรงงาน และอาคารสิ่งปลูกสร้าง เพื่อนำมาใช้ประโยชน์ผลิตสินค้าและบริการเพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค ธุรกิจที่ลงทุนในสินทรัพย์เหล่านี้มุ่งหวังกำไรจากการลงทุนเป็นผลตอบแทน

การลงทุนในหลักทรัพย์ (Financial or Securities Investment) การลงทุนตามความหมายทางการเงินหรือการลงทุนในหลักทรัพย์ที่เป็นการซื้อหลักทรัพย์ (Assets) ในรูปของหลักทรัพย์ (Securities) เช่น พันธบัตร (Bond) หุ้นกู้หรือหุ้นทุน (Stock) การลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุน

ทางอ้อมซึ่งแตกต่างจากการลงทุนทางธุรกิจ ผู้มีเงินออมเมื่อไม่ต้องการที่จะเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเอง เนื่องจากมีความเสี่ยงหรือผู้ออมยังมีเงินไม่มากพอ ผู้ลงทุนอาจนำเงินที่ออมได้จะมากหรือน้อยก็ ตามไปซื้อหลักทรัพย์ที่เขาพอใจที่จะลงทุน โดยให้ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผล แล้วแต่ประเภทหลักทรัพย์ที่ทำการลงทุน นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจจะได้ผลตอบแทนอีกลักษณะ หนึ่งก็คือ กำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) หรือการขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Loss) อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนได้จากการลงทุนที่เรียกว่า Yield ซึ่งไม่ได้หมายถึงอัตรา ดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเพียงอย่างเดียว แต่ยังได้คำนึงถึงกำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือ ขาดทุนจากการขายหลักทรัพย์ที่เกิดขึ้นหรือที่คาดว่าจะเกิดขึ้น Yield ที่ผู้ลงทุนได้รับจากการลงทุน ไม่ว่าจะมากหรือน้อยก็ย่อมขึ้นอยู่กับความเสี่ยง (Risk) ของหลักทรัพย์ที่ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การซื้อหลักทรัพย์ที่ผู้ลงทุนมีความพึงพอใจในอัตรา ผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับ ทั้งนี้ผู้ลงทุนได้มีการวิเคราะห์ความเสี่ยงที่คาดว่าจะเกิดขึ้นตลอด ระยะเวลาที่ลงทุน

3) ความสำคัญของการลงทุน (ชิตพัทธ์ วรรัตน์นิธิกุล, 2550)

การลงทุนเป็นกิจกรรมที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งสำหรับระบบเศรษฐกิจ และสังคมในปัจจุบัน เพราะการลงทุนก่อให้เกิดการผลิตสินค้าและบริการ เพื่อสนองความต้องการของผู้บริโภค นอกจากนั้นยังทำให้มีการจ้างงานทำให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้น เพื่อเป็นการยกฐานะความเป็นอยู่ ของประชาชนให้ดีขึ้น และการลงทุนยังก่อให้เกิดการเพิ่มพูนของเงินตรา เมื่อมีการส่งสินค้าออกไป จำหน่ายในต่างประเทศ หากไม่มีการลงทุน ประชาชนย่อมต้องประสบปัญหากับการขาดแคลน สินค้าอุปโภคบริโภค ประชาชนส่วนหนึ่งต้องประสบปัญหาการว่างงาน ผลที่ตามมาก็คือปัญหา ความยากจน ฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนจะเลวลง ซึ่งมีผลกระทบต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวม ของประเทศด้วย จึงนับว่า การลงทุนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญต่อประเทศชาติเป็นอย่างมาก

ในระบบเศรษฐกิจแบบเสรีนิยม ประชาชนมีบทบาทสำคัญทั้งในฐานะผู้บริโภคและใน ฐานะผู้ประกอบการผลิต การจำหน่าย และการให้บริการ ผู้ลงทุนประกอบธุรกิจหรืออุตสาหกรรม หวังที่จะได้รับผลกำไรเป็นสิ่งที่ตอบแทน ภาครัฐบาลจะอำนวยความสะดวกให้ในด้าน สาธารณูปโภคที่สำคัญให้แก่ประชาชน เช่น การสร้างถนนหนทาง การชลประทาน ประปา ไฟฟ้า

การติดต่อสื่อสาร ฯลฯ ดังนั้น การลงทุนไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ หรือภาคเอกชน ที่ประกอบการในด้าน อุตสาหกรรม เกษตรกรรม หรือ พาณิชยกรรม ล้วนแต่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของ ประเทศทั้งสิ้น

กล่าวโดยสรุป การลงทุนมีความสำคัญต่อเศรษฐกิจของประเทศ ดังต่อไปนี้

1. ก่อให้เกิดรายได้ เมื่อมีการลงทุนทางธุรกิจหรือเศรษฐกิจ ผู้ลงทุนย่อมได้รับผลตอบแทนใน รูปของกำไร เงินปันผล หรือดอกเบี้ย นอกจากนี้การลงทุนยังก่อให้เกิดการจ้างงาน ทำให้ ประชาชนมีรายได้ ผลตอบแทนที่ประชาชนได้รับดัง ได้กล่าวมาแล้วช่วยทำให้ประชาชนเหล่านั้นมี ความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

2. ก่อให้เกิดการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การลงทุนก่อให้เกิดการจ้างงานทำให้ประชาชนมี รายได้เพิ่มมากขึ้น อำนาจซื้อย่อมสูงขึ้นด้วย ทำให้ผู้ลงทุนผลิตสินค้าเพื่อสนองความต้องการ เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ และมีรายได้ส่วนหนึ่งที่เหลือจากการบริโภคที่อยู่ในรูปของเงินออมของประชาชนก็ จะไหลเวียนไปสู่ผู้ลงทุนอีกในรูปของเงินกู้ยืม หรือการลงทุนซื้อหลักทรัพย์จากธุรกิจโดยตรง ผู้ที่ ต้องการใช้จ่ายเงิน เมื่อได้รับเงินก็อาจจะไปใช้จ่ายโรงงานหรือปรับปรุงประสิทธิภาพในการผลิต ทำ ให้มีผลผลิตเพิ่มมากขึ้น รายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งมีผลต่อระบบเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศ

ดังนั้นไม่ว่าจะเป็นการลงทุนในภาครัฐบาลหรือภาคเอกชน การลงทุนในประเทศหรือ ต่างประเทศ ล้วนแล้วแต่มีผลทางเศรษฐกิจโดยรวมของประเทศทั้งสิ้น

4) จุดมุ่งหมายในการลงทุน (เพชรี ชุมทรัพย์, 2544 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547)

จุดมุ่งหมายในการลงทุนจะแตกต่างกันไประหว่างผู้ลงทุนแต่ละท่าน ผู้ลงทุนบางท่าน ลงทุนเพื่อหวังรายได้ บางท่านหวังได้รับกำไรจากการขายหลักทรัพย์ และบางท่านอาจต้องการได้ทั้ง สองอย่าง ดังนั้น ผู้ลงทุนแต่ละท่านต่างก็มีวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตัวเองตามความต้องการ และภาวะแวดล้อมของผู้ลงทุนซึ่งพอจะแบ่งจุดมุ่งหมายดังกล่าวในลักษณะต่างๆ ได้ ดังนี้

1. ความปลอดภัยของเงินลงทุน (Security of Principal) ความปลอดภัยของเงินลงทุน นอกจากจะหมายถึงความถึงการรักษาเงินทุนเริ่มแรกให้คงไว้แล้วถ้ามองให้ไกลอีกนิด ยังหมายถึงความ ถึงการป้องกันความเสี่ยงซึ่งเกิดจากอำนาจซื้อที่ลดลงเป็นผลจากภาวะเงินเฟ้ออีกด้วย จาก ความหมายดังกล่าว การลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีกำหนดระยะเวลาคืนเงินต้นจำนวนแน่นอน ซึ่ง ได้แก่ พันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้และหุ้นบุริมสิทธิที่มีกำหนดเวลาไถ่ถอนของบริษัทที่มั่นคงก็อยู่ใน

ความหมายนี้ นอกจากนั้น การลงทุนในหุ้นสามัญของบริษัทที่มีฐานะมั่นคงและกำลังขยายตัวก็อยู่ในความหมายนี้เช่นกัน

2. เสถียรภาพของรายได้ (Stability of Income) ผู้ลงทุนมักจะลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้สม่ำเสมอ ทั้งนี้เนื่องจากรายได้ที่สม่ำเสมอ เช่น อัตราดอกเบี้ย หรือเงินปันผล หุ้นบุริมสิทธิ ผู้ลงทุนสามารถทำแผนการใช้เงินทุนได้ว่า เขาจะนำรายได้ที่ได้นี้ไปใช้เพื่อการบริโภคหรือเพื่อลงทุนใหม่ต่อไป นอกจากนี้อัตราดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่ได้รับเป็นประจำย่อมมีค่ามากกว่าดอกเบี้ยหรือเงินปันผลที่เขาสัญญาว่าจะให้ในอนาคตซึ่งยังไม่แน่ว่าจะได้ตามที่เขาสัญญาหรือไม่

3. ความงอกเงยของเงินลงทุน (Capital Growth) ตามกฎทั่วไปแล้ว ผู้ลงทุนมักจะตั้งจุดมุ่งหมายว่าพยายามจัดการให้เงินทุนของเขาเพิ่มพูนขึ้น ทั้งนี้ไม่ได้หมายความว่าความงอกเงยของเงินทุนที่จะเกิดขึ้นได้จากการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว (Growth Stock) เท่านั้น การนำรายได้ที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ก็จะก่อให้เกิดการงอกเงยของเงินทุนได้พอๆ กับการลงทุนในหุ้นของบริษัทที่กำลังขยายตัว ผู้ลงทุนส่วนมากจะเพิ่มมูลค่าของเงินทุนของเขาโดยการนำดอกเบี้ยแลเงินปันผลที่ได้รับไปลงทุนใหม่ ความงอกเงยของเงินทุนนี้ให้ประโยชน์แก่ผู้ลงทุนในแง่ที่ว่า (1) เพื่อปรับฐานะผู้ลงทุนในระยะยาวให้ดีขึ้น (2) เพื่อรักษาอำนาจซื้อให้คงไว้ (3) เพื่อให้การจัดการคล่องตัวดีขึ้น

4. ความคล่องตัวในการซื้อขาย (Marketability) หมายถึงหลักทรัพย์ที่สามารถซื้อหรือขายได้ง่ายและรวดเร็ว ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับราคา ขนาดของตลาดหลักทรัพย์ที่หุ้นนั้นจดทะเบียน ขนาดของบริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ จำนวนผู้ถือหุ้นและความสนใจที่ประชาชนทั่วไปมีต่อหุ้นนั้น หุ้นที่มีราคาสูงมักจะขายได้ยากกว่าหุ้นที่มีราคาต่ำกว่า ยกตัวอย่างง่ายๆ หุ้นราคา 500 บาท ย่อมขายได้ยากกว่าหุ้นราคา 50 บาท เป็นต้น

สถานที่ซื้อขายหุ้นก็มีส่วนที่ทำให้หุ้นขายได้คล่อง หุ้นที่ซื้อขายใน New York Stock Exchange หรือ American Stock Exchange ย่อมให้ข้อมูลแก่ผู้ลงทุนมากกว่าและขายได้เร็วกว่าหุ้นที่ซื้อขายในตลาดหุ้นเล็กๆ หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่จำหน่ายได้ยากกว่าหุ้นของบริษัทขนาดเล็ก ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทขนาดใหญ่มีหุ้นออกจำหน่ายจำนวนมาก ทำให้การซื้อขายดำเนินติดต่อกันตลอดเวลา ด้วยเหตุนี้หุ้นของบริษัทขนาดใหญ่จึงมีความคล่องตัวมากกว่า

5. ความสามารถในการเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ทันที (Liquidity) เมื่อหลักทรัพย์ที่จะลงทุนมี Liquidity สูง ความสามารถในการหากำไร (Profitability) ก็ย่อมจะลดลง ผู้ลงทุนที่ต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่มี Liquidity หรือหลักทรัพย์ที่ใกล้เคียงกับเงินสด เพราะหวังว่าหากโอกาสลงทุนที่น่าดึงดูดใจมาถึง เขาจะได้มีเงินพร้อมที่จะลงทุนได้ทันที การจัดการสำหรับเงินทุนส่วนนี้ ผู้ลงทุนอาจจะแบ่งสรรปันส่วนจากเงินลงทุนเพื่อการนี้โดยเฉพาะหรืออาจใช้เงินปันผลหรือดอกเบี้ยที่ได้รับมาเพื่อซื้อหุ้นใหม่ดังกล่าวก็ได้

6. การกระจายเงินลงทุน (Diversification) วัตถุประสงค์ใหม่ก็คือต้องการที่จะกระจายความเสี่ยงและการกระจายความเสี่ยงลงทุนในหลักทรัพย์กระทำได้ 4 วิธี คือ

6.1 ลงทุนผสมระหว่างหลักทรัพย์ที่มีหลักประกันในเงินลงทุนและมีรายได้จากการลงทุนแน่นอนกับหลักทรัพย์ที่มีรายได้และราคาเปลี่ยนแปลงขึ้นลงตามภาวะธุรกิจ

6.2 ลงทุนในหลักทรัพย์หลายอย่างปนกันไป

6.3 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีความแตกต่างทางด้านภูมิศาสตร์เพื่อลดความเสี่ยงเรื่องน้ำท่วมหรือภัยธรรมชาติ เป็นต้น

6.4 ลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีลักษณะการผลิตที่ต่างกันแบบ vertical หรือ horizontal ถ้าเป็น vertical หมายถึงการลงทุนในธุรกิจต่างๆ ตั้งแต่วัตถุดิบไปจนถึงสินค้าสำเร็จรูป ถ้าเป็นแบบ horizontal เป็นการลงทุนในกิจการที่ประกอบธุรกิจในลักษณะเดียวกัน

7. ความพอใจในด้านภาษี (Favorable Tax Status) ฐานะการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง que ผู้บริหารลงทุนต้องให้ความสนใจ ปัญหาคือว่าจะทำอย่างไรจึงจะรักษารายได้และกำไรจากการขายหลักทรัพย์ (Capital Gain) ให้ได้มากที่สุดเท่าที่จะมากได้ การจ่ายภาษีในอัตราก้าวหน้าจากเงินได้พึงประเมินทำให้ยากแก่การรักษาจำนวนรายได้นั้นไว้ ผู้ลงทุนอาจเลี่ยงการเสียภาษีได้จากเงินได้พึงประเมินดังกล่าว โดยทำการลงทุนในพันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษีหรือซื้อหลักทรัพย์ที่ไม่มีการจ่ายเงินปันผลในเวลานี้ แต่จะได้ในรูปแบบกำไรจากการขายหลักทรัพย์ในอนาคต สำหรับในต่างประเทศอัตราก้าวหน้าที่เก็บจากกำไรจากการขายหลักทรัพย์นั้นต่างกัน กำไรจากการขายหลักทรัพย์ที่ได้จากการขายสินทรัพย์ประเภททุน (Capital Assets) ผู้ที่ลงทุนครอบครองไว้เป็นเวลา 6 เดือนหรือนานกว่านี้ จะเสียภาษีในอัตราสูงสุดที่ 25% ในการบริหารเงินลงทุน ผู้จัดการเงินลงทุนต้องคว่า ผู้ลงทุนท่านนี้ต้องเสียภาษีเงินได้ในอัตราสูงสุดเท่าไร ถ้าเข้าเสียภาษีในอัตรา

50% หรือสูงกว่า 50% แล้ว เขาควรลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้กำไรจากการขายหลักทรัพย์หรือ พันธบัตรที่ได้รับการยกเว้นภาษี

5) ปัจจัยที่ตัวกำหนดจุดมุ่งหมายของผู้ลงทุน (นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548)

1. อายุ (The Age of Investor) ผู้ลงทุนที่อายุน้อยมักกล้าเสี่ยง และสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ก่อให้เกิดความงอกเงยแก่เงินลงทุนมากกว่าผู้ลงทุนที่สูงอายุซึ่งมักสนใจลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้รายได้ประจำและความเสี่ยงต่ำ

2. การมีครอบครัวและความรับผิดชอบที่มีต่อครอบครัว (Marital Status and Family Responsibilities) ผู้ลงทุนที่มีครอบครัวและต้องรับผิดชอบครอบครัว ทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงต่ำและให้รายได้ที่แน่นอน ในขณะที่คนโสดไม่มีภาระผูกพันย่อมลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้

3. สุขภาพของผู้ลงทุน (The Health of the Investor) ผู้ลงทุนที่สุขภาพไม่สมบูรณ์ย่อมต้องการรายได้ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน (Current Income) มากกว่าหวังผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

4. นิสัยส่วนตัวของผู้ลงทุน (Personal Habit) เช่น ผู้ลงทุนที่มีนิสัยตระหนี่อาจไม่มีความจำเป็นต้องใช้รายได้ที่ได้รับจากการลงทุนจึงอาจลงทุนในหลักทรัพย์ของธุรกิจที่มีการขยายตัวในอนาคตได้ ในขณะที่ผู้ลงทุนที่ใช้จ่ายฟุ่มเฟือยย่อมต้องการได้รายได้ที่แน่นอนเพื่อมาจุนเจือรายจ่ายที่เกิดขึ้น

5. ความสมัครใจในการลงทุน (Willingness to Accept Risks of Investment) ผู้ลงทุนบางคนที่ยังลงทุนในหลักทรัพย์ที่มีความเสี่ยงได้ ต้องเตรียมตัวเตรียมใจที่จะเผชิญกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในอนาคตแล้ว

6. ความจำเป็นของผู้ลงทุน (Investor's Needs) ซึ่งแตกต่างกัน บางคนอาจมีความจำเป็นด้านการเงิน บางคนอาจมีความจำเป็นในแง่ของความรู้สึกและจิตใจ แน่แน่นอนว่าสิ่งสำคัญที่เร่งเร้าให้เกิดการลงทุนคือกำไร ซึ่งอาจเก็บสะสมไว้เพื่อใช้จ่ายยามชรา เพื่อการศึกษา หรือเพื่อปรับฐานะการครองชีพของตนเองให้ดีขึ้น

6) ทางเลือกในการลงทุน (วิภา คิคเมตตาทกุล, 2549)

ทางเลือกในการลงทุนนั้นมีอยู่หลายทาง ในที่นี้จะขอแบ่งเป็นทางเลือกใหญ่ๆ 2 ทางด้วยกัน คือ การลงทุนทางตรง กับการลงทุนทางอ้อม

1. การลงทุนทางตรง คือ การลงทุนที่บุคคลหรือเจ้าของเงินลงทุนต้องการตัดสินใจลงทุนเอง ข้อมูลและคำแนะนำที่เขาได้จากบุคคลภายนอกนั้นเป็นเพียงแนวทางประกอบการตัดสินใจ แต่การตัดสินใจครั้งสุดท้ายเจ้าของทุนจะเป็นผู้ตัดสินใจเอง ทางเลือกของการลงทุนทางตรงนั้นแบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

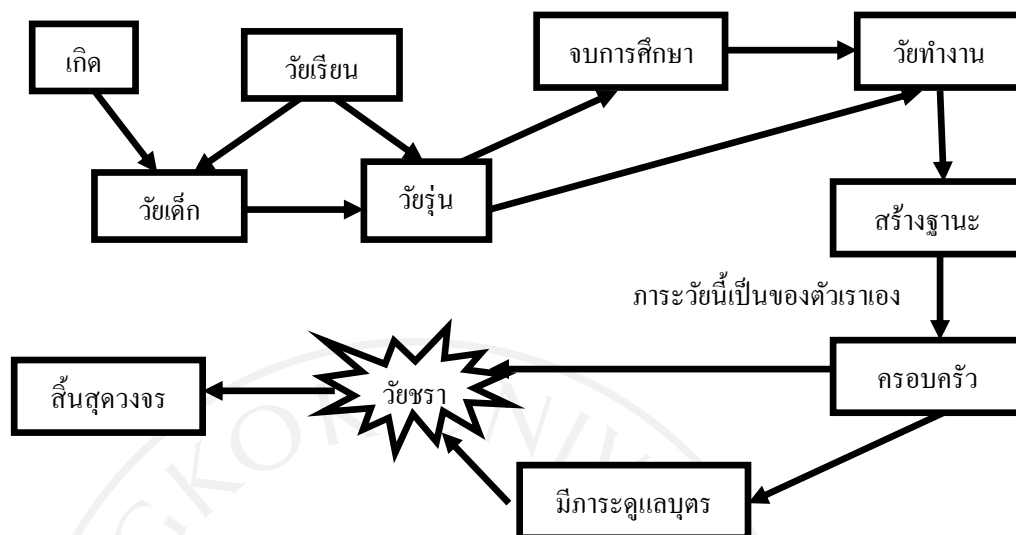
1.1 Fixed Principal Investment คือ การลงทุนในสินทรัพย์ที่รู้มูลค่าของเงินลงทุนที่จะได้รับคืน ณ วันสิ้นสุดสัญญา และผลประโยชน์ที่จะได้รับระหว่างช่วงเวลาลงทุนดังกล่าวเป็นการตอบแทนสินทรัพย์เหล่านั้น ได้แก่ ตัวเงินคลัง ตราสารพาณิชย์ (Commercial Paper) พันธบัตรรัฐบาล และพันธบัตรธุรกิจหรือหุ้นกู้

1.2 Variable Principal Securities คือ การลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ทราบมูลค่าที่จะได้รับคืนในอนาคตที่แน่นอน เนื่องจากหลักทรัพย์เหล่านี้ไม่มีอายุครบกำหนดได้ก่อนที่แน่นอน ซึ่งได้แก่ หุ้นบุริมสิทธิ หุ้นสามัญ หลักทรัพย์ที่แปลงสภาพได้ และใบสำคัญแสดงสิทธิ เป็นต้น

1.3 Non Security Investment เป็นการลงทุนในสินทรัพย์ต่างๆ นอกเหนือจากที่กล่าวข้างต้น เช่น การลงทุนที่ดิน และอาคาร การรับจ้าง การซื้อสินค้าต่างๆ การลงทุนในธุรกิจที่เปิดกิจการใหม่ หรือธุรกิจที่กำลังขยายกิจการ แต่ยังไม่ได้ออกหลักทรัพย์ขายให้ประชาชนทั่วไป

2. การลงทุนทางอ้อม คือ การลงทุนที่มีสถาบันอื่นกระทำการแทนเจ้าของเงินออมและตัดสินใจลงทุนแทนเจ้าของเงินด้วย เจ้าของเงินไม่สามารถที่จะไปควบคุมการลงทุนของสถาบันเหล่านั้นได้ จะกระทำได้อีกก็เพียงแต่ ก่อนลงทุนต้องศึกษาถึงจุดมุ่งหมายในการลงทุนของสถาบันเหล่านั้น การลงทุนในลักษณะนี้ ได้แก่ การลงทุนในกองทุนต่างๆ เช่น กองทุนบำนาญ ซึ่งกองทุนบำนาญนี้จะไปลงทุนในพันธบัตรธุรกิจ พันธบัตรรัฐบาล และการรับจ้าง กองทุนที่บริหารกองทุน เช่น กองทุนสินกัญญา 1 และ 2 ฯลฯ ผู้ลงทุนอาจทำประกันชีวิตไว้กับบริษัทประกัน ค่าเบี้ยประกันที่ผู้ประกันจ่ายบางส่วนจะถูกนำไปลงทุนอีกต่อหนึ่งในรูปของพันธบัตรรัฐบาล พันธบัตรธุรกิจ หุ้นกู้ การรับจ้าง และการลงทุนในอสังหาริมทรัพย์ นอกจากนี้ ผู้ลงทุนอาจลงทุนในบริษัทลงทุน

ภาพที่ 2.2 : วงจรชีวิตมนุษย์

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน (2546) (อ้างถึงใน วิชา คณิตศาสตร์ (2549). ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF). ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม)

ปัจจุบันคนไทยมีอายุขัยประมาณ 80 ปี โดยเฉลี่ย เมื่อแรกเกิดจนกระทั่งอายุประมาณ 20 ปี เป็นช่วงของการเรียนรู้ การช่วยเหลือตนเอง การสั่งสมประสบการณ์ การศึกษาหาความรู้ ในช่วงนี้ภาระค่าใช้จ่ายต่างๆ ส่วนมากตกอยู่กับคุณพ่อ คุณแม่หรือผู้ปกครอง ช่วงอายุ 21-60 ปี เป็นช่วงวัยทำงาน หารายได้ ก่อร่างสร้างตัว มีภาระค่าใช้จ่ายมากขึ้น ซึ่งเราจะเป็นผู้รับผิดชอบตัวเอง และเมื่ออายุ 61 ปี เป็นต้นไป เข้าสู่วัยชรา ต้องพ้นจากการทำงานไม่สามารถหารายได้จากการทำงานเป็นลูกจ้าง หรือรับราชการได้อีก คำถามตามมาก็คือ แล้วใครจะเป็นผู้รับผิดชอบค่าใช้จ่ายของคนวัยนี้ ลูก หลาน สังคม รัฐบาลหรือตัวเอง (วิชา คณิตศาสตร์, 2549)

7) การสะสมเงินโดยวิธีการออมและการลงทุนเหมือนและแตกต่างกันอย่างไร (สมาคมบริษัทจัดการลงทุน, 2551)

เมื่อเรามีเงินเหลือใช้เป็นประจำทุกเดือน สิ่งที่เราควรคำนึงถึง คือ เราจะจัดการกับเงินเหลือใช้นั้นอย่างเหมาะสมได้อย่างไร เพื่อให้เงินงอกเงยเพิ่มมากขึ้น โดยทั่วไปเรามักจะเก็บในรูปเงินสดหรือฝากธนาคาร บริษัทเงินทุน ซึ่งเราจะเรียกวิธีการนี้ว่า "การออม" หรือถ้าใช้วิธีการซื้อ

ทองรูปพรรณ ทองแท่ง หรือที่คนเก็บไว้ซื้อพันธบัตรรัฐบาล หุ้นกู้ หุ้น หรือหลักทรัพย์อื่น ๆ ก็จะเข้าลักษณะที่เรียกว่า "การลงทุน"

คือ การเก็บสะสมเงินทีละเล็กทีละน้อยให้พอกพูนขึ้นเมื่อเวลาผ่านไป ซึ่งการออมส่วนใหญ่จะอยู่ในรูปของเงินฝากกับธนาคาร หรือบริษัทเงินทุน โดยได้รับดอกเบี้ยเป็นผลตอบแทน

คือ การนำเงินที่เก็บสะสมไปสร้างผลตอบแทนที่สูงกว่าการออม โดยการลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ต่าง ๆ ซึ่งจะมี ความเสี่ยง ที่สูงขึ้น

ตารางที่ 2.3 : การเปรียบเทียบระหว่างการออมและการลงทุน

	การออม	การลงทุน
วัตถุประสงค์	เป็นการสะสมเงินเพื่อให้พอกพูนในระยะสั้น เพื่อไว้ใช้จ่ายยามฉุกเฉิน	เป็นการสะสมเงินในห้วงระยะต่อเนื่องในระยะยาว
วิธีการสะสม	เงินฝากธนาคาร และบริษัทเงินทุน	ลงทุนในพันธบัตร หุ้นกู้ หุ้น กองทุนรวม กองทุนส่วนบุคคล กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ
ความเสี่ยง	ความเสี่ยงต่ำ(เนื่องจากรัฐบาลค้ำประกันเงินฝากทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยเต็มจำนวน)	มีความเสี่ยงมากน้อยตามประเภทและลักษณะของหลักทรัพย์ที่ลงทุน ในปัจจุบันถือว่ามีความเสี่ยงสูงกว่าการฝากเงิน
ผลตอบแทน	ดอกเบี้ย	ดอกเบี้ย เงินปันผล และ/หรือ ผลกำไรหรือขาดทุนจากการลงทุน
ข้อได้เปรียบ	มีสภาพคล่องสูง	ได้รับผลตอบแทนในระยะยาวสูงกว่า
ข้อเสียเปรียบ	ผลตอบแทนจากดอกเบี้ยเงินฝากต่ำ	มีโอกาสขาดทุนจากการลงทุนได้

ที่มา : สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก

<http://www.thaimutualfund.com> และ <http://www.aimc.or.th>

การสะสมเงินเพื่อให้เพียงพอกับการใช้จ่ายตามวัตถุประสงค์ในอนาคต จำเป็นต้องมีการแบ่งสรรอย่างเหมาะสมทั้งการออมและการลงทุนควบคู่กันไป ในสัดส่วนที่สอดคล้องกับผลตอบแทนที่เราคาดหวังภายใต้ความเสี่ยงที่เรายอมรับได้ เพราะหากเราเน้นการออมเพียงวิธีเดียว อาจประสบปัญหาการงอกเงยของดอกเบี้ยต่ำกว่าเงินเฟ้อ หรือไม่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย แต่ถ้าเราทุ่มเทเงินสะสมทั้งหมดกับการลงทุนก็อาจจะประสบกับภาวะขาดทุน หรือขาดสภาพคล่องเมื่อมีเหตุต้องใช้เงินยามฉุกเฉิน ดังนั้น การวางแผนสะสมเงินโดยให้มีการกระจายวิธีการและประเภทหลักทรัพย์จึงเป็นสิ่งจำเป็นและต้องดำเนินการโดยรอบคอบ หากเรามีความรู้ไม่มากนักก็ควรหารือกับผู้เชี่ยวชาญทางการเงิน ได้แก่ ที่ปรึกษาทางการเงิน ผู้วางแผนการลงทุน ผู้ทำหน้าที่ขาย (วิภา คิเดตตาทกุล, 2549)

การศึกษาแนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุนนี้ จะทำให้เข้าใจถึงลักษณะการลงทุนของนักลงทุนทั่วไป จุดมุ่งหมายของการลงทุน ทางเลือกในการลงทุน และปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการลงทุนของนักลงทุนทั่วไปที่มาลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยผู้วิจัยจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาวิจัยต่อไป ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีหลักการลงทุน จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรทางด้าน “ผลิตภัณฑ์” และ “ผลตอบแทน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

4.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน (ชิตีพัทธ์ วรรัตน์นธิกุล, 2550)

ข้อมูลเพื่อการลงทุนจัดได้ว่าเป็นส่วนสำคัญอย่างมาก ซึ่งจะต้องนำข้อมูลต่างๆ มาพิจารณาเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน กิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนตั้งแต่แรกเริ่มถึงขั้นตัดสินใจลงทุนไม่ว่าจะเป็นการกำหนดนโยบาย การวิเคราะห์หลักทรัพย์ การประเมินค่าหลักทรัพย์ หรือการสร้างกลุ่มสินทรัพย์ลงทุนจำเป็นต้องใช้ข้อมูลทั้งสิ้น ข้อมูลที่ใช้ อาจจะเป็นข้อมูลทุกประเภท ตั้งแต่สภาพเศรษฐกิจ สังคม การเมือง ภาวะอุตสาหกรรม บริษัทที่ออกหลักทรัพย์ จนถึงตัวหลักทรัพย์ต่างๆ ข้อมูลเหล่านี้หากเป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เชื่อถือได้ ทันสมัยและมีจำนวนมากเพียงพอแล้วจะช่วยให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ทำให้ผู้ลงทุนมีโอกาสที่จะได้รับผลตอบแทนอัตราที่สูงและมีความเสี่ยงต่ำ

ลักษณะของข้อมูลที่ดี

ข้อมูลที่ดีจะช่วยให้การตัดสินใจลงทุนได้ถูกต้องและสมเหตุสมผล ซึ่งลักษณะของข้อมูลที่ดี คือ

1. เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจของผู้ลงทุน เช่น จังหวะในการลงทุน ทำให้ผู้ลงทุนสามารถตัดสินใจได้ว่าควรจะลงทุนในขณะนี้หรือชะลอการลงทุนไว้ หรือควรจะลงทุนเมื่อใดจึงจะเหมาะสม เป็นต้น นอกจากนี้ยังมีข้อมูลในการเลือกซื้อหลักทรัพย์การจัดสรรเงินลงทุนไปในหลักทรัพย์แต่ละประเภท
2. เป็นข้อมูลที่ต้อง เชื่อถือได้ โดยพิจารณาจากแหล่งข้อมูล และวิธีจัดทำข้อมูล ข้อมูลที่ต้องและเชื่อถือได้จะเป็นข้อมูลที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการตัดสินใจของผู้ลงทุน เช่น ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มักเป็นข้อมูลที่ต้อง เชื่อถือได้ เพราะได้มีการกลั่นกรองจากคณะกรรมการบริหารตลาดหลักทรัพย์ฯ
3. เป็นข้อมูลที่ทันสมัย และทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลที่ทันสมัยจะช่วยให้เกิดความผิดพลาดในการตัดสินใจได้น้อยลง ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรติดตามข้อมูลข่าวสารจากแหล่งที่ให้ข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว และทันต่อเหตุการณ์
4. ต้องเสียค่าใช้จ่ายในการข้อมูลต่ำ ข้อมูลที่ดีไม่ควรจะต้องซื้อหามาด้วยราคาสูง เพราะจะทำให้มีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นโดยไม่จำเป็น ดังนั้น นักลงทุนจึงควรแสวงหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลที่เสียค่าใช้จ่ายต่ำ

จากลักษณะของข้อมูลทั้ง 4 ประการดังได้กล่าวมานี้ จะช่วยให้นักลงทุนในการวิเคราะห์ประเมินหลักทรัพย์และตัดสินใจลงทุนอย่างมีประสิทธิภาพ ประเภทของข้อมูลเพื่อการลงทุน

ในข้อมูลศึกษาข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุน ผู้ลงทุนควรเริ่มพิจารณาข้อมูลกว้างๆ โดยส่วนรวม เพื่อให้เห็นถึงสภาพเศรษฐกิจและภาวะอุตสาหกรรมทั่วไป แล้วจึงพิจารณาข้อมูลเฉพาะธุรกิจที่สนใจ เพื่อใช้เป็นแนวทางในการตัดสินใจเลือกลงทุน ดังนั้น ข้อมูลเหล่านี้จึงแบ่งเป็น

ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป (General Information)

เป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภาวะเศรษฐกิจ และข้อมูลภาวะอุตสาหกรรมของประเทศ ผู้ลงทุนจะต้องพิจารณาว่าขณะนี้ภาวะเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างไร อยู่ในระยะรุ่งเรือง ตกต่ำหรือกำลังพัฒนา เพราะความเจริญของธุรกิจจะผันแปรไปตามภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ดังนั้นข้อมูลเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจจึงเกี่ยวพันไปถึงภาวะอุตสาหกรรม และความเจริญของธุรกิจ ผู้ลงทุนจึงจำเป็นต้องศึกษาข้อมูลเหล่านี้ ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานในการลงทุน ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป แบ่งออกเป็น

1. ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นภาวะเศรษฐกิจโดยส่วนรวมทั้งในปัจจุบันและอนาคต ข้อมูลเหล่านี้ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม (Gross National Product หรือ GNP) ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศรวม (Gross Domestic Product หรือ GDP) ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ (Net National Product หรือ NNP) และรายได้ส่วนบุคคล (Personal Income หรือ PI)

1.1 ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม หมายถึง มูลค่ารวมของสินค้าและบริการขั้นสุดท้าย ในราคาที่ประชาชาติผลิตได้ในระยะเวลาหนึ่ง (โดยปกติคือ 1 ปี) ก่อนที่จะหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการเหล่านั้น มูลค่ารวมเหล่านี้รวมถึงรายได้สุทธิจากการลงทุนหรือการทำธุรกิจกับต่างประเทศทั้งหมดด้วย ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม ประกอบด้วยส่วนสำคัญ 4 ส่วน คือ

1.1.1. ค่าใช้จ่ายในการอุปโภคบริโภครวมของประชาชน (Private Consumption Expenditure หรือ C)

1.1.2. ค่าใช้จ่ายในการลงทุนทั้งหมดของประชากรภายในประเทศ (Gross Private Domestic Investment หรือ I)

1.1.3. ค่าใช้จ่ายในการซื้อสินค้าและบริการของรัฐบาล (Government Purchases of Goods and Service หรือ G)

1.1.4. มูลค่าสินค้าและบริการส่งออกหักด้วยมูลค่าสินค้าและบริการสั่งเข้า (Net Export of Goods and Service หรือ X=M)

ดังนั้นสามารถเขียนเป็นสูตร ได้ดังนี้

$$\text{ผลิตภัณฑ์ประชาชาติ (GNP)} = C+I+G+(X-M)$$

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวมเป็นเครื่องช่วยวัดภาวะเศรษฐกิจ โดยส่วนรวมของประเทศที่เป็นที่นิยมอย่างหนึ่ง เพราะแสดงให้เห็นถึงระดับการใช้จ่ายของประชาชนในประเทศ ระดับของการลงทุน ค่าใช้จ่ายของรัฐบาล และการค้ากับต่างประเทศ

1.2. ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศรวม หมายถึง มูลค่ารวมในราคาตลาดสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ผลิตขึ้นได้ภายในประเทศ ในระยะเวลาหนึ่ง (โดยปกติ คือ 1 ปี) ก่อนที่จะหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการเหล่านั้น ผลิตภัณฑ์ภายในประเทศรวมแสดงให้เห็นถึงความสามารถในการผลิตภายในประเทศ ทำให้ทราบถึงค่าใช้จ่ายทั้งหมดของผู้บริโภคองค์การธุรกิจและรัฐบาลในการซื้อสินค้าและบริการ

1.3. ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ หมายถึง มูลค่ารวมในราคาตลาดสินค้าและบริการขั้นสุดท้ายที่ประชาชาติผลิตขึ้นได้ ในระยะเวลาหนึ่ง (โดยปกติ คือ 1 ปี) หลังหักค่าเสื่อมราคาของทรัพย์สินที่เกิดจากการผลิตสินค้าและบริการเหล่านั้น ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ แสดงถึงความสามารถในการผลิตของประเทศในระยะยาวได้เป็นอย่างดี นั่นคือ

ผลิตภัณฑ์ประชาชาติรวม – ค่าเสื่อม = ผลิตภัณฑ์ประชาชาติสุทธิ

1.4. รายได้ส่วนบุคคล เป็นรายได้ที่ตกทอดถึงมือประชาชนทั่วไปในประเทศ ถ้าต้องการหารายได้ประชาชาติเฉลี่ยต่อคน (Per Capital Income) ก็ให้นำรายได้ประชาชาติหารด้วยจำนวนประชากร รายได้นี้จะเป็นเครื่องชี้ฐานะของแต่ละประเทศ มาตรฐานการครองชีพและอำนาจซื้อของประชาชนในประเทศ

นอกจากผู้ลงทุนจะใช้ข้อมูลดังกล่าวมาแล้วข้างต้น เพื่อวิเคราะห์สถานะเศรษฐกิจแล้ว ผู้ลงทุนยังจำเป็นต้องใช้ข้อมูลเกี่ยวกับนโยบายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของรัฐบาล และข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างประเทศ ซึ่งเหตุการณ์ต่างประเทศ ย่อมส่งผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจภายในประเทศอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

2. ข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงภาวะอุตสาหกรรม ผู้ลงทุนควรศึกษาข้อมูลทางด้านอุตสาหกรรม เพื่อดูว่าจะมีทิศทางหรือแนวโน้มอย่างไรในอนาคต โดยปกติแล้วภาวะอุตสาหกรรมมักมีการเจริญเติบโตไปตามภาวะเศรษฐกิจ แต่อาจจะเจริญเติบโตไปพร้อมกัน หรือช้ากว่าภาวะเศรษฐกิจก็ได้ ข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงภาวะอุตสาหกรรม ได้แก่ ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม วงจรชีวิตของอุตสาหกรรมคู่แข่ง รสนิยมของผู้บริโภค ปัจจัยด้านแรงงานและนโยบายของรัฐบาล

3. ผลการดำเนินงานของอุตสาหกรรม จะแสดงข้อมูลเกี่ยวกับการขายและรายได้ของ อุตสาหกรรมในอดีตที่ผ่านมา ต้นทุนของอุตสาหกรรม โครงสร้างฐานะทางการเงิน ซึ่งดูได้จาก ส่วนประกอบของสินทรัพย์ หนี้สินและทุน จุดคุ้มทุนของอุตสาหกรรม ข้อมูลเหล่านี้ช่วยให้ผู้ลงทุน สามารถคาดคะเนภาวะอุตสาหกรรมในอนาคตได้

4. วงจรชีวิตของอุตสาหกรรม อุตสาหกรรมต่างๆจะมีวงจรชีวิต 4 ขั้นตอนด้วยกัน คือ ขั้น เริ่มต้น ขั้นเจริญเติบโต ขั้นเติบโตเต็มที่ (อิ่มตัว) และขั้นถดถอย ผู้ลงทุนจึงต้องพิจารณาว่า อุตสาหกรรมใดอยู่ในขั้นใด อุตสาหกรรมที่อยู่ในขั้นเจริญเติบโต เป็นอุตสาหกรรมที่น่าลงทุนมากที่สุด เพราะจะให้ผลตอบแทนสูง เนื่องจากเป็นระยะที่มีธุรกิจต่างๆ เข้าในอุตสาหกรรมนี้มากการ ผลិតก็เพิ่มขึ้น ส่วนอุตสาหกรรมอยู่ในขั้นเติบโตเต็มที่แล้ว ผู้ลงทุนจะต้องคาดคะเนแนวโน้มต่อไป ว่าอุตสาหกรรมนี้จะอยู่ในขั้นนี้อีกนาน ก็น่าสนใจลงทุนอยู่ แต่ถ้าคาดคะเนว่าต่อไปจะต้องเข้าสู่ ขั้นถดถอย ก็ไม่ควรลงทุน

5. คู่แข่งขัน อุตสาหกรรมใดก็ตามที่อยู่ในขั้นเจริญเติบโตและสามารถทำกำไรได้มากย่อม มีผู้ต้องการเข้ามาเป็นคู่แข่ง เพราะถ้าไม่ให้ความสนใจหรือความสำคัญย่อมเป็นอันตรายต่อการ ดำเนินงานในอนาคต ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรพิจารณาทางการแข่งขันว่า อุตสาหกรรมที่มีอยู่เดิมได้ มีวิธีป้องกัน และต่อสู้กับคู่แข่งอย่างไร ทั้งนี้เพื่อลดความเสี่ยงจากการลงทุน

6. รสนิยมของผู้บริโภค ด้านความต้องการในสินค้าและบริการขึ้นอยู่กับรสนิยมของ ผู้บริโภค หากสินค้าและบริการที่ผลิตออกมาตรงกับความต้องการของผู้บริโภค สินค้าและบริการที่ ผลิตออกมาตรงกับความต้องการของผู้บริโภค สินค้าและบริการนั้นก็ขายได้ ซึ่งก็แสดงว่าวงจรชีวิต ของอุตสาหกรรมยังไม่เข้าสู่ขั้นถดถอย แต่ถ้าหากรสนิยมของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไปหรือมีสินค้า และบริการใหม่เข้ามาทดแทน ก็จะทำให้สินค้าและบริการเดิมขายไม่ออกจนถึงขั้นขาดทุน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบัน ได้มีการพัฒนาเทคโนโลยีใหม่ๆซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้บริโภคหัน ไป สนใจสินค้าและบริการใหม่ๆเพิ่มขึ้น ดังนั้นผู้ลงทุนควรพิจารณาถึงการเปลี่ยนแปลงรสนิยมของ ผู้บริโภค เพื่อพิจารณาลงทุนในอุตสาหกรรมที่สินค้าและบริการยังเป็นที่ต้องการของตลาดและ พยายามหลีกเลี่ยงอุตสาหกรรมที่มีแนวโน้มว่าสินค้าและบริการจะล้าสมัยและไม่เป็นที่ต้องการของ ตลาด

7. ปัจจัยด้านแรงงาน เนื่องจากอุตสาหกรรมในประเทศไทยส่วนใหญ่จำเป็นต้องใช้แรงงานเป็นส่วนประกอบสำคัญในการผลิต ดังนั้นปัจจัยทางด้านแรงงาน จึงเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่จะทำให้อุตสาหกรรมสามารถดำเนินไปได้อย่างราบรื่นต้องหยุดชะงัก ผู้ลงทุนควรพิจารณาปัจจัยด้านแรงงานในแง่มุมต่างๆ เช่น ปัญหาการขาดแคลนช่างฝีมือ ค่าแรงงาน สัญญาการจ้างงาน สภาพแรงงาน ฯลฯ เพราะสิ่งเหล่านี้มีผลต่อการดำเนินงานและกำไรขาดทุนของอุตสาหกรรม

8. นโยบายของรัฐบาล เป็นที่ยอมรับกัน โดยทั่วไปว่าการเมืองมีอิทธิพลต่ออุตสาหกรรมอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพราะนักการเมืองเมื่อเข้ามาเป็นรัฐบาล ย่อมมีอำนาจในการกำหนดนโยบายของรัฐบาล ที่จะสนับสนุนส่งเสริมอุตสาหกรรมใด หรือจะปิดกั้นความเจริญของอุตสาหกรรมใดก็ได้ เช่น อุตสาหกรรมที่ได้รับการส่งเสริมจะได้รับผลประโยชน์ต่างๆ คือการให้เงินทุนวิจัย การยกเว้นภาษี การตั้งกำแพงภาษีสินค้าของประเทศคู่แข่ง การส่งเสริมการลงทุน เป็นต้น สำหรับอุตสาหกรรมที่รัฐบาลปิดกั้นความเจริญอาจจะทำให้อุตสาหกรรมเหล่านั้นขาดความคล่องตัวในการดำเนินงาน เช่น การจำกัดขนาดอุตสาหกรรม การควบคุมราคาสินค้า การจำกัดจำนวนผู้ผลิต เป็นต้น ดังนั้นนโยบายของรัฐบาลจึงมีผลต่ออุตสาหกรรมเป็นอย่างมาก ผู้ลงทุนจึงควรจำเป็นต้องพิจารณาภาวะการเมือง และนโยบายของรัฐบาลประกอบการวิเคราะห์อุตสาหกรรม

ข้อมูลด้านอื่นๆ

นอกจากข้อมูลที่ชี้ให้เห็นถึงภาวะเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมแล้วผู้ลงทุนควรให้ความสนใจกับข้อมูลด้านอื่นๆอีก ดังนี้

1. ระดับอัตราดอกเบี้ย โดยทั่วไป อัตราดอกเบี้ยมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว ผู้ลงทุนควรวิเคราะห์แนวโน้มของอัตราดอกเบี้ย หากอัตราดอกเบี้ยโดยทั่วไปมีแนวโน้มสูงขึ้นการลงทุนในหลักทรัพย์ระยะยาวประเภทหุ้นบุริมสิทธิ และหุ้นสามัญอาจน้อยลง เนื่องจากผู้ลงทุนจะนำเงินไปลงทุนในหลักทรัพย์ประเภทที่ให้อัตราดอกเบี้ยเป็นจำนวนที่แน่นอน คือ พันธบัตรหรือหุ้นกู้ หรือมีจะนั้นจะนำเงินไปออมฝากไว้กับธนาคาร เนื่องจากมีความปลอดภัยมากกว่า

2. ระดับราคาสินค้าและบริการ การวัดการเปลี่ยนแปลงของราคาสินค้าและบริการมักใช้ดัชนีราคา คือ ดัชนีราคาผู้บริโภค (Consumer Price Index หรือ CPI) และดัชนี (Product Price Index หรือ PPI) แต่โดยทั่วไปนิยมใช้ดัชนีราคาผู้บริโภค เพื่อวัดการเปลี่ยนแปลงอำนาจซื้อของผู้บริโภค

โดยตรง การเปลี่ยนแปลงระดับราคาสินค้าและบริการเป็นสิ่งที่ผู้ลงทุนควรพิจารณา เพราะจะกระทบกระเทือนต่อธุรกิจและอุตสาหกรรมต่างๆ

3.ราคาตลาดและปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนควรติดตามข้อมูลเกี่ยวกับราคาตลาดของหลักทรัพย์ต่างๆ เพื่อเปรียบเทียบกับมูลค่าของหลักทรัพย์ก่อนตัดสินใจลงทุน ในการประเมินมูลค่าหลักทรัพย์ ผู้ลงทุนจะต้องนำข้อมูลต่างๆมาทำการวิเคราะห์เปรียบเทียบ ข้อมูลเหล่านี้สามารถหาได้จากตลาดหลักทรัพย์ฯ วารสารต่างๆ โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์รายวัน ฯลฯ นอกจากนั้นยังต้องพิจารณาถึงปริมาณการซื้อขายหลักทรัพย์ในแต่ละวัน เพื่อคุณภาพคล่องของหลักทรัพย์อีกด้วย

4.การเคลื่อนไหวของระดับราคาหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์ฯ โดยทั่วไปจะใช้ดัชนีราคาของตลาดหลักทรัพย์ฯเป็นเครื่องชี้ภาวะความเคลื่อนไหวของระดับราคาหลักทรัพย์โดยส่วนรวม ที่ใช้แพร่หลายในประเทศไทย คือ ดัชนีราคาหุ้น ตลาดหลักทรัพย์ฯ ดัชนีราคาหุ้นบุคคลิกษ์ ดัชนีราคาหุ้นทิสโก้ และดัชนีราคาหุ้น ซี เอ็ม อาร์ ไอ เป็นต้น ดัชนีราคานี้ช่วยให้ผู้ลงทุน สามารถวิเคราะห์หรือคาดคะเนแนวโน้มราคาหลักทรัพย์ในอนาคตว่าควรที่จะเพิ่มขึ้น คงที่หรือลดลง

ข้อมูลเฉพาะของธุรกิจ (Business Information)

เป็นข้อมูลภายในธุรกิจที่แสดงถึงฐานะทางการเงิน ความสามารถในการทำกำไรแหล่งที่มาของเงินทุน และประสิทธิภาพในการดำเนินงาน ฯลฯ ซึ่งเป็นข้อมูลของธุรกิจหนึ่งเท่านั้น ผู้ลงทุนควรพิจารณาข้อมูลเฉพาะของธุรกิจควบคู่ไปกับข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทั่วไป เพื่อพิจารณาตัดสินใจการลงทุน ข้อมูลเฉพาะของธุรกิจ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ เป็นข้อมูลที่ไม่มีตัวเลข ข้อมูลชนิดนี้จะบรรยายถึงการดำเนินงานของธุรกิจในด้านต่างๆ แสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่ธุรกิจสามารถควบคุมได้และไม่สามารถควบคุมได้ เช่น คุณภาพของผู้บริหาร ประสิทธิภาพการดำเนินงานของผู้บริหาร ความสามารถของพนักงาน ลักษณะของผลิตภัณฑ์ ขนาดของบริษัท การเติบโตของบริษัท ส่วนแบ่งทางการตลาด ชื่อเสียงของบริษัท โครงการในอนาคต การค้นคว้าผลิตภัณฑ์ใหม่ เครื่องหมายการค้าและเทคโนโลยีการผลิตใหม่ เป็นต้น ข้อมูลเชิงคุณภาพมีความสำคัญอย่างยิ่งในการตัดสินใจในการลงทุน

ข้อมูลเชิงปริมาณ เป็นข้อมูลที่แสดงออกมาเป็นตัวเลข ข้อมูลชนิดนี้มักได้จากงบการเงินของธุรกิจ เช่น งบดุล งบกำไรขาดทุน และงบแสดงการเปลี่ยนแปลงฐานะการเงินหรืองบแสดงที่มา

และใช้ไปของเงินทุน เป็นต้น ข้อมูลจากงบการเงินจะช่วยวิเคราะห์ถึงฐานะทางการเงินของธุรกิจ และทราบถึงประสิทธิภาพในการดำเนินงานของธุรกิจ

เมื่อทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน สามารถสรุปได้ว่าข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวจะต้องประกอบไปด้วยข้อมูลที่มีลักษณะ อาทิเช่น ข้อมูลที่มีถูกต้องและสามารถเชื่อถือได้ เป็นต้น นอกจากนี้เมื่อทำการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวส่งผลให้มีความรู้ความเข้าใจในประเภทของข้อมูลเพื่อการลงทุนที่ใช้ในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนทั่วไปได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้นจากแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ความน่าสนใจในการลงทุน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยเป็นคำถามเกี่ยวกับความน่าสนใจในการลงทุน เพื่อศึกษาเกี่ยวกับความอิทธิพลของตัวแปรดังกล่าว ทั้งทางด้านความสัมพันธ์และความแตกต่างต่อไป

5. ทฤษฎีความเสี่ยงที่เกี่ยวข้องจากการลงทุนในกองทุนรวม

ศาสตราจารย์เพริ ชุมทรัพย์ (2540, อ้างถึงใน นิภา วงศ์ประเสริฐ, 2548, หน้า 35-36) ได้ให้ความหมายของ ความเสี่ยง (Risk) คือ โอกาสที่จะสูญเสียของบางอย่าง ในขณะที่เรากำลังพิจารณาจะลงทุนหลักทรัพย์ มักจะพบปัญหาที่โต้แย้งกันอยู่ 2 ประการคือ ความปลอดภัยของเงินลงทุนกับอัตราผลตอบแทนที่ต้องจะได้รับจากเงินลงทุนนั้น ถ้าความปลอดภัยในเงินลงทุนยิ่งลดน้อยลงเท่าใด หรือกล่าวคือนัยหนึ่งว่า ความเสี่ยงเพิ่มขึ้น อัตราผลตอบแทนที่ต้องการจากเงินลงทุนจำนวนนั้นย่อมสูงขึ้น ถ้าต้องการให้เงินลงทุนปลอดภัย ก็ควรลงทุนในพันธบัตรรัฐบาล ซึ่งถือกันว่ามีความเสี่ยงน้อยมาก หรือความเสี่ยงเท่ากับศูนย์ (Free Risk) แต่ผลตอบแทนที่ได้ย่อมต่ำกว่าหลักทรัพย์ประเภทอื่นด้วย ด้วยเหตุนี้ทุกๆ ไปแล้ว ผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์จึงขึ้นอยู่กับ “คุณภาพ” ของหลักทรัพย์ที่ลงทุน

ในขณะที่กำลังพิจารณาว่าจะลงทุนในหลักทรัพย์ชนิดใดดี ผู้ลงทุนมักจะตั้งคำถามถามตัวเองเสมอว่า การลงทุนครั้งนี้มีโอกาสที่จะสูญเสียเงินลงทุนจำนวนเท่าใด ผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการย่อมแตกต่างกัน โอกาสที่จะสูญเสียเงินลงทุนยิ่งมากเท่าไร อัตราผลตอบแทนที่ผู้ลงทุนต้องการย่อมสูงขึ้นเท่านั้น โอกาสของความสูญเสียเงินลงทุนนี้ก็คือความเสี่ยงจากการลงทุน จะมาก

หรือจะน้อยขึ้นอยู่กับประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน และยังขึ้นอยู่กับสถาบันที่ออกหลักทรัพย์นั้นๆ ด้วย

ความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวม อาจเกิดขึ้นเนื่องจากกองทุนรวมได้เอาเงินของผู้ลงทุนไปลงทุนในตราสารทางการเงินในตลาดทุน ซึ่งมีความเสี่ยงอยู่ด้วย ซึ่งความเสี่ยงดังกล่าว ได้แก่

1. ความเสี่ยงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ ในฐานะของผู้ออกตราสาร (Credit Risk) อาจเกิดขึ้นเพราะผู้ออกตราสารทางการเงินไม่สามารถทำตามเงื่อนไขหรือข้อผูกพันที่มีอยู่ เช่น บริษัทผู้ออกหลักทรัพย์ประเภทตราสารหนี้บางเจ้าอาจไม่สามารถจ่ายเงินต้นและดอกเบี้ยให้กับนักลงทุน ซึ่งมีฐานะเป็นเจ้าของได้ ในขณะที่พันธบัตรซึ่งออกโดยภาครัฐจะมีความเสี่ยงในลักษณะนี้ต่ำกว่า เนื่องจากมีความสามารถในการจ่ายดอกเบี้ย และชำระคืนเงินต้นได้ดีกว่า สิ่งเหล่านี้ย่อมมีผลต่อกองทุนรวมที่นำเงินลงทุนไว้ในตราสารดังกล่าว

2. ความเสี่ยงจากตลาด (Market Risk) หรือที่เรียกว่าเป็นความเสี่ยงจากระบบเมื่อราคาหรือผลตอบแทนของตราสารทางการเงินที่มีอยู่ในตลาดมีการปรับตัวผันผวน อันเป็นผลมาจากปัจจัยต่างๆ มากมายที่มากกระทบ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของภาวะเศรษฐกิจในระดับมหภาค ความผันผวนของค่าเงิน อัตราดอกเบี้ย การแสวงหาเมือง หรือเหตุการณ์ต่างๆ เช่น สงคราม ภัยพิบัติทางธรรมชาติ เป็นต้น เหล่านี้เป็นลักษณะความเสี่ยงที่ก่อให้เกิดความไม่แน่นอนของผลตอบแทนจากการลงทุน แต่การลงทุนที่กระจายอยู่ในหลักทรัพย์หลายๆ ตัวสามารถช่วยบรรเทาไม่ให้ความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยเหล่านี้มีผลรุนแรงต่อการลงทุน เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของปัจจัยอย่างหนึ่งอาจสร้างผลกระทบต่ตราสารทางการเงินแต่ละประเภทได้แตกต่างกันไป

3. ความเสี่ยงจากสภาพคล่อง (Liquidity Risk) คือการที่ผู้ถือตราสารทางการเงินไม่สามารถแปรสภาพหลักทรัพย์ที่ถืออยู่ให้กลายเป็นตัวเงินได้ในทันที หรือไม่สามารรถดำเนินการเพื่อหักกลบรายการการถือครองได้เมื่อต้องการ

ดังที่กล่าวมาแล้วว่า แต่ละตัวสินค้าที่เป็นตราสารทางการเงินที่บริษัทจัดการนำเงินไปลงทุนนั้น จะมีความเสี่ยงในระดับแตกต่างกันไป ซึ่งอาจสรุปของความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของกองทุนรวมแต่ละประเภทได้คร่าวๆ ตามแผนภูมิต่อไปนี้

ภาพที่ 2.3 : ความเสี่ยงที่มีความสัมพันธ์กับผลตอบแทนของกองทุนแต่ละประเภท

ที่มา : ศาสตราจารย์เพชร ชุมทรัพย์ (2540 อ้างถึงใน นิภา วงศ์ประเสริฐ (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร. การศึกษาโครงการพิเศษบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย)

ตามที่ได้กล่าวถึงความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อการลงทุนในกองทุนรวม ผู้วิจัยสามารถนำความรู้ความเข้าใจในด้านนี้ไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวต่อไปได้ ดังนั้นจากทฤษฎีเกี่ยวกับความเสี่ยงจากการลงทุน จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ความเสี่ยงจากการลงทุน” ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยทำการศึกษาถึงความสัมพันธ์และความแตกต่างของตัวแปรทางด้านความเสี่ยงจากการลงทุน เพื่อคู่ถึงอิทธิพลของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวต่อไป

6. ทฤษฎีความต้องการถือเงิน

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ John Maynard Keynes (สุชน การวัฒนาศิริกุล, 2548)

Keynes แบ่งความต้องการถือเงิน ออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่าย (Transaction Demand for Money) สำหรับผู้บริโภคนั้น การถือเงินประเภทนี้จะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับรายได้และระยะเวลาที่จะจ่ายเงินงวดใหม่เป็นสำคัญ กล่าวคือ ถ้าประชาชนมีรายได้มากและระยะเวลาจ่ายเงินแต่ละงวดห่างกันมาก ปริมาณเงินที่ต้องการถือไว้จ่ายประจำวัน เช่น ค่าอาหาร ค่าเดินทาง ค่าพักผ่อน และค่าอื่นๆ ก็จะมาก ทั้งนี้เพราะเมื่อมีรายได้มากก็ย่อมต้องการหาซื้อสินค้าหรือบริการมากขึ้นด้วย ส่วนหน่วยธุรกิจก็จะลักษณะเช่นเดียวกัน คือ การจะถือเงินไว้ให้จ่ายประจำวันมากหรือน้อยย่อมขึ้นอยู่กับขนาดของหน่วยธุรกิจ และปริมาณการซื้อขายประจำวันของหน่วยธุรกิจ นั้นๆ เป็นสำคัญ

2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้ยามฉุกเฉิน (Precautionary Demand for Money) การถือเงินประเภทนี้ของบุคคลหรือหน่วยธุรกิจจะมากหรือน้อยนั้นขึ้นอยู่กับรายได้ สภาพแวดล้อม ตลอดจนโอกาสที่จะพึงบริการทางสังคมจากรัฐบาล กล่าวคือ ผู้ที่มีรายได้สูงหรือมีความวิตกกังวลเกี่ยวกับอนาคตของตนมากก็จะเก็บเงินประเภทนี้ไว้มาก

3. ความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรในการซื้อขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง (Speculative Demand for Money) Keynes เชื่อว่าบุคคลหรือหน่วยธุรกิจจะถือเงินสดเอาไว้ซื้อหรือขายหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูง มากน้อยเพียงไรนั้นเขาจะต้องเปรียบเทียบผลประโยชน์ระหว่างดอกเบี้ยที่จะได้รับการฝากเงินในระบบธนาคาร (ถือเงินสดไว้) กับผลประโยชน์ที่จะได้รับจากหลักทรัพย์ที่มีสภาพคล่องสูงเสมอ เช่น ถ้าอัตราดอกเบี้ยเงินฝากเพิ่มขึ้น ราคาพันธบัตรจะลดลง ประชาชนบางกลุ่มอาจคาดว่าอัตราดอกเบี้ยในอนาคตจะต้องลดลง ดังนั้นเขาก็จะทำการซื้อพันธบัตรมากขึ้น และถือเงินสดไว้น้อยลง ตรงข้ามหากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากลดลง ราคาพันธบัตรจะสูงขึ้น ซึ่งประชาชนบางกลุ่มอาจคาดว่าอัตราดอกเบี้ยในอนาคตจะต้องสูงขึ้น เขาก็จะพยายามขายพันธบัตรออกไปก่อนที่ราคาพันธบัตรจะลดลง และถือเงินสดไว้มากขึ้น

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman (ปีทมิรัฐ ธรรมธิ, 2550)

ทฤษฎีความต้องการถือเงินของ Milton Friedman อธิบายไว้ในปี 1968 ได้พัฒนามาจากแนวคิดของนักทฤษฎีปริมาณเงินของสำนักเคมบริดจ์ ซึ่งอธิบายปัจจัยที่กำหนดความต้องการถือเงิน โดยมองว่าเงินเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ (Utility) บุคคลมีอุปสงค์ต่อเงินเพราะเห็นว่าเงินจะก่อให้เกิดอรรถประโยชน์ขึ้นได้ พฤติกรรมการเลือกถือเงินของบุคคลเป็นสัดส่วนโดยตรงกับรายได้ที่เป็นตัวเงิน และมีบางส่วนมีความคิดคล้ายคลึงกับ John Maynard Keynes ที่เรียกว่า ทฤษฎี

ความพอใจสภาพคล่อง (Liquidity Preference Theory) ซึ่งอธิบายความต้องการถือเงินของบุคคลออกเป็น 3 ประการ คือ

1. ความต้องการถือเงินไว้เพื่อใช้สอยในชีวิตประจำวัน
2. ความต้องการถือเงินเพื่อใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน
3. ความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร

โดยที่ความต้องการในการเลือกถือเงินเพื่อใช้จ่ายในชีวิตประจำวันและยามฉุกเฉิน มีความสัมพันธ์โดยตรงกับรายได้ ส่วนความต้องการถือเงินเพื่อเก็งกำไรขึ้นอยู่กับภาวะตลาดดอกเบี้ยในอนาคต แต่ Friedman มองความต้องการถือเงินของบุคคลว่าเป็นส่วนหนึ่งของการสร้างความมั่งคั่ง (Wealth) ภายใต้อรรถประโยชน์ (Utility) ที่จะได้รับจากการเลือกถือทรัพย์สินในรูปแบบต่างๆ กัน การจัดส่วนประกอบในการถือสินทรัพย์เรียกว่า Portfolio

การจัด Portfolio ในความคิดของ Friedman ไม่ได้หมายถึงพันธบัตรอย่างเดียวตามแนวคิดของ Keynes แต่ Friedman เห็นว่ารูปแบบต่างๆ ในการถือสินทรัพย์ของบุคคลมีมากกว่า 5 แบบ ดังนี้

- 1) เงิน (Money) หมายถึง สิ่งที่ยอมรับกันโดยทั่วไปในการชำระหนี้ หรือในการชำระค่าสินค้าซึ่งมีมูลค่าในรูปตัวเงินคงที่ Friedman ถือว่าอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงของเงินขึ้นอยู่กับระดับราคาทั่วไปของสินค้าและบริการ
- 2) พันธบัตร (Bond) หมายถึง สิทธิเรียกร้องที่มีต่อกระแสเงินที่จะได้รับชำระในอนาคต ซึ่งมีมูลค่าในรูปของตัวเงินคงที่ต่อปี (Nominal Yield) Friedman เชื่อว่าบุคคลจะเลือกถือพันธบัตร เมื่อผลตอบแทนจากพันธบัตรนั้นสูง โดยคาดหมายว่าผลตอบแทนในรูปตัวเงินคงที่ต่อปีหรืออัตราดอกเบี้ยจากการถือพันธบัตรนั้นสูงกว่าดอกเบี้ยในท้องตลาดจะถือเงินสดน้อยลง
- 3) หุ้น (Equity) หมายถึง สิทธิเรียกร้องที่มีต่อผลตอบแทนของธุรกิจตามสัดส่วนจำนวนหุ้นที่ถืออยู่ การพิจารณาผลตอบแทนจากการถือสินทรัพย์ในรูปของหุ้นนั้นๆ Friedman พิจารณาผลตอบแทนของหุ้นเช่นเดียวกับผลตอบแทนของพันธบัตร (Bond) Friedman เห็นว่าการเลือกถือหุ้นมีผลให้การถือเงินสดลดลง โดยที่ผลตอบแทนจากหุ้นพิจารณาเป็น 3 ประเภท คือ

1. ผลตอบแทนต่อปีในกรณีที่ราคาไม่เปลี่ยนแปลง
2. จากการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลตอบแทนในรูปตัวเงิน อันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงราคา
3. จากกำไรส่วนทุนหรือขาดทุนส่วนทุนอันเนื่องมาจากราคาตลาดของหุ้นที่เปลี่ยนแปลงไป
4. สินทรัพย์กายภาพที่ไม่ใช่มนุษย์ (Physical Non-human Goods) Friedman หมายถึง สินทรัพย์ที่มีตัวตนและจับต้องได้ ผลตอบแทนจากสินทรัพย์คือเมื่อบุคคลคาดว่าราคาสินทรัพย์ในอนาคตจะสูงขึ้นกว่าเดิม บุคคลจะต้องเปลี่ยนมาถือสินทรัพย์เพื่อเก็งกำไร
- 5) ทุนมนุษย์ (Human Capital) Friedman หมายถึง มนุษย์เป็นปัจจัยการผลิตชนิดหนึ่ง ทรัพย์สินมนุษย์คือความสามารถในการผลิต (Productivity Capacity) ของมนุษย์ และสามารถก่อให้เกิดรายได้

จากการศึกษาทฤษฎีความต้องการถือเงินนี้สามารถนำมาอธิบายถึงสาเหตุของการถือเงินของนักลงทุนทั่วไปว่ามีสาเหตุมาจากทางด้านใดบ้าง ดังนั้นจากทฤษฎีความต้องการถือเงิน จะแสดงให้เห็นว่ามีความสัมพันธ์สอดคล้องกับตัวแปรด้าน “ผลตอบแทน” เพื่อนำมาศึกษาว่าความต้องการถือเงินของนักลงทุนในตัวอย่างนี้เป็นแบบใด ซึ่งผู้วิจัยจะได้นำแนวคิดและทฤษฎีดังกล่าวมาใช้ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

7. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปัทมรัฐ ธรรมธิ (2550) ศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ของลูกค้าธนาคารไทยพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) สาขาท่าแพ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 450 คน จากการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 99 % ได้แก่ การทราบเงื่อนไขการลดหย่อนภาษีของกองทุน ตัวแปรอัตราผลตอบแทนของกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ตัวแปรด้านความรู้ความเข้าใจในเงื่อนไขของการลงทุนในกองทุนรวม ตัวแปรด้านการได้รับคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง/คนรู้จัก/เพื่อนฝูง/ญาติพี่น้อง ตัวแปรทางการตลาดและการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกองทุนรวม

สนทยา นริศศิริกุล (2535) ได้ศึกษาวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย โดยศึกษาปัจจัยที่กำหนดพฤติกรรมการออมของครัวเรือนไทยจากการสอบถาม 560 ครัวเรือนพบว่า การออมในรูปแบบ

สินทรัพย์ทางการเงินจะคำนึงถึงความปลอดภัย และผลตอบแทนจากการออม ส่วนการออมในรูปแบบเงินฝากกับสถาบันการเงิน เกิดจากความพอใจด้านการบริการต่างๆ และความเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้น สำหรับเหตุผลในการออมนอกจากสถาบันการเงินนั้น มีสาเหตุมาจากผลตอบแทน ซึ่งได้รับมากกว่าการออมในสถาบันการเงิน ทางด้านจุดมุ่งหมายในการออมกับสถาบันการเงิน ส่วนมากต้องการออมไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล เพื่อใช้ยามชราและเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์ สำหรับการวิเคราะห์ทางสถิติ ทางด้านปัจจัยที่กำหนดการออมภาคครัวเรือนที่มีนัยสำคัญ ได้แก่ รายได้ต่อหัวจากแรงงาน อัตราผลตอบแทนที่คาดว่าจะได้รับสินทรัพย์ทางการเงิน และสินทรัพย์ถาวรสุทธิ

สุวิทย์ พรหมสุวรรณ (2545) ได้ศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนกองทุนรวม กรณีศึกษาลูกค้ายุชี่เงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ โดยเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามลูกค้ายุชี่เงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 200 ตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงพรรณนา โดยวิธีการนำเสนอตารางความถี่ร้อยละ ค่าเฉลี่ย พบว่าระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถามอยู่ในระดับต่ำถึงร้อยละ 69.0 และส่วนใหญ่คิดว่าจะไม่ลงทุนในกองทุนรวมในอนาคต ซึ่งพนักงานรัฐวิสาหกิจจะมีความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด รองลงมาคืออาชีพพนักงานบริษัทเอกชน และผู้ที่มีความรู้ในระดับปริญญาโทมีระดับความรู้ความเข้าใจในกองทุนรวมมากที่สุด โดยกลุ่มผู้ที่มีประสบการณ์การลงทุนในกองทุนรวม ให้เหตุผลที่ลงทุนในกองทุนรวม เนื่องจากให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับสถาบันการเงินถึงร้อยละ 59.7 เหตุผลรองลงมาคือ ผู้บริหารกองทุนรวมมีความเป็นมืออาชีพสามารถกระจายการลงทุนที่เหมาะสม สามารถที่จะเลือกลงทุนในสินทรัพย์หรือทรัพย์สินอย่างถูกต้องหลักวิชาการเพื่อที่จะให้ความเสี่ยงในการลงทุนต่ำลง ผู้ลงทุนส่วนใหญ่ทราบข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวมพบว่าได้รับคำแนะนำจาก พนักงานของสถาบันการเงิน เช่น พนักงานธนาคาร รองลงมาคือ จากเพื่อนๆ หรือญาติแนะนำ

บริษัท แฟมมิลี่ โนฮาว จำกัด (2547) ประเมินแบบสอบถามในหัวข้อ “การสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม” เพื่อใช้ผลการสำรวจเป็นแนวทางในการวางแผนการประชาสัมพันธ์กองทุนประเมินผลใช้วิธีเปรียบเทียบสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างเพื่อเป็นเครื่องมือในการชี้วัดปัจจัยต่างๆ พบว่า ลักษณะกลุ่มผู้ลงทุน โดยมากอาศัยอยู่ในบริเวณกรุงเทพและแถบ

ปริมาตร มีสัดส่วนที่เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชายเล็กน้อย ส่วนใหญ่เป็นวัยทำงานที่มีอายุตั้งแต่ 20-49 ปี ทั้งนี้จำนวนคนที่มีอายุ 30-39 ปี มีจำนวนมากที่สุด นอกจากนี้แล้วส่วนใหญ่มีการศึกษาค่อนข้างดี กล่าวคือมากกว่าครึ่งหนึ่งมีการศึกษาระดับปริญญาตรี และมากกว่าร้อยละ 30 มีการศึกษาระดับปริญญาโท โดยมากแล้วกลุ่มตัวอย่างนี้มีอาชีพเป็นพนักงานเอกชนและเจ้าของกิจการ มีฐานะระดับปานกลางโดยมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 10,000 บาทขึ้นไปจนถึง 50,000 บาทจากการประเมินภาพรวมพบว่า สาเหตุหลักที่เลือกลงทุนในกองทุนรวมคือ ต้องการผลตอบแทนที่มากกว่าเงินฝาก โดยก่อนที่จะมีการลงทุนใดๆ จะมีการเปรียบเทียบวัตถุประสงค์ในการลงทุนของตนเองกับกองทุนรวมว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่ โดยหลักจากการลงทุนไปแล้วผู้ลงทุนส่วนใหญ่จะมีการลงทุนอีกอย่างต่อเนื่อง มีเพียงส่วนน้อยเท่านั้นที่หยุดการลงทุนไป โดยมีสาเหตุมาจากการขาดทุน และความไม่พร้อมทางด้านการเงิน

นอกจากนี้ผู้ลงทุนมีการหาข้อมูลก่อนการลงทุน โดยแหล่งของข้อมูลจะเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกองทุนเป็นหลักจะเห็นได้ว่า โครงการให้เงินทำงานผ่านกองทุนรวมประสบความสำเร็จในระดับหนึ่ง มีกลุ่มตัวอย่างที่เคยรับรู้ถึงโครงการดังกล่าวเป็นจำนวนมาก แต่มีข้อสังเกตอยู่ที่เกือบครึ่งหนึ่งของผู้ที่รับรู้เกี่ยวกับโครงการนี้ไม่สามารถระบุได้ว่า ได้รับรู้ข้อมูลมาจากช่องทางใด ส่วนผู้ที่จดจำได้ว่ารับรู้ข้อมูลมาจากช่องทางใดนั้น ระบุถึงสื่อวิทยุมากที่สุด ตามมาด้วยหนังสือพิมพ์ และโทรทัศน์

เมื่อจำแนกข้อมูลตามลักษณะของกลุ่มตัวอย่างแล้ว มีประเด็นที่น่าสนใจคือ เพศ อายุ และระดับการศึกษา จะมีผลต่อการเลือกลงทุนในนโยบายการลงทุนที่แตกต่างกันไป โดยเพศชายจะเลือกลงทุนในกองทุนหุ้นมากกว่าเพศหญิง ในขณะที่เพศหญิงจะเลือกลงทุนในกองทุนตราสารหนี้/ตลาดเงิน กลุ่มคนอายุน้อยจะเลือกลงทุนในกองทุนหุ้นในสัดส่วนที่มาก และเปลี่ยนไปทางกองทุนตราสารหนี้และกองทุนผสมแบบยืดหยุ่นที่เน้นตราสารหนี้เมื่ออายุมากขึ้น และกลุ่มตัวอย่างที่ยังมีระดับการศึกษาสูงขึ้นไปก็จะยังลงทุนในกองทุนหุ้นในสัดส่วนที่มากขึ้น

เมื่อพิจารณาจากพฤติกรรมการรับรู้สื่อของกลุ่มตัวอย่าง หนังสือพิมพ์เป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด รองลงมาคือโทรทัศน์ และวิทยุตามลำดับ และเมื่อแยกตามประเภทของสื่อแล้ว หนังสือพิมพ์ที่ได้รับความนิยมสูงสุด 3 อันดับแรกคือ “กรุงเทพธุรกิจ” ซึ่งโดดเด่นกว่าอีก 2 อันดับที่เหลือมาก ซึ่งก็คือ “ผู้จัดการ” และ “ไทยรัฐ” สำหรับสื่อโทรทัศน์ “ITV” “ช่อง 3” และ “ช่อง 9”

เป็นช่องที่ได้รับความนิยมมากที่สุดตามลำดับ ส่วนวิทยุนี้ คลื่นความถี่ “101” “105.5” และ “106.5” เป็นคลื่นที่ได้รับความนิยมสูงสุด 3 อันดับแรกเรียงตามลำดับ สำหรับนิตยสารนั้น “แพรว” ได้รับความนิยมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ “การเงินการธนาคาร” และ “Money & Wealth” ตามลำดับ

ประเด็นที่น่าสนใจเพิ่มเติม คือ เมื่อดูความสอดคล้องระหว่างนโยบายของกองทุนและพฤติกรรมการลงทุนเพิ่มเติมของกลุ่มตัวอย่างแล้ว ส่วนใหญ่หากกลุ่มตัวอย่างระบุว่านโยบายการลงทุนตรงกับวัตถุประสงค์ของตนเองแล้วจะมีการลงทุนเพิ่มเติม แต่สำหรับผู้ที่ไม่ลงทุนเพิ่มเติมนั้น มีสาเหตุมาจากผลขาดทุน และความไม่พร้อมทางด้านการเงินเป็นหลัก ส่วนผู้ที่ระบุว่านโยบายการลงทุนไม่ตรงกับวัตถุประสงค์ของตนเองนั้นมีสัดส่วนน้อยมาก แสดงให้เห็นว่าผู้ลงทุนส่วนใหญ่ได้ศึกษาความรู้และตัดสินใจบนพื้นฐานของเหตุผลเป็นหลักก่อนที่จะตัดสินใจลงทุน และเมื่อวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติมพบว่านโยบายการลงทุนที่ตรงกับวัตถุประสงค์ของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุดคือ “กองทุนหุ้น” อันดับที่สองคือ “กองทุนตราสารหนี้/ตลาดเงิน” และอันดับที่สามคือ “กองทุนผสมแบบยืดหยุ่นที่เน้นหุ้น”

นิภา วงศ์ประเสริฐ (2548) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาพฤติกรรมของผู้ลงทุนในกองทุนรวม (2) ศึกษาลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ลงทุนในกองทุนรวม (3) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลในการเลือกลงทุนในกองทุนรวม โดยเป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักลงทุนประเภทบุคคลธรรมดาในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้เกณฑ์การสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงจำนวน 300 ตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม

ผลการศึกษาพบว่า ลักษณะกลุ่มผู้ลงทุนในกองทุนรวมส่วนใหญ่เป็นผู้ที่มีสถานภาพโสด การศึกษาระดับปริญญาโท ระดับรายได้ต่ำกว่า 60,000 บาท ประกอบอาชีพเป็นพนักงานบริษัทเอกชน โดยมีความถี่ต่อปีในการลงทุน 1-2 ครั้ง โดยมีมูลค่าการลงทุนในแต่ละครั้งน้อยกว่า 50,000 บาท ระยะเวลาในการลงทุน 2 ปีขึ้นไป ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมอันดับที่หนึ่ง ได้แก่ ปัจจัยด้านเศรษฐกิจและการเงิน รองลงมาคือ ด้านการบริการสอบถามข้อมูลและด้านช่องทางการจำหน่าย ตามลำดับ

สรุปแนวคิดและทฤษฎีที่มีความสอดคล้องกับตัวแปรในงานวิจัย

ตัวแปรทางด้านผลตอบแทน จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านผลตอบแทน ได้แก่

- **ทฤษฎีการออม** พุคถึงสาเหตุของการออมของนักลงทุน ซึ่งถือได้ว่ามีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากนักลงทุนส่วนใหญ่ต้องการออมเงิน เพื่อได้รับผลตอบแทนในอนาคต ไม่ว่าจะอยู่ในรูปของกำไรจากการออม หรือ ผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ย
- **ทฤษฎีความต้องการถือเงิน** โดยทฤษฎีดังกล่าวได้พูดถึงสาเหตุของความต้องการถือเงินของนักลงทุนหรือประชาชนทั่วไปว่า มีสาเหตุมาจากอะไรบ้าง ซึ่งทฤษฎีนี้สอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ในเรื่องของความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร โดยความต้องการดังกล่าวจะขึ้นอยู่กับผลตอบแทนที่จะได้รับกลับมาในอนาคตจากการออมหรือการลงทุน
- **ทฤษฎีหลักการลงทุน** ในเรื่องของจุดมุ่งหมายในการลงทุนจะสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาว่าผลตอบแทนที่จะได้รับกลับมาจากการลงทุนจะถือว่าเป็นจุดมุ่งหมายหรือเป้าหมายของนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหรือไม่
- **งานวิจัยของ สุวิทย์ พรหมสุวรรณ์ (2545)** โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ทำการศึกษาถึงความรู้ความเข้าใจต่อการลงทุนในกองทุนรวมและสาเหตุที่ลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ในเรื่องของสาเหตุในการลงทุนในกองทุนรวม เนื่องจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาวถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนรวมประเภทหนึ่ง จึงทำให้ผู้วิจัยนำงานวิจัยดังกล่าวมาศึกษาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ตัวแปรทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ได้แก่ **ทฤษฎีความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวม** ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากเป็นการศึกษาถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และศึกษาว่านักลงทุนให้ความสนใจในเรื่องของความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนมากแค่ไหน นอกจากนี้กองทุนรวมหุ้นระยะยาวยังถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนรวมประเภทหนึ่ง จึงทำให้สามารถที่จะนำทฤษฎีดังกล่าวมาทำการศึกษาต่อไปได้

ตัวแปรทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ได้แก่

- **ทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุน** โดยทฤษฎีดังกล่าวได้กล่าวถึงลักษณะของข้อมูลที่ดี และประเภทของข้อมูลการลงทุนที่ใช้ประกอบในการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ของ นักลงทุนทั่วไป ซึ่งทฤษฎีดังกล่าวสอดคล้องกับตัวแปรทางด้านความน่าสนใจในการ ลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน โดยจะทำการศึกษาว่านักลงทุนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ให้ความสนใจในเรื่องของข้อมูลที่ใช้ประกอบการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาวมากน้อยแค่ไหน
- **ทฤษฎีการตัดสินใจ** จะกล่าวถึงลักษณะการตัดสินใจและตัวแปรที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในกองทุนรวม นอกจากนี้ยังมีเรื่องของกระบวนการตัดสินใจในการเลือกทางเลือก ซึ่งทฤษฎีนี้จะสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาลักษณะของ การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และศึกษาถึงกระบวนการตัดสินใจในการ ลงทุนของนักลงทุนทั่วไป
ตัวแปรทางด้านผลิตภัณฑ์ จากการศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านผลิตภัณฑ์ ได้แก่
 - **ทฤษฎีหลักการลงทุน** จะสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ เนื่องจากการศึกษาวิจัยใน ครั้งนี้เป็นการศึกษาว่าผลิตภัณฑ์กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่นักลงทุนได้ลงทุนไปจะทำให้ นักลงทุนบรรลุเป้าหมายที่คาดหวังไว้กับการลงทุนหรือไม่
 - **งานวิจัยของ ปัทมรัฐ ธรรมธิ (2550)** โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุน รวมเพื่อการเลี้ยงชีพ และกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการ ศึกษาวิจัยครั้งนี้ในเรื่องของการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังนั้นผู้วิจัยนำงานวิจัยดังกล่าวมาศึกษาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อดูผลการวิจัยว่าสอดคล้องกัน หรือไม่ต่อไป
ตัวแปรทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมระยะยาว จากการศึกษาแนวคิดและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องพบว่า มีแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรทางด้านนี้ ได้แก่
 - **ทฤษฎีการออม** โดยในทฤษฎีนี้ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการออมของครัวเรือนว่าประกอบ ไปด้วยอะไรบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ โดยผู้วิจัยต้องการดูว่าผู้ตอบ แบบสอบถามหรือกลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญในเรื่องของแรงจูงใจในการออมมากแค่ไหน ซึ่งแรงจูงใจในการออมของครัวเรือนในแบบสอบถาม ประกอบไปด้วยเรื่อง การเก็บเงิน ออมหรือเงินลงทุนเพื่ออนาคต และการเก็บเงินออมหรือเงินลงทุนเพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณ งานอย่างมีคุณภาพ

- งานวิจัยของ นิภา วงศ์ประเสริฐ (2548) โดยงานวิจัยดังกล่าวได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ในเรื่องของการศึกษาถึงความสำคัญของการให้บริการสอบถามข้อมูลของผู้ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร นอกจากนี้กองทุนรวมหุ้นระยะยาวถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนรวมประเภทหนึ่ง จึงทำให้ผู้วิจัยนำงานวิจัยดังกล่าวมาศึกษาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้
- งานวิจัย บริษัท แฟมมิลี่ โนฮาว จำกัด (2547) ได้ศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งงานวิจัยดังกล่าวมีความสอดคล้องกับการศึกษาวิจัยครั้งนี้ในเรื่องของการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และเนื่องจากกองทุนรวมหุ้นระยะยาวถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของกองทุนรวมประเภทหนึ่ง ดังนั้นผู้วิจัยนำงานวิจัยดังกล่าวมาศึกษาในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้เพื่อผลการวิจัยว่าสอดคล้องกันหรือไม่ต่อไป

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร มีระเบียบวิธีศึกษาวิจัย ดังนี้

3.1 รูปแบบการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการศึกษาวิจัยจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

- 1) แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ซึ่งเป็นการวิจัยภาคสนาม เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยการใช้แบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักลงทุนทั่วไปที่สนใจจะลงทุนหรือได้มีการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวแล้ว จำนวน 445 ตัวอย่าง
- 2) แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) เป็นการศึกษาค้นคว้าจากเอกสาร โดยศึกษาจากวิทยานิพนธ์ รายงานการวิจัย เอกสารทางวิชาการ ตำรา สื่อสิ่งพิมพ์ของตลาดหลักทรัพย์ และอื่นๆ รวมทั้งนิตยสารการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ด้วยการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) จากข้อมูลปฐมภูมิในการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่าง (Sampling Design) ซึ่งจะคัดเลือกประชากรและกลุ่มตัวอย่างดังนี้

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ คือ นักลงทุนที่เป็นพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต (ได้แก่ เขตวัฒนา เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และเขตราชบุรีบูรณะ) ที่มีช่วงอายุระหว่าง 25-55 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง และมีความสนใจในการลงทุนออมเงินกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ซึ่งจากการสำรวจข้อมูลพบว่าจำนวนนักลงทุนที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในปัจจุบันมีประมาณ 155,000 คน (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2550)

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ใช้สำหรับงานวิจัยในครั้งนี้จะคำนวณ โดยใช้เทคนิคการสุ่มตัวอย่างตามแนวคิดของทาโร ยามาเน่ (ซัยลิตี เจลิมประเสริฐ, 2537) ซึ่งในที่นี้ทางผู้วิจัยได้กำหนดระดับ

ความเชื่อมั่นไว้ที่ร้อยละ 95 ประมาณขนาดประชากรเท่ากับ 155,000 คน และความคลาดเคลื่อนที่ผู้วิจัยยอมรับได้ที่ 0.05 โดยผู้วิจัยจะนำข้อมูลดังกล่าวมาคำนวณในสมการ ทาโร ยามาเน่ ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

e = ความคลาดเคลื่อนของการสุ่มตัวอย่าง

N = ขนาดของประชากร

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้นจะได้ค่าต่างๆ ดังนี้

$$e = 0.05$$

$$N = 155,000$$

ดังนั้น

$$n = \frac{155,000}{1 + (155,000)(0.05)^2}$$

$$n = 398.97 \approx 400$$

หลังจากที่ทำการคำนวณ ผู้วิจัยจะได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างประมาณ 400 ราย ซึ่งผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามไปแจกยังบริษัทตามย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต โดยใช้แบบสอบถามจำนวน 500 ชุด หรือจนครบจำนวนประชากรที่ต้องการสุ่มตัวอย่างทั้งหมด และใช้วิธีการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

สำหรับวิธีการจัดเก็บข้อมูลนั้น ผู้วิจัยได้ดำเนินการโดยขอความร่วมมือจากพนักงานของบริษัทต่างๆ ดังตารางที่ 3.1 โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังเจ้าหน้าที่ต้นสังกัดแต่ละแห่งให้ช่วยแจกแบบสอบถาม

ตารางที่ 3.1 : ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย	จำนวนที่นำไป แจกแต่ละ บริษัท	จำนวนที่ได้ กลับมาในแต่ ละบริษัท
1. เขตวัฒนา		
● บริษัท Alcatel-lucent	30	30
● บริษัท โอลีน จำกัด	30	20
2. เขตพญาไท		
● ธนาคารกรุงเทพ สาขาอารีย์	25	20
● บริษัท แอ็ดวานซ์ อินโฟร์ เซอร์วิส จำกัด (มหาชน)	30	28
● บริษัท ฟริสแลนด์ ฟู้ดส์ โพรโมสต์ (ปทท.) จำกัด	30	30
3. เขตปทุมวัน		
● บริษัท คาโอ คอมเมอร์เชียล (ประเทศไทย) จำกัด	30	30
● PHILIP MORRIS (THAILAND) LTD.	30	30
4. เขตบางรัก		
● บริษัท ซี.พี.ออล จำกัด(มหาชน)	30	30
● ธนาคารกรุงเทพ สำนักงานใหญ่	30	30
5. เขตห้วยขวาง		
● บริษัท โซนี่ ไทย จำกัด	30	30
● บริษัท สหพัฒนพิบูล จำกัด (มหาชน)	30	25
6. เขตจตุจักร		
● บริษัท ไทยแอ็ดวานซ์ฟู้ดส์ (1991) จำกัด	30	30
● บริษัท โทเทิล แอ็คเซ็ส คอมมูนิเคชั่น จำกัด (มหาชน)	30	26
7. เขตสาทร		
● บริษัท เคพีเอ็มจี ภูมิภาค สอบบัญชี จำกัด	30	30
● บริษัท ไทยซัมซุงอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด	30	30
8. เขตราชบุรีบูรณะ		
● ธนาคารกสิกรไทย สำนักงานใหญ่	55	50
รวม	500	469

จำนวนแบบสอบถามที่ได้รับกลับมา 469 ชุด จาก 500 ชุด คิดเป็นร้อยละ 93.80 ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับกลับมามีค่าสามารถนำมาใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลได้จำนวน 445 ชุด จาก 469 ชุดที่ได้รับกลับมาจากแต่ละบริษัท คิดเป็นร้อยละ 94.88

3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เก็บข้อมูลปฐมภูมิด้วยแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยได้มีการอ้างอิงคำถามบางส่วนจากการสำรวจ “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนในกรุงเทพมหานคร” โดยนิภา วงศประเสริฐ (2550) และ “ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)” โดยวิภา คิมเมตตาทกุล (2549) นอกจากนี้ยังอาศัยจากการค้นคว้าจากเอกสาร ตำรา งานวิจัยต่างๆ รวมทั้งแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับตัวแปรที่นำมาใช้ในการวิจัย โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามกรอกคำตอบเอง

เครื่องมือสำหรับการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ แบบสอบถามจำนวน 500 ชุด ซึ่งจัดทำขึ้นภายใต้กรอบการศึกษา เพื่อให้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร แบบสอบถามประกอบไปด้วยรายละเอียด 2 ส่วน ดังนี้ (ภาคผนวก ก)

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแบบสอบถามในส่วนนี้มีคำตอบให้เลือก 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนข้อคำตอบ ดังนี้

มากที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	5
มาก	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	4
ปานกลาง	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	3
น้อย	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	2
น้อยที่สุด	ให้ค่าน้ำหนักเท่ากับ	1

การแปลความหมายของระดับคะแนนเฉลี่ยยึดเกณฑ์การประเมินของ Likert ดังนี้

$$= \frac{(\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด})}{\text{จำนวนขั้นที่แบ่ง}}$$

$$= \frac{5-1}{5}$$

$$= 0.80$$

จากเกณฑ์ดังกล่าวสามารถแปลความหมายระดับคะแนนเฉลี่ย ดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนนเฉลี่ย
มากที่สุด	4.21 - 5.00
มาก	3.41 - 4.20
ปานกลาง	2.61 - 3.40
น้อย	1.81 - 2.60
น้อยที่สุด	1.00 - 1.80

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนบุคคล

3.4 การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้สร้างแบบสอบถามที่มีโครงสร้างคำตอบและแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า เป็นเครื่องมือในการศึกษาวิจัย เพื่อความเที่ยงตรงและความน่าเชื่อถือของแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความน่าเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

การทดสอบความเที่ยงตรง ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ อาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของเนื้อหา ภาษาที่ใช้ และความชัดเจนของภาษา หลังจากอาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณาให้คำแนะนำแล้ว ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำ เพื่อให้มีเนื้อหาถูกต้องตรงตามที่ต้องการวัด ก่อนที่จะนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลจริง

การทดสอบความเชื่อถือได้ ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทำการทดสอบก่อน (Pre-test) กับกลุ่มตัวอย่างที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มประชากรที่จะศึกษาจำนวน 40 ชุด ได้นำข้อมูลที่ได้มาหาค่า Reliability จากโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 วิธีการหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามนี้ใช้วิธีแบบ Alpha coefficient ของ Cronbach ได้ค่าความเชื่อมั่นของแต่ละตัวแปร ดังนี้

- ผลตอบแทน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.757
- ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.700

- ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.834
- ผลិតภัณฑ์ (LTF) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.849
- การตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.664

จากการทดสอบค่า Alpha coefficient ของ Cronbach พบว่าคำถามเกี่ยวกับตัวแปรทางด้าน ภาษีไม่สามารถจัดเป็นจำพวกเดียวกับตัวแปรทางด้านผลตอบแทน แต่สามารถจัดรวมกับตัวแปร ด้านความเสี่ยงจากการลงทุนได้ เนื่องจากตัวแปรนี้เป็นตัวแปรสำคัญ ผู้วิจัยจึงไม่ได้สามารถตัดทิ้ง จากงานวิจัย

ซึ่งค่าความเชื่อมั่นของแต่ละตัวแปร ถือว่าอยู่ในระดับความเชื่อมั่นที่เหมาะสมแล้ว จึงจะนำ แบบสอบถามนั้น ไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

หลังจากที่มีการแจกแบบสอบถามแล้ว ค่า Alpha coefficient ของ Cronbach ได้ค่าความ เชื่อมั่นของแต่ละตัวแปร ดังนี้

- ผลตอบแทน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.711
- ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.649
- ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ได้ค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.800
- ผลิตภัณฑ์ (LTF) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.765
- การตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.445

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล

- 1) กำหนดเป้าหมายในการแจกแบบสอบถาม และขอความร่วมมือจากกลุ่มเป้าหมาย
- 2) เมื่อเก็บแบบสอบถามตามจำนวนที่กำหนดแล้ว นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบ ความถูกต้องและความครบถ้วนของข้อมูล
- 3) นำข้อมูลมาจัดระเบียบ สร้างคู่มือลงรหัส
- 4) นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้ว ไปลงใน General Coding Sheet
- 5) ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ เพื่อการวิจัย
- 6) แปลความหมายข้อมูลที่ประมวลผลแล้ว และจัดทำเป็นรายงานผลการวิจัยต่อไป

3.6 ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

- ตัวแปรอิสระ (Independent Variables)

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ได้แก่

- ด้านผลตอบแทนจากการลงทุน
- ด้านภาษีเงินได้และความเสี่ยงจากการลงทุน
- ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย
- ด้านผลิตภัณฑ์

- ตัวแปรตาม (Dependent Variables)

การตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไป

3.7 การประมวลผลข้อมูล

หลังจากที่ได้รับแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างแล้ว จะนำมารวบรวมและลงรหัส หลังจากนั้นนำมาประมวลผลข้อมูล (Processing) โดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูป SPSS

3.8 สถิติที่ใช้ในการศึกษาวิจัย

- 1) ในส่วนของการพรรณานข้อมูลส่วนบุคคลของนักลงทุนทั่วไป ผู้วิจัยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ แล้วนำเสนอในรูปแบบของตารางและกราฟ
- 2) ในส่วนของการศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ผู้วิจัย วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Regression T-test F-test Chi-Square และ Likert Scale

บทที่ 4 ผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร” ในครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความสนใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต (ได้แก่ เขตวัฒนา เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และเขตราชบุรีบูรณะ) ซึ่งได้สรุปผลการศึกษาวินิจฉัยข้อมูลโดยรวมจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 445 คน โดยจะนำเสนอผลการศึกษาวินิจฉัยออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกเป็นการศึกษาลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนที่สองเป็นการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งผลการศึกษาวินิจฉัยมีดังนี้

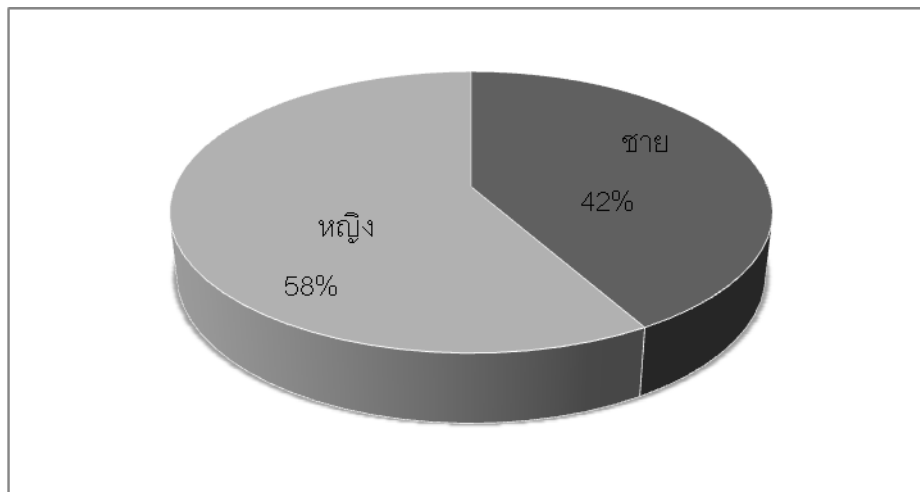
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลจากการรวบรวมแบบสอบถาม สามารถสรุปข้อมูลทั่วไปของพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ที่ได้ตอบแบบสอบถาม โดยการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีการทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าความถี่ และค่าร้อยละ ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	186	41.80
หญิง	259	58.20
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.1 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

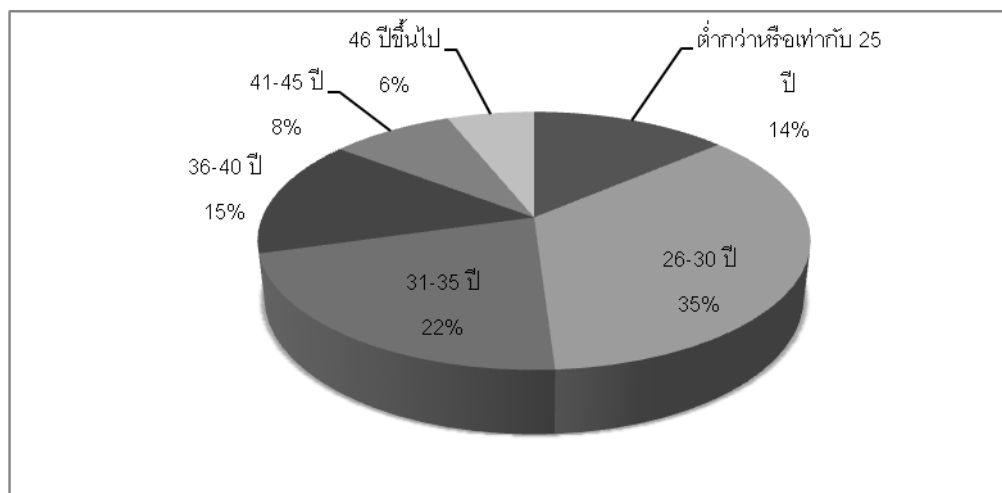

จากตารางที่ 4.1 และภาพที่ 4.1 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่คือ เพศหญิง จำนวน 259 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 58.20 ที่เหลือเป็นเพศชาย จำนวน 186 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.80

ตารางที่ 4.2 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี	61	13.71
26-30 ปี	157	35.28
31-35 ปี	96	21.57
36-40 ปี	66	14.83
41-45 ปี	38	8.54
46 ปีขึ้นไป	27	6.07
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.2 : แผนภูมิแสดงจำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

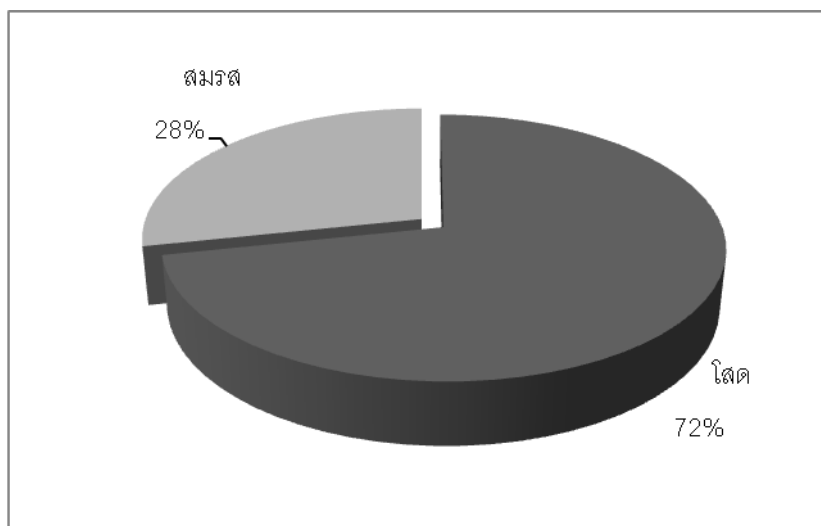

จากตารางที่ 4.2 และภาพที่ 4.2 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 26-30 ปี จำนวน 157 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.28 รองลงมาได้แก่ อายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 96 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 21.57 อายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 66 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.83 อายุต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี จำนวน 61 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 13.71 อายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 38 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.54 และอายุที่มีจำนวนน้อยที่สุดได้แก่ อายุ 46 ปีขึ้นไป จำนวน 27 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.07

ตารางที่ 4.3 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน	ร้อยละ
โสด	319	71.69
สมรส	126	28.31
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.3 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพ

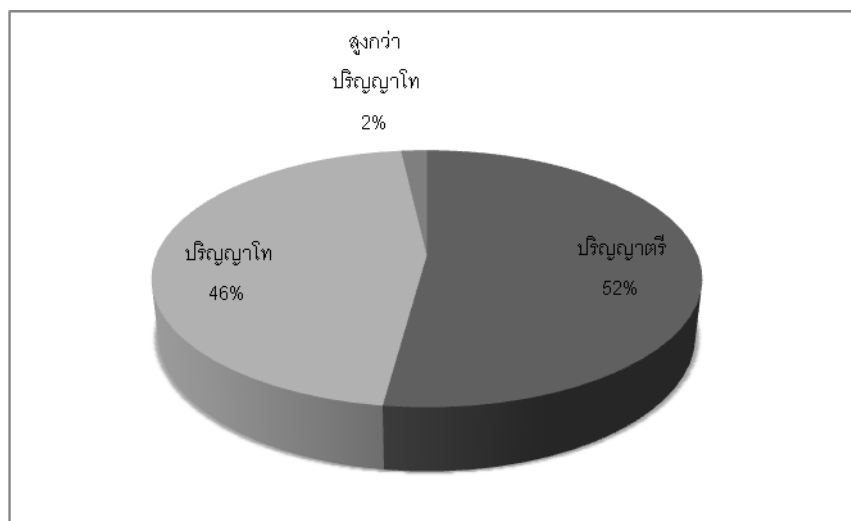

จากตารางที่ 4.3 และภาพที่ 4.3 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีสถานภาพ โสด จำนวน 319 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 71.69 รองลงมาเป็นสถานภาพสมรส จำนวน 126 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 28.31

ตารางที่ 4.4 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	232	52.13
ปริญญาโท	205	46.07
สูงกว่าปริญญาโท	8	1.80
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.4 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระดับการศึกษา

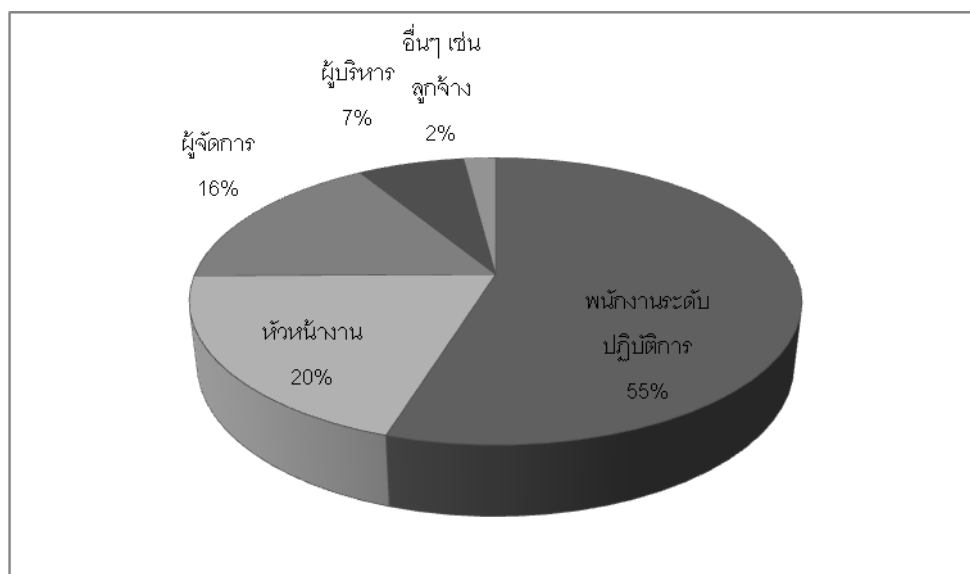

จากตารางที่ 4.4 และภาพที่ 4.4 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 232 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 52.13 รองลงมา ได้แก่ มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาโท จำนวน 205 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 46.07 และมีการศึกษาอยู่ในระดับที่สูงกว่าปริญญาโท จำนวน 8 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 1.80

ตารางที่ 4.5 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่งในการทำงาน

ตำแหน่งในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
พนักงานระดับปฏิบัติการ	244	54.83
หัวหน้างาน	89	20.00
ผู้จัดการ	73	16.40
ผู้บริหาร	30	6.74
อื่นๆ เช่น ลูกจ้าง	9	2.02
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.5 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตำแหน่ง
การทำงาน

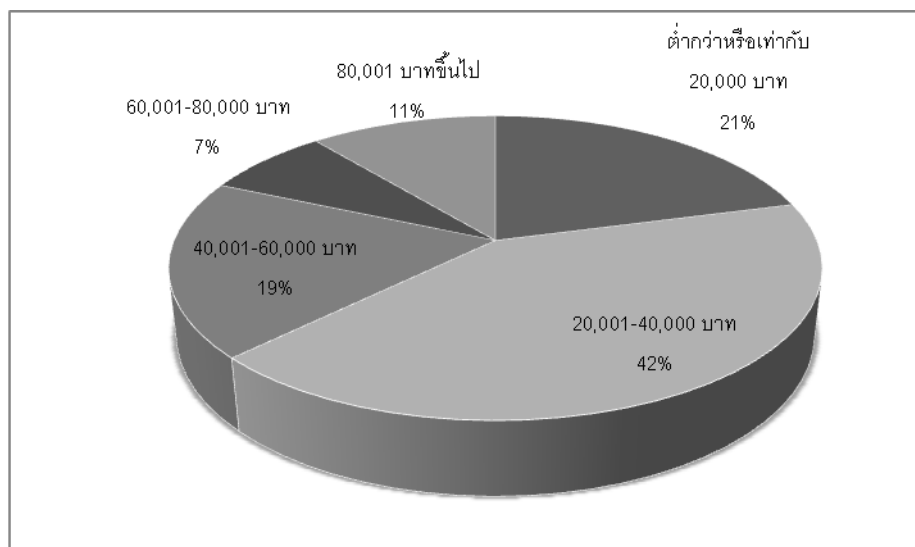

จากตารางที่ 4.5 และภาพที่ 4.5 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีตำแหน่งในการทำงานอยู่ในระดับปฏิบัติการ จำนวน 244 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 54.83 รองลงมาได้แก่ ระดับหัวหน้างาน จำนวน 89 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.00 ระดับผู้จัดการ จำนวน 73 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 16.40 ระดับผู้บริหาร จำนวน 30 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 6.74 และตำแหน่งอื่นๆ เช่น ลูกจ้าง จำนวน 9 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.02

ตารางที่ 4.6 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท	93	20.90
20,001-40,000 บาท	186	41.80
40,001-60,000 บาท	84	18.88
60,001-80,000 บาท	33	7.42
80,001 บาทขึ้นไป	49	11.01
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.6 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้

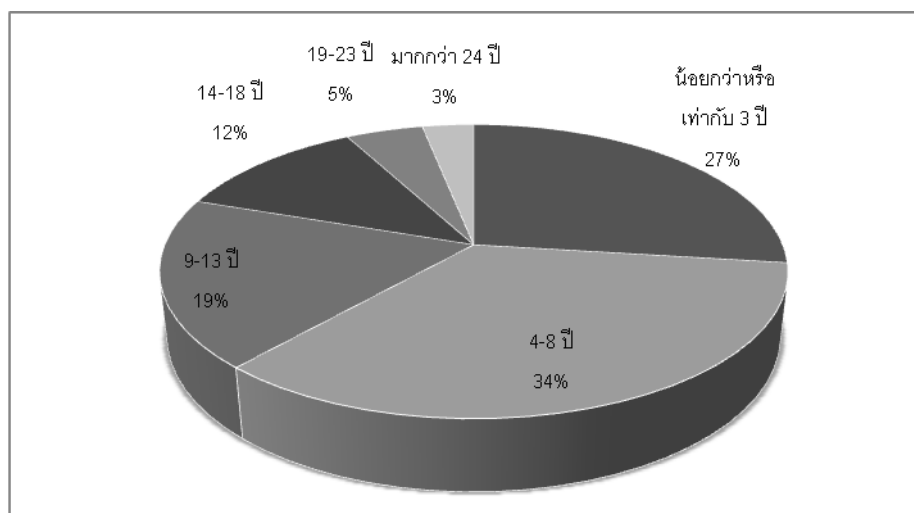

จากตารางที่ 4.6 และภาพที่ 4.6 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท จำนวน 186 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 41.80 รองลงมาได้แก่ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท จำนวน 93 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 20.90 รายได้เฉลี่ยต่อเดือน 40,001-60,000 บาท จำนวน 84 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.88 รายได้เฉลี่ยต่อเดือนตั้งแต่ 80,001 บาทขึ้นไป จำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.01 และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 60,001-80,000 บาท จำนวน 33 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.42

ตารางที่ 4.7 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

ระยะเวลาในการทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี	120	26.97
4-8 ปี	154	34.61
9-13 ปี	83	18.65
14-18 ปี	53	11.91
19-23 ปี	21	4.72
มากกว่า 24 ปี	14	3.15
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.7 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาในการทำงาน

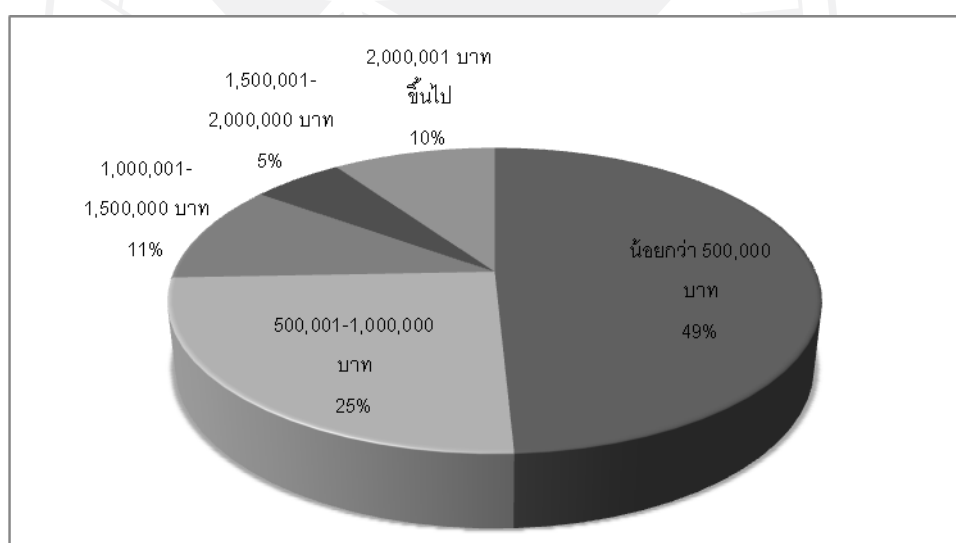

จากตารางที่ 4.7 และภาพที่ 4.7 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีระยะเวลาในการทำงาน 4-8 ปี จำนวน 154 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 34.61 รองลงมาได้แก่ ระยะเวลาในการทำงาน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี จำนวน 120 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 26.97 ระยะเวลาในการทำงาน 9-13 ปี จำนวน 83 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.65 ระยะเวลาในการทำงาน 14-18 ปี จำนวน 53 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.91 ระยะเวลาในการทำงาน 19-23 ปี จำนวน 21 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.72 และระยะเวลาในการทำงาน มากกว่า 24 ปี จำนวน 14 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 3.15 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามจำนวนเงินออมที่มีอยู่

จำนวนเงินออมที่มีอยู่	จำนวน	ร้อยละ
น้อยกว่า 500,000 บาท	219	49.21
500,001-1,000,000 บาท	112	25.17
1,000,001-1,500,000 บาท	47	10.56
1,500,001-2,000,000 บาท	24	5.39
2,000,001 บาท ขึ้นไป	43	9.66
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.8 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งจำแนกตามจำนวนเงินออมที่มีอยู่

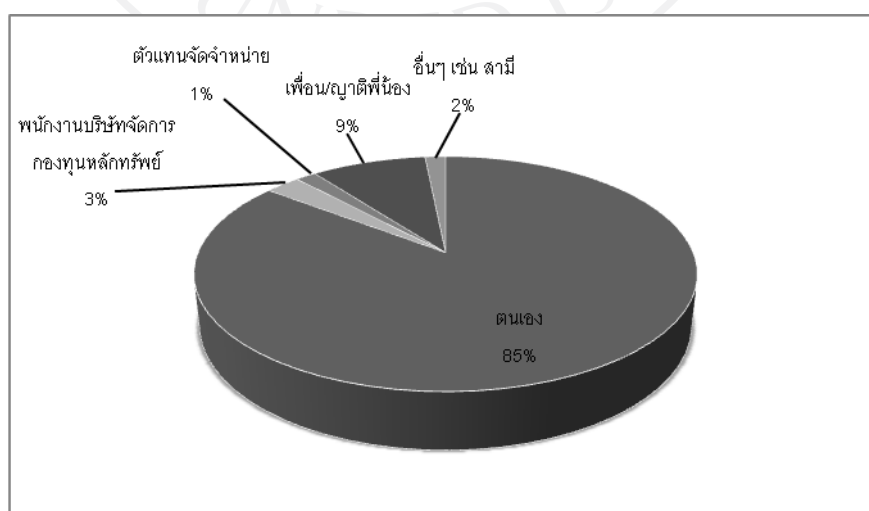
จากตารางที่ 4.8 และภาพที่ 4.8 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่จะมีเงินออม น้อยกว่า 500,000 บาท จำนวน 219 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 49.21 รองลงมาได้แก่ เงินออม 500,001-1,000,000 บาท จำนวน 112 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 25.17 เงินออม 1,000,001-1,500,000 บาท จำนวน 47 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.56 เงินออม 2,000,001

บาทขึ้นไป จำนวน 43 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 9.66 และเงินออม 1,500,001-2,000,000 บาท จำนวน 24 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.39 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุน

อิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุน	จำนวน	ร้อยละ
ตนเอง	380	85.39
พนักงานบริษัทจัดการกองทุน หลักทรัพย์	12	2.70
ตัวแทนจัดจำหน่าย	7	1.57
เพื่อน/ญาติพี่น้อง	39	8.76
อื่นๆ เช่น สามี	7	1.57
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.9 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอิทธิพลที่มีต่อการตัดสินใจลงทุน

จากตารางที่ 4.9 และภาพที่ 4.9 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีความคิดว่าบุคคลที่อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน คือ ตนเอง จำนวน 380 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 85.39 รองลงมาได้แก่ เพื่อนหรือญาติพี่น้อง จำนวน 39 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 8.76 พนักงานบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ จำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 2.70 ตัวแทนจัดจำหน่ายและอื่นๆ เช่น สามี มีจำนวนตัวอย่างเท่ากันที่ 7 ตัวอย่าง และคิดเป็นร้อยละ 1.57

ตารางที่ 4.10 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเคยมีการลงทุนในกองทุนรวมของผู้ตอบแบบสอบถาม

การเคยมีลงทุนในกองทุนรวม	จำนวน	ร้อยละ
เคยลงทุน	285	64.04
ไม่เคยลงทุน	160	35.96
รวม	445	100.00

ภาพที่ 4.10 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเคยมีลงทุนในกองทุนรวม

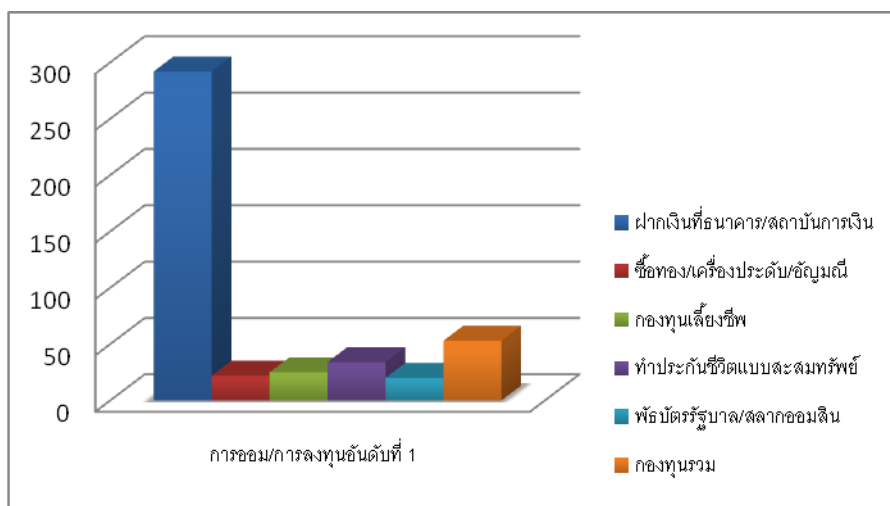
จากตารางที่ 4.10 และภาพที่ 4.10 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เคยมีการลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 285 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 64.04 ส่วนที่เหลือจะเป็นส่วนที่ไม่เคยมีการลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 160 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 35.96

ตารางที่ 4.11 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการออมหรือการลงทุนในปัจจุบันของผู้ตอบแบบสอบถาม

รูปแบบการออมหรือการลงทุนในปัจจุบันของนักลงทุน ที่ให้ระดับความสำคัญตามอันดับดังต่อไปนี้

การออม/การลงทุน	จำนวนของอันดับต่างๆ					
	อันดับที่ 1		อันดับที่ 2		อันดับที่ 3	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ฝากเงินที่ธนาคาร/สถาบันการเงิน	292	65.47	63	15.59	36	10.56
ซื้อทอง/เครื่องประดับ/อัญมณี	22	4.93	45	11.39	40	11.73
กองทุนเลี้ยงชีพ	25	5.61	98	24.81	50	14.66
ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์	34	7.62	86	21.77	84	24.63
พันธบัตรรัฐบาล/สลากออมสิน	20	4.48	48	12.15	55	16.13
กองทุนรวม	53	11.88	55	13.92	76	22.29
รวม	446	100	395	100	341	100

ภาพที่ 4.11 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามการออมหรือการลงทุน

เนื่องจากผู้ตอบแบบสอบถามบางท่านเลือกที่จะออมหรือลงทุนเพียงรูปแบบเดียว จึงทำให้รูปแบบการออมหรือการลงทุนในอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ไม่สามารถนำมาเป็นตัวแทนในการวิเคราะห์ค่าได้ ดังนั้นในการวิเคราะห์ค่าของรูปแบบการออมหรือการลงทุน จึงนำอันดับที่ 1 มาวิเคราะห์ศึกษารูปแบบการออมและการลงทุนของตัวอย่างแทน

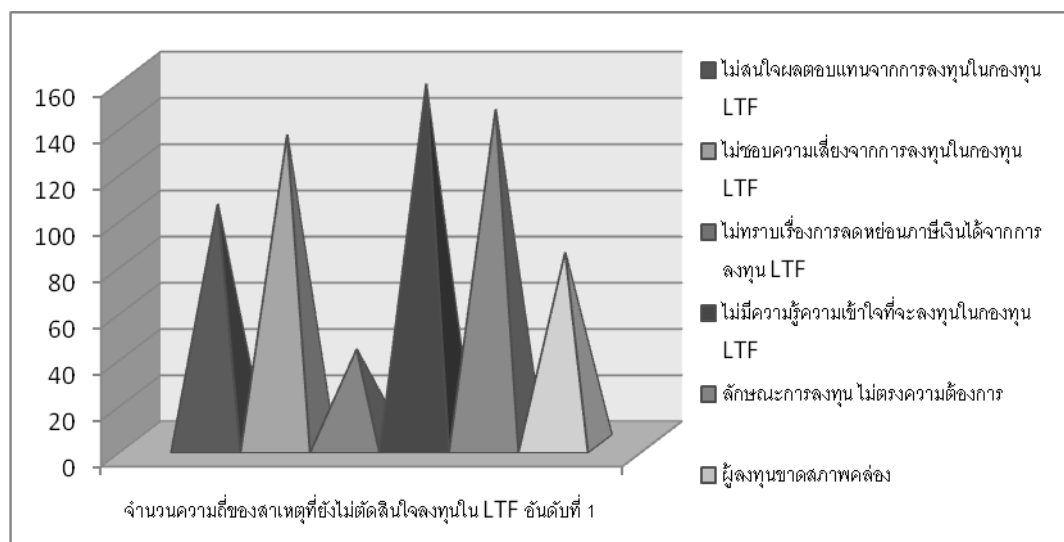
จากตารางที่ 4.11 และภาพที่ 4.11 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีการออมหรือการลงทุนในรูปแบบของการฝากเงินที่ธนาคารหรือสถาบันการเงินมากเป็นอันดับที่ 1 จำนวน 292 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 65.47 จากรูปแบบการออมหรือการลงทุน รองลงมาอันดับที่ 2 ได้แก่ การออมหรือการลงทุนในกองทุนรวม จำนวน 53 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 11.88 จากรูปแบบการออมหรือการลงทุน ส่วนการออมหรือการลงทุนที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในอันดับที่ 3 คือ การออมหรือการลงทุนในรูปแบบของการทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์ จำนวน 34 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 7.62 จากรูปแบบการออมหรือการลงทุนอื่น นอกจากระดับความสำคัญของการออมหรือการลงทุน 3 อันดับที่กล่าวมาแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีการให้ความสำคัญกับการออมหรือการลงทุนในรูปแบบอื่นๆ ซึ่งได้แก่ การออมหรือการลงทุนในรูปแบบของกองทุนเลี้ยงชีพ จำนวน 25 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 5.61 การออมหรือการลงทุนในรูปแบบของการซื้อทอง เครื่องประดับหรืออัญมณี จำนวน 22 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ

4.93 และการออมหรือการลงทุนในรูปแบบของพันธบัตรรัฐบาลหรือสลากออมสิน จำนวน 20 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.48

ตารางที่ 4.12 : จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุที่ยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

สาเหตุที่ยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF	จำนวนของอันดับต่างๆ					
	อันดับที่ 1	ร้อยละ	อันดับที่ 2	ร้อยละ	อันดับที่ 3	ร้อยละ
ไม่สนใจผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุน LTF	37	14.34	30	14.29	37	18.97
ไม่ชอบความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุน LTF	49	18.99	43	20.48	42	21.54
ไม่ทราบเรื่องการลดหย่อนภาษีเงินได้จากการลงทุน LTF	12	4.65	17	8.10	12	6.15
ไม่มีความรู้ความเข้าใจที่จะลงทุนในกองทุน LTF	86	33.33	43	20.48	27	13.85
ลักษณะการลงทุน ไม่ตรงความต้องการ	48	18.60	50	23.81	47	24.10
ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่อง	26	10.08	27	12.86	30	15.38
รวม	258	100	210	100	195	100

ภาพที่ 4.12 : แผนภูมิแสดงจำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสาเหตุที่ยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF

จากตารางที่ 4.12 และภาพที่ 4.12 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ที่ยังไม่ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) มีสาเหตุมาจากอันดับที่ 1 คือ การที่ไม่มีความรู้ความเข้าใจที่มากพอที่จะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวน 86 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 33.33 รองลงมาอันดับที่ 2 และอันดับที่ 3 ได้แก่ การไม่มีรสนิยมในการเลือกลงทุนและไม่ชอบความเสี่ยงจากการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวน 49 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.99 ลักษณะการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวไม่ตรงกับความต้องการ จำนวน 48 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 18.60 นอกจากระดับความสำคัญของสาเหตุ 3 อันดับดังกล่าวมาแล้ว ผู้ตอบแบบสอบถามยังมีการให้ความสำคัญกับสาเหตุอื่นๆ อีก ซึ่งได้แก่ การไม่พอใจหรือไม่สนใจผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนด้านอื่นๆ จำนวน 37 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 14.34 ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่อง เนื่องจากการลงทุนระยะยาว จำนวน 26 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 10.08 และสาเหตุที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญในอันดับสุดท้าย คือ การไม่ทราบเรื่องสิทธิพิเศษในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จำนวน 12 ตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 4.65

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของ
พนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต

ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน
ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8
เขต (ได้แก่ เขตวัฒนา เขตพญาไท เขตปทุมวัน เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และ
เขตราษฎร์บูรณะ) จากแบบสอบถามโดยการใช่โปรแกรมสำเร็จรูป ด้วยวิธีการทางสถิติเชิง
พรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Regression T-test F-test
Chi-Square และ Likert Scale ซึ่งมีผลการวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.13 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านผลตอบแทน

ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. นโยบายจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF	4.05	.812	มาก
2. การได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นใน อนาคต	4.11	.865	มาก
3. ผลตอบแทนจากการลงทุน	4.01	.959	มาก
4. ผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงิน ฝาก	4.11	.817	มาก
5. กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน	4.05	.833	มาก
ด้านผลตอบแทนโดยรวม	4.07	.58480	มาก

จากตารางที่ 4.13 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านผลตอบแทนโดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดย
มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่
ระหว่าง 4.01 – 4.11 ซึ่งสามารถเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 1 ผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

ลำดับที่ 1 การได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11

(ในปีจัยเรื่องผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝากและการได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 4.11 แต่ค่า S.D. ของผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝาก มีค่า 0.817 ซึ่งมีค่าการกระจายของข้อมูลน้อยกว่า ค่า S.D. ของการได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคตที่มีค่า 0.865 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝากมีความน่าเชื่อถือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต จึงจัดลำดับค่าเฉลี่ยของผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝากไว้เป็นลำดับก่อนค่าเฉลี่ยของการได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต)

ลำดับที่ 3 นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

ลำดับที่ 3 การได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

(ในปีจัยเรื่องนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF และการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 4.05 แต่ค่า S.D. ของนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีค่า 0.812 ซึ่งมีค่าการกระจายของข้อมูลน้อยกว่า ค่า S.D. ของการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนที่มีค่า 0.833 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF มีความน่าเชื่อถือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน ดังนั้นจะใช้การเรียงลำดับเหมือนกรณีแรก คือจะจัดลำดับค่าเฉลี่ยของนโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF ไว้เป็นลำดับก่อนค่าเฉลี่ยของการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน)

และลำดับสุดท้าย คือลำดับที่ 5 การได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

ตารางที่ 4.14 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน

ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. เพื่อกระจายความเสี่ยงในการลงทุน	3.72	.833	มาก
2. การที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น	3.37	.925	ปานกลาง
3. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาล	3.51	.856	มาก
4. ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์	3.49	.914	มาก
5. ลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน	3.37	.877	ปานกลาง
ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยรวม	3.49	.56873	มาก

จากตารางที่ 4.14 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อบริษัทที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 สำหรับการพิจารณาเป็นรายข้อพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.37 – 3.72 ซึ่งระดับความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF อยู่ในระดับความสำคัญมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 รองลงมาได้แก่ การสนับสนุนจากภาครัฐ อยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ อยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนในเรื่องของการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันและการที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากันเท่ากับ 3.37 แต่ค่า S.D. ของการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีค่า 0.877 ซึ่งมีค่ากระจายของข้อมูลน้อยกว่า ค่า S.D. ของการที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่นที่มีค่า 0.925 แสดงให้เห็นว่า ค่าเฉลี่ยของการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีความน่าเชื่อถือสูงกว่าค่าเฉลี่ยของการที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบ

อื่น จึงจัดลำดับค่าเฉลี่ยของการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ไว้เป็นลำดับก่อน
ค่าเฉลี่ยของการที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น

ตารางที่ 4.15 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านความน่าสนใจในการ
ลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน

ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุน และตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ	3.74	.826	มาก
2. การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย	3.60	.861	มาก
3. ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทน	3.90	.848	มาก
4. ความรู้ความเข้าใจของตัวแทนจัดจำหน่าย	3.80	.852	มาก
5. ประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย	3.73	.840	มาก
ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทน จัดจำหน่ายกองทุน โดยรวม	3.76	.63010	มาก

จากตารางที่ 4.15 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ
ตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน
โดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้อ
อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.60 – 3.90 ซึ่งระดับความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ค่าเฉลี่ยรองลงมา
สามารถเรียงลำดับค่าจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 2 การที่ตัวแทนจัดจำหน่ายมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกองทุน LTF มีค่าเฉลี่ย
เท่ากับ 3.80

ลำดับที่ 3 การได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.74

ลำดับที่ 4 การมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.73

และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 5 การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.60

ตารางที่ 4.16 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)

ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์	4.01	.772	มาก
2. ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตัวเอง มีตัวแทนกองทุนดูแลผลประโยชน์ให้	3.75	.771	มาก
3. การมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม	3.86	.817	มาก
4. ไม่จำเป็นต้องเสียเวลามากในการค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงทุน	3.48	.856	มาก
5. ประสิทธิภาพของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์	3.91	.778	มาก
ด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) โดยรวม	3.8027	.57406	มาก

จากตารางที่ 4.16 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อบริษัทที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) โดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.48 – 4.01 ซึ่งระดับความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ค่าเฉลี่ยรองลงมาสามารถเรียงลำดับค่าจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 2 ประสิทธิภาพของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.91

ลำดับที่ 3 การมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86

ลำดับที่ 4 ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตัวเอง มีตัวแทนกองทุนดูแลผลประโยชน์ให้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75

และลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 5 ไม่จำเป็นต้องเสียเวลามากในการค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48

ตารางที่ 4.17 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ปัจจัยทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
1. เพื่อเก็บเป็นเงินออมในอนาคต	4.01	.900	มาก
2. เพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงาน	3.88	1.000	มาก
3. การโฆษณาของกองทุน	3.55	.830	มาก
4. บริการและสอบถามข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตได้	3.64	.893	มาก
ด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว โดยรวม	3.7708	.55951	มาก

จากตารางที่ 4.17 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF ทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF โดยภาพรวม อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.55 – 4.01 ซึ่งระดับความสำคัญที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ การลงทุนเพื่อเก็บเป็นเงินออมหรือเงินลงทุนในอนาคต ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 ค่าเฉลี่ยรองลงมาสามารถเรียงลำดับค่าจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

ลำดับที่ 2 การลงทุนเพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.88

ลำดับที่ 3 สามารถใช้บริการและสอบถามข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตได้ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.64

ลำดับสุดท้าย ลำดับที่ 4 การโฆษณาหรือประชาสัมพันธ์ของกองทุน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.55

ตารางที่ 4.18 : ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) โดยภาพรวม

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยภาพรวม	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับความสำคัญ
ด้านผลตอบแทนโดยภาพรวม	4.07	0.585	มาก
ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวม	3.49	0.569	มาก
ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายโดยภาพรวม	3.76	0.630	มาก
ด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม	3.80	0.574	มาก
ด้านการตัดสินใจโดยภาพรวม	3.77	0.560	มาก
ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนทั้งหมด	3.78	0.402	มาก

จากตารางที่ 4.18 พบว่า พนักงานบริษัทให้ความสำคัญต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF โดยภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่าทุกข้ออยู่ในระดับความสำคัญมาก โดยปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ได้แก่ ผลตอบแทนโดยรวม ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 รองลงมา คือ ด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ด้านการตัดสินใจโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายโดยภาพรวม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 และด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49

ตารางที่ 4.19 : การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยด้านต่างๆ ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนใน
กองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ตัวพยากรณ์ทางด้านปัจจัยต่างๆที่มีผลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig.
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
ผลตอบแทน โดยภาพรวม	.204	.213	5.059	.000*
ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยภาพรวม	.176	.179	4.131	.000*
ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัด จำหน่ายโดยภาพรวม	.264	.297	6.483	.000*
ผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม	.098	.100	2.153	.032*
ค่าคงที่ เท่ากับ 0.966 R เท่ากับ 0.559 R ² เท่ากับ 0.313 F เท่ากับ 50.082				

จากตารางที่ 4.19 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้เป็นอย่างดี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 คือ

1) ปัจจัยด้านผลตอบแทน โดยค่า Sig. ของปัจจัยผลตอบแทนเท่ากับ $0.00 < \alpha < 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านผลตอบแทน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าปัจจัยผลตอบแทนมีระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.204 หน่วย

2) ปัจจัยด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยค่า Sig. ของปัจจัยภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนเท่ากับ $0.00 < \alpha < 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนมีระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.176 หน่วย

3) ปัจจัยด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ โดยค่า Sig. ของปัจจัยความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายเท่ากับ $0.00 < \alpha < 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าปัจจัยความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายมีระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.264 หน่วย

4) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) โดยค่า Sig. ของปัจจัยผลิตภัณฑ์เท่ากับ $0.032 < \alpha < 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านผลิตภัณฑ์ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์มีระดับคะแนนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.098 หน่วย

จากข้อมูลข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรทุกตัวที่นำมาใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ มีความสามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนน ค่า Sig. $< \alpha < 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรเหล่านี้สามารถนำมาใช้พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมด (R^2) จะเห็นได้ว่าสามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 31.3

ตารางที่ 4.20 : การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านผลตอบแทนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุน
ในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ตัวพยากรณ์ทางด้านผลตอบแทน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig.
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
นโยบายจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF	-.024	-.035	-.738	.461
การได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต	.018	.027	.506	.613
ผลตอบแทนจากการลงทุน	.048	.083	1.624	.105
ผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก	.169	.247	4.953	.000*
กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน	.134	.200	4.073	.000*
ค่าคงที่ เท่ากับ 2.363	R เท่ากับ 0.415	R ² เท่ากับ 0.172	F เท่ากับ 18.302	

จากตารางที่ 4.20 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 2 ตัวแปร คือ

1) การได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก โดยค่า Sig. ของผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากเท่ากับ $0.00 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.169 หน่วย

2) การได้รับกำไรส่วนเกินจากการขายคืนหน่วยลงทุน โดยค่า Sig. ของกำไรส่วนเกินจากการขายคืนหน่วยลงทุน เท่ากับ $0.00 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรกำไรส่วนเกินจากการขายคืนหน่วยลงทุน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้ากำไรส่วนเกินจากการขายคืนหน่วยลงทุน

เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.134 หน่วย

ส่วนตัวแปรอื่นๆ นั้นไม่สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนน ค่า Sig. > α 0.05 (ไม่Sig.) ดังนั้นตัวแปรเหล่านั้นไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมดของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน (R^2) สามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้ร้อยละ 17.2 เท่านั้น

ตารางที่ 4.21 : การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ตัวพยากรณ์ทางด้านภาษีและความเสี่ยง	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig.
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
กระจายความเสี่ยงในการลงทุน	.117	.174	3.513	.000*
เงินออมในกองทุน มีความมั่นคงกว่า	.030	.050	.960	.338
การสนับสนุนจากภาครัฐ	.029	.045	.908	.365
ความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุน	.103	.169	3.427	.001*
ลดภาวะเศรษฐกิจปัจจุบัน	.075	.118	2.315	.021*
ค่าคงที่ เท่ากับ 2.520	R เท่ากับ 0.369	R^2 เท่ากับ 0.136	F เท่ากับ 13.819	

จากตารางที่ 4.21 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 3 ตัวแปร คือ

1) การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน โดยค่า Sig. ของการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน เท่ากับ $0.000 < \alpha$ 0.05 (Sig.) ดังนั้นตัวแปรการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญ

ทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าสามารถกระจายความเสี่ยงในการลงทุนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.117 หน่วย

2) ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ โดยค่า Sig. ของความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ เท่ากับ $0.001 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าระดับความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.103 หน่วย

3) การลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยค่า Sig. ของการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน เท่ากับ $0.021 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าสามารถลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบันได้เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.075 หน่วย

ส่วนตัวแปรอื่นๆ นั้นไม่สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนนค่า Sig. $> \alpha 0.05$ (ไม่Sig.) ดังนั้นตัวแปรเหล่านั้นไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมดของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน (R^2) สามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 13.6 เท่านั้น

ตารางที่ 4.22 : การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและ
ตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
(LTF)

ตัวพยากรณ์ทางด้านความน่าสนใจในการลงทุน และตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig.
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
ได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ	.172	.255	5.467	.000*
การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย	.103	.158	2.938	.003*
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทน	-.071	-.108	-2.045	.041*
ความรู้ความเข้าใจของตัวแทนจัดจำหน่าย	.034	.053	.941	.347
ประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย	.202	.303	6.009	.000*
ค่าคงที่ เท่ากับ 2.150	R เท่ากับ 0.521	R ² เท่ากับ 0.271	F เท่ากับ 32.685	

จากตารางที่ 4.22 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้เป็นอย่างดี มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 4 ตัวแปร คือ

1) การได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ โดยค่า Sig. ของการได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ เท่ากับ $0.000 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรการได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.172 หน่วย

2) การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย โดยค่า Sig. ของการบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย เท่ากับ $0.003 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรของการบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าได้รับบริการจากตัวแทนจัดจำหน่ายเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับ

คะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.103 หน่วย

3) ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย โดยค่า Sig. ของความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย เท่ากับ $0.041 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรของความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าระดับความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะลดลง 0.071 หน่วย

4) การมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย โดยค่า Sig. ของประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย เท่ากับ $0.000 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าตัวแทนจัดจำหน่ายมีประสบการณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.202 หน่วย

ส่วนตัวแปรทางด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของตัวแทนจัดจำหน่าย ไม่สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนนค่า Sig $> \alpha 0.05$ (ไม่Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านความรู้ความเข้าใจในเรื่องกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของตัวแทนจัดจำหน่าย จึงไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมดของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน (R^2) สามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 27.1 เท่านั้น

ตารางที่ 4.23 : การพยากรณ์ความสัมพันธ์ของปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) ที่มีต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ตัวพยากรณ์ทางด้านผลิตภัณฑ์	ค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย		t	Sig.
	คะแนนดิบ (B)	คะแนนมาตรฐาน (Beta)		
ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุน	.054	.075	1.430	.153
ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตนเอง	.045	.061	1.112	.267
ระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม	.107	.156	2.853	.005*
ไม่ต้องเสียเวลาค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงทุน	.049	.075	1.409	.159
ประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุน	.097	.135	2.637	.009*
ค่าคงที่ เท่ากับ 2.421 R เท่ากับ 0.366 R ² เท่ากับ 0.134 F เท่ากับ 13.577				

จากตารางที่ 4.23 ผลการวิเคราะห์ปรากฏว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์ตัวแปรตาม คือ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ที้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 มีอยู่ 2 ตัวแปร คือ

1) การมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม โดยค่า Sig. ของระยะเวลาในการถือกองทุน เท่ากับ $0.005 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรระยะเวลาในการถือกองทุน สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าระยะเวลาในการถือกองทุนเพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.107 หน่วย

2) ประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ โดยค่า Sig. ของประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ เท่ากับ $0.009 < \alpha 0.05$ (Sig.) ดังนั้นตัวแปรทางด้านประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ สามารถนำมาใช้ในการพยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แสดงว่า ถ้าบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์มีประสบการณ์เพิ่มขึ้น 1 หน่วย จะมีผลทำให้ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จะเพิ่มขึ้น 0.097 หน่วย

ส่วนตัวแปรอื่นๆ นั้นไม่สามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนน ค่า Sig. > α 0.05 (ไม่Sig.) ดังนั้นตัวแปรเหล่านั้นไม่สามารถนำมาใช้พยากรณ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 แต่ถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมดของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน (R^2) สามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 13.4 เท่านั้น

ตารางที่ 4.24 : การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยโดยภาพรวม สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย และผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่

ปัจจัยที่มีต่อการลงทุน LTF	T-test		F-test	
	t	Sig.	f	Sig.
ผลตอบแทนโดยภาพรวม	5.059	.000*		
ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยภาพรวม	4.131	.000*		
ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายโดยภาพรวม	6.483	.000*		
ผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม	2.153	.032*		
			50.082	.000*

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยโดยภาพรวม ได้ผลออกมาแตกต่างกันเนื่องมาจากการที่ปัจจัยทุกตัวมีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปผลได้ว่า ปัจจัยด้านต่างๆ โดยภาพรวมมี

อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หรือ 95%

เมื่อทำการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยทีละตัวแล้ว ได้แก่ ผลตอบแทนโดยภาพรวม ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวม ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายโดยภาพรวม และผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ต่อมาจะทำการทดสอบปัจจัยโดยรวมทั้งหมดว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ โดยใช้เครื่องมือ F-test ทดสอบสมมติฐานโดยรวมทั้งหมด ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.24 พบว่า ปัจจัยโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกัน เนื่องมาจากการที่มีค่า Sig. น้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยโดยรวมทั้งหมดมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.25 : การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยผลตอบแทน สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่

ปัจจัยที่มีต่อการลงทุน LTF ด้านผลตอบแทน	T-test		F-test	
	t	Sig.	f	Sig.
นโยบายจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF	-.738	.461		
การได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต	.506	.613		
ผลตอบแทนจากการลงทุน	1.624	.105		
ผลตอบแทนกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยของเงินฝาก	4.953	.000*		
กำไรที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน	4.073	.000*		
			18.302	.000*

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.25 พบว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันในเรื่องของการได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก และการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน มีค่า Sig. เท่ากันที่ระดับ 0.000 ซึ่งน้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปผลได้ว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ในเรื่องของการได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก และการได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หรือ 95% แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน พบว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทนโดยรวมแตกต่างกัน เนื่องมาจากการที่มีค่า Sig. น้อยกว่านัยสำคัญทางสถิติที่กำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน โดยภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.26 : การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่

ปัจจัยที่มีต่อการลงทุน LTF	T-test		F-test	
	t	Sig.	f	Sig.
ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน				
กระจายความเสี่ยงในการลงทุน	3.513	.000*		
เงินออมในกองทุน มีความมั่นคงกว่า	.960	.338		
การสนับสนุนจากรัฐ	.908	.365		
ความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุน	3.427	.001*		
สถานะเศรษฐกิจปัจจุบัน	2.315	.021*		
			13.819	.000*

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.26 พบว่า ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันในเรื่องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ และการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งในคำถาม 3 ข้อดังกล่าวมีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปผลได้ว่า ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ในเรื่องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ และการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 หรือ 95% แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน พบว่า ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวมแตกต่างกัน เนื่องมาจากการที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนโดยภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.27 : การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน

สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่

ปัจจัยที่มีต่อการลงทุน LTF ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและ ตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน	T-test		F-test	
	t	Sig.	f	Sig.
ได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ	5.467	.000*		
การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย	2.938	.003*		
ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทน	-2.045	.041*		
ความรู้ความเข้าใจของตัวแทนจัดจำหน่าย	.941	.347		
ประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย	6.009	.000*		
			32.685	.000*

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.27 พบว่า ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในเรื่องการได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย และการมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย เนื่องจากในคำถาม 4 ข้อดังกล่าวมีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้ คือ 0.05 หรือ 95% แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน พบว่า ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน โดยภาพรวมแตกต่างกัน เนื่องมาจากการที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้

ว่า ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน โดยภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

ตารางที่ 4.28 : การเปรียบเทียบความแตกต่างของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) จำแนกตามปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกัน ไม่

ปัจจัยที่มีต่อการลงทุน LTF ด้านผลิตภัณฑ์	T-test		F-test	
	t	Sig.	f	Sig.
ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุน	1.430	.153		
ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตนเอง	1.112	.267		
ระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม	2.853	.005*		
ไม่ต้องเสียเวลาค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงทุน	1.409	.159		
ประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุน	2.637	.009*		
			13.577	.000*

จากการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งผลการทดสอบอยู่ในตารางที่ 4.28 พบว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกันในเรื่องการมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม และการมีประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุน เนื่องจากในคำถาม 2 ข้อดังกล่าวมีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้ คือ 0.05 หรือ 95% แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวมแตกต่างกัน เนื่องมาจากการที่มีค่า Sig. น้อยกว่าระดับนัยสำคัญทางที่สถิติกำหนดไว้ คือ 0.05 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวมมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุน ที่ระดับนัยสำคัญที่ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพทั่วไปเกี่ยวกับความสนใจในการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจ 8 เขต

โดยทำการศึกษากับพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร พื้นที่ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต ได้แก่ เขตวัฒนา เขตปทุมวัน เขตป้อมปราบศัตรูพ่าย เขตพญาไท เขตคลองเตย เขตบางรัก เขตห้วยขวาง เขตจตุจักร เขตสาทร และเขตราชบุรีบูรณะ ที่มีอายุระหว่าง 25-55 ปี ทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 445 ตัวอย่าง โดยมีแบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาวิจัย ซึ่งประกอบไปด้วย 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) และส่วนที่ 2 เป็นข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS เป็นการวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน Regression T-test F-test Chi-Square และ Likert Scale โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 ในการทดสอบสมมติฐาน คือ ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน และด้านผลิตภัณฑ์ (LTF) ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 445 ตัวอย่าง พบว่าส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงร้อยละ 58.20 มีอายุอยู่ในช่วงระหว่าง 26-30 ปี ร้อยละ 35.28 มีสถานภาพโสด ร้อยละ 71.69 มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 52.13 มีตำแหน่งการทำงานอยู่ในระดับพนักงานระดับปฏิบัติการ ร้อยละ 54.83 มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 20,001-40,000 บาท ร้อยละ 41.80 มีระยะเวลาในการทำงานอยู่ในช่วง 4-8 ปี ร้อยละ 34.61 จำนวนเงินออมที่มีอยู่น้อยกว่าหรือเท่ากับ 500,000 บาท ร้อยละ 49.21 อิทธิพลที่มีต่อ

การตัดสินใจลงทุนส่วนใหญ่จะตัดสินใจด้วยตนเอง ร้อยละ 85.39 ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เคยมีการลงทุนในกองทุนรวม ร้อยละ 64.04 ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามที่ยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF เนื่องจาก ไม่มีความรู้ความเข้าใจที่มากพอที่จะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ร้อยละ 33.33 นอกจากนี้เมื่อพิจารณารูปแบบการออมหรือการลงทุนในปัจจุบันของนักลงทุน การออมหรือการลงทุนที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจมากที่สุด ได้แก่ การฝากเงินที่ธนาคาร / สถาบันการเงิน ร้อยละ 65.47

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของพนักงานบริษัทในเขตกรุงเทพมหานคร ย่านธุรกิจจำนวน 8 เขต

1) ปัจจัยด้านผลตอบแทน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทางด้านผลตอบแทนโดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.585 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ระดับความสำคัญมาก โดยอันดับที่หนึ่งซึ่งมีสองข้อ ได้แก่ ผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าดอกเบี้ยเงินฝาก และการได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต ซึ่งทั้ง 2 คำถามมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน อยู่ในระดับความสำคัญมาก ซึ่งค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 เท่ากัน แต่ค่าส่วนเบี่ยงเบนเท่ากับ 0.817 และ 0.865 ตามลำดับ

2) ปัจจัยด้านภาษีเงินได้และความเสี่ยงจากการลงทุน

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทางด้านภาษีเงินได้และความเสี่ยงจากการลงทุน โดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.49 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.569 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน อยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.833 รองลงมาได้แก่ การสนับสนุนจากรัฐ อยู่ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.51 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.856

3) ปัจจัยด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่อยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายโดยภาพรวม ในระดับ

ความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.630 เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้ออยู่ระดับความสำคัญมาก โดยอันดับที่หนึ่งได้แก่ ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของ ตัวแทนจัดจำหน่าย ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.848 รองลงมาคือ การที่ตัวแทนจัดจำหน่ายมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องกองทุน LTF มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80 ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.852

4) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมหุ้นระยะยาว ทางด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.803 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.574 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ระดับความสำคัญมาก โดย อันดับที่หนึ่งได้แก่ ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ รองลงมาคือ ประสิทธิภาพของ บริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และ 3.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.772 และ 0.778 ตามลำดับ

5) ปัจจัยด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมหุ้นระยะยาว ทางด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุน โดยภาพรวม ในระดับความสำคัญมาก มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.771 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.560 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ทุกข้ออยู่ ระดับความสำคัญมาก โดยอันดับที่หนึ่งได้แก่ การลงทุนเพื่อเก็บเป็นเงินออมหรือเงินลงทุนใน อนาคต รองลงมาคือ การลงทุนเพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.01 และ 3.88 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.900 และ 1.000 ตามลำดับ

6) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทั้งหมด

ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญต่ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุน รวมหุ้นระยะยาวทั้งหมด ในระดับความสำคัญมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.78 และส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐานเท่ากับ 0.402 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับความสำคัญมาก โดย อันดับที่หนึ่งให้ความสำคัญในด้านผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.585 รองลงมาคือ ให้ความสำคัญในด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการตัดสินใจ ด้านความน่าสนใจ

ในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย และด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.80, 3.77, 3.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.574, 0.560, 0.630 และ 0.569 ตามลำดับ

ข้อสังเกต คือ ผู้ตอบแบบสอบถามให้ระดับความสำคัญปานกลางในด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน คือ ข้อที่คิดว่ากรณีที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น และการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.833 และ 0.877 ตามลำดับ ถึงแม้ทั้งสองข้อจะมีค่าโดยรวมของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนในระดับความสำคัญมากกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวก็ตาม แต่ต้องได้รับการพิจารณาแก้ไขเพื่อให้นักลงทุน ได้เห็นความสำคัญมากขึ้นในสองข้อนี้ต่อไป

ส่วนที่ 3 การทดสอบความสัมพันธ์

1) ด้านผลตอบแทน คำถามในเรื่อง การได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝากและการได้รับกำไรส่วนเกินจากการขายคืนหน่วยลงทุน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในด้านของผลตอบแทน และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านผลตอบแทนแล้วพบว่าสามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้ร้อยละ 17.2

2) ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน คำถามในเรื่อง การกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ และการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในด้านของภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนแล้วพบว่าสามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ได้ร้อยละ 13.6

3) ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน คำถามในเรื่อง การได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย และการมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในด้านของความน่าสนใจใน

การลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านความ น่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนแล้วพบว่าสามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ ร้อยละ 27.1

4) ด้านผลิตภัณฑ์ คำถามในเรื่อง การมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม และการมี ประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในด้านของผลิตภัณฑ์ และเมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของ ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ แล้วพบว่าสามารถพยากรณ์ความสัมพันธ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 13.4

5) เมื่อพิจารณาตัวแปรโดยรวมทั้ง 4 ตัวแปร พบว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวสามารถพยากรณ์ ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ ปัจจัยทางการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมด (R^2) จะเห็นได้ว่าสามารถพยากรณ์ ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ ร้อยละ 31.3

ส่วนที่ 4 การทดสอบสมมติฐานความแตกต่าง

1) สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้น ระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน มี อิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในเรื่องของการได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก และ การได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุนระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาโดย ภาพรวมของปัจจัยทางด้านผลตอบแทน พบว่า ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน โดยรวมแตกต่างกัน

2) สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจ ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่ จากการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัย ทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะ ยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในเรื่องการกระจายความเสี่ยงในการลงทุน ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์ และการลดความเสี่ยงจากภาวะ

เศรษฐกิจในปัจจุบัน ระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน พบว่า ปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

3) สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในเรื่องการได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย และการมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่ายระดับนัยสำคัญที่ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน พบว่า ปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน โดยภาพรวมแตกต่างกัน

4) สมมติฐาน ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่ พบว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร แตกต่างกัน ในเรื่องการมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม และการมีประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุน แต่เมื่อพิจารณาโดยภาพรวมของปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์โดยภาพรวมแตกต่างกัน

5) สมมติฐาน ปัจจัยด้านผลตอบแทน ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่าย และผลิตภัณฑ์ มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว แตกต่างหรือกันไม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร จำแนกตามปัจจัยโดยภาพรวม ได้ผลออกมาแตกต่างกัน แต่เมื่อทำการทดสอบปัจจัยโดยรวมทั้งหมดว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ พบว่า ปัจจัยโดยรวมทั้งหมดแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

เมื่อทำการศึกษารูปแบบการออมของนักลงทุนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่มีรูปแบบการออมในรูปแบบของการฝากเงินที่ธนาคาร/สถาบันการเงินถึงร้อยละ

65.47 ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการออม ที่กล่าวไว้ว่าการออมของประชาชน เก็บเพื่อไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและเพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกเบี้ย ซึ่งปัจจัยด้านแรงจูงใจในการออม เช่น อัตราดอกเบี้ย จำนวนสาขาของธนาคารหรือสถาบันการเงิน มีผลต่อการตัดสินใจที่เลือกออมเงินของประชาชน จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในการออมกับธนาคารหรือสถาบันการเงินในปัจจุบัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวความคิดของ สนธยา นริศศิริกุล (2535) ที่กล่าวว่าครัวเรือนมีจุดมุ่งหมายในออมกับสถาบันการเงิน ส่วนมากเพื่อต้องการออมไว้เพื่อเป็นทุนการศึกษา การรักษาพยาบาล เพื่อใช้ยามชราและเพื่อซื้ออสังหาริมทรัพย์

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ที่ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจได้แก่ ปัจจัยทางด้านผลตอบแทน ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน และด้านผลิตภัณฑ์ ซึ่งปัจจัยทั้ง 4 ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจอยู่ในระดับความสำคัญมาก ส่งผลให้ปัจจัยทั้ง 4 ด้าน มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในเรื่องปัจจัยทางด้านผลตอบแทน ผลการศึกษาพบว่าผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในเรื่องของผลตอบแทนจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวค่อนข้างมาก ส่งผลให้ปัจจัยทางด้านผลตอบแทนมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการออม ที่ได้ให้สาเหตุของออมว่า เกิดจากการต้องการผลตอบแทนในอนาคตไม่ว่าจะเป็นการเก็บไว้ใช้ยามเจ็บป่วยหรือยามชรา เพื่อการศึกษา เพื่อเป็นเงินทุนในการประกอบอาชีพและเพื่อหวังผลตอบแทนจากดอกเบี้ย นอกจากนี้ปัจจัยทางด้านผลตอบแทนยังสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการถือเงินของ John Maynard Keynes ด้วย ในเรื่องความต้องการถือเงินเพื่อการเก็งกำไร ซึ่งนักลงทุนจะทำการเปรียบเทียบผลตอบแทนที่จะได้รับกลับมาจากการลงทุน แล้วเลือกว่าทางเลือกไหนให้ผลตอบแทนมากที่สุด และเมื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดเกี่ยวกับการลงทุนของ เพชร จุมทรัพย์ (2544, หน้า 1-2 อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547, หน้า 8-12) พบว่า การลงทุนในหลักทรัพย์เป็นการลงทุนทางอ้อม โดยต้องการได้รับผลตอบแทนในรูปของดอกเบี้ยหรือเงินปันผลแล้วแต่ละประเภทหลักทรัพย์ที่ลงทุน ผู้ลงทุนได้รับผลตอบแทนจากการลงทุนจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับความเสี่ยงของหลักทรัพย์ลงทุนนั้นๆ โดยปกติแล้วผู้ลงทุนพยายามเลือกลงทุนในหลักทรัพย์ที่ให้

ผลตอบแทนสูงสุด ณ ระดับความเสี่ยงหนึ่ง และความพอใจในด้านภาษี โดยการจ่ายภาษีของผู้ลงทุนเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่ต้องให้ความสนใจ อาจทำการเปรียบเทียบการเสียภาษีเงินได้จากรายได้ที่ได้จากหลักทรัพย์ที่ลงทุน โดยลงทุนในหลักทรัพย์ที่ได้รับยกเว้นภาษี ซึ่งสอดคล้องกันกับผลการศึกษาด้านผลตอบแทน และเมื่อนำไปเปรียบเทียบกับแนวคิดของ สุวิทย์ พรหมสุวรรณ (2545) จะพบว่าสอดคล้องกันในเรื่องการลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งจะให้ผลตอบแทนสูงกว่าการฝากเงินกับสถาบันการเงิน และความสามารถในการกระจายความเสี่ยงได้

ในเรื่องปัจจัยทางด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในเรื่องของภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในภาพรวมอยู่ในระดับความสำคัญมาก แต่หากพิจารณาในรายละเอียดของแต่ละข้อ พบว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นพนักงานบริษัทส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญมากกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาวยกเว้น 2 ข้อ ที่พนักงานบริษัทให้ความสำคัญแค่ระดับปานกลาง ซึ่งได้แก่ข้อที่คิดว่าการที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น และการลงทุนในกองทุนเป็นการลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งในปัจจุบันการลงทุนกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว นักลงทุนจะระวังกับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนมากเป็นพิเศษ เนื่องจากการลงทุนในลักษณะนี้เป็นการลงทุนในตัวของบริษัท ในช่วงภาวะที่เศรษฐกิจชะลอตัว อาจทำให้นักลงทุนชะลอการลงทุน ซึ่งความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวสอดคล้องกับทฤษฎีความเสี่ยงที่เกี่ยวกับการลงทุนในกองทุนรวม ซึ่งได้อธิบายถึงความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นจากการลงทุนในกองทุนรวม อาทิเช่น ความเสี่ยงเกี่ยวกับความน่าเชื่อถือ ในฐานะของผู้ออกรถราสาร เป็นต้น

ในเรื่องปัจจัยทางด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในเรื่องดังกล่าวค่อนข้างมาก สืบเนื่องมาจากการที่ผู้ตอบแบบสอบถามสามารถที่จะหาแหล่งข้อมูลที่มีความน่าเชื่อถือและถูกต้องได้ค่อนข้างง่าย เช่น แหล่งข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์ ทำให้ผู้ตอบแบบสอบถามมีความรู้สึกมั่นใจและรู้สึกปลอดภัยจากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ส่งผลให้ผู้ตอบแบบสอบถามสนใจที่จะเข้ามาลงทุนในกองทุน โดยข้อมูลที่นักลงทุนต้องศึกษาก่อนที่จะทำการตัดสินใจลงทุน จะสอดคล้องกับทฤษฎีเกี่ยวกับข้อมูลเพื่อการลงทุนของ ชิตินันท์ วรารัตน์นิจกุล (2550) เมื่อนักลงทุนได้ศึกษาข้อมูล

เพื่อประกอบการตัดสินใจแล้ว นักลงทุนจะกำหนดทางเลือกเพื่อตัดสินใจลงทุน แล้วเลือกทางเลือกที่คาดว่าจะได้รับผลตอบแทนกลับมามากที่สุด โดยประเด็นในการเลือกทางเลือก อาจจะต้องมีเรื่องเกี่ยวกับการส่งเสริมการขายของตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนเข้ามาเกี่ยวข้องด้วย จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ปัจจัยหนึ่งที่นักลงทุนจะเลือกลงทุนในสินทรัพย์ตัวใดนั้น ส่วนใหญ่จะมาจากโครงการส่งเสริมการขายและการบริการก่อนและหลังการขาย ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวจะสอดคล้องกับทฤษฎีการตัดสินใจ

ในเรื่องปัจจัยทางด้านผลิตภัณฑ์ ผลการศึกษาพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในเรื่องของผลิตภัณฑ์ค่อนข้างมาก สืบเนื่องมาจากการโฆษณาและประชาสัมพันธ์ของสถาบันการเงินต่างๆ ทำให้นักลงทุนเกิดความสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะการลงทุนกับกองทุนดังกล่าวจะช่วยนักลงทุนในเรื่องของการลดหย่อนภาษีเงินได้และเป็นการนำเงินไปสร้างเป็นรายได้เพิ่มเติมกลับมา ซึ่งสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายในการลงทุนของ เพชรี ชุมทรัพย์ (2544, อ้างถึงใน อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม, 2547, หน้า 4-9) แต่เมื่อเปรียบเทียบกับแนวคิดของ ปัทมรัฐ ธรรมธิ (2550) พบว่า ไม่สอดคล้องกัน เนื่องจากงานวิจัยดังกล่าว ได้เน้นเรื่องเงื่อนไขการลดหย่อนภาษีของกองทุน ซึ่งผลการวิจัยในครั้งนี้ไม่สามารถที่จะระบุความสำคัญของเรื่องเงื่อนไขดังกล่าวได้ เนื่องจากค่าคะแนนของคำถามเกี่ยวกับเงื่อนไขในการลดหย่อนภาษีของกองทุน ไม่มีนัยสำคัญ หรือมีค่า Alpha coefficient ของ Cronbach มากกว่า 0.700 จึงทำให้คำถามในเรื่องการลดหย่อนภาษีของกองทุนดังกล่าวโดนตัดคำถามออกตอนวิเคราะห์ ค่า Pre-test

ส่วนในเรื่องของเหตุผลในการตัดสินใจในการออมกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสนใจในระดับความสำคัญมากในเหตุผลทุกๆข้อ ซึ่งได้แก่ เหตุผลเพื่อเก็บเป็นเงินออมในอนาคต เพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงาน การมีโฆษณาของกองทุน และการมีบริการสอบถามข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ต ทำให้เหตุผลทั้ง 4 ข้อถือได้ว่ามีอิทธิพลต่อการที่นักลงทุนจะตัดสินใจออมเงินกับกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการออมในเรื่องแรงจูงใจในการออมของครีวเรื่อน (อุดม โภพิ, 2536) ที่กล่าวไว้ว่าเหตุผลเกี่ยวกับการออมของแต่ละบุคคลจะแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่แล้วมักประกอบไปด้วยเหตุผล อาทิเช่น เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามชรา เพื่อไว้ใช้จ่ายในยามฉุกเฉิน เป็นต้น และสอดคล้องกับแนวคิดของนิภา วงศ์ประเสริฐ (2548) ในเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวม โดยแนวคิดของ

นิภา วงศ์ประเสริฐ ได้ให้ความสำคัญในเรื่องปัจจัยด้านการบริการสอบถามข้อมูลและด้านช่องทางการจำหน่าย ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักลงทุนส่วนใหญ่มีความสนใจในเรื่องบริการค่อนข้างมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของบริษัท แฟมมีลี โนฮาว จำกัด (2547) ที่ได้กล่าวว่าผู้ลงทุนจะมีการหาข้อมูลก่อนการลงทุน โดยแหล่งของข้อมูลหลัก จะเป็นการโฆษณาประชาสัมพันธ์ของกองทุน

หลังจากที่ได้มีการทดสอบสมมติฐานงานวิจัยทั้ง 4 ข้อ ซึ่งได้แก่

สมมติฐานข้อที่ 1 ผลตอบแทนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

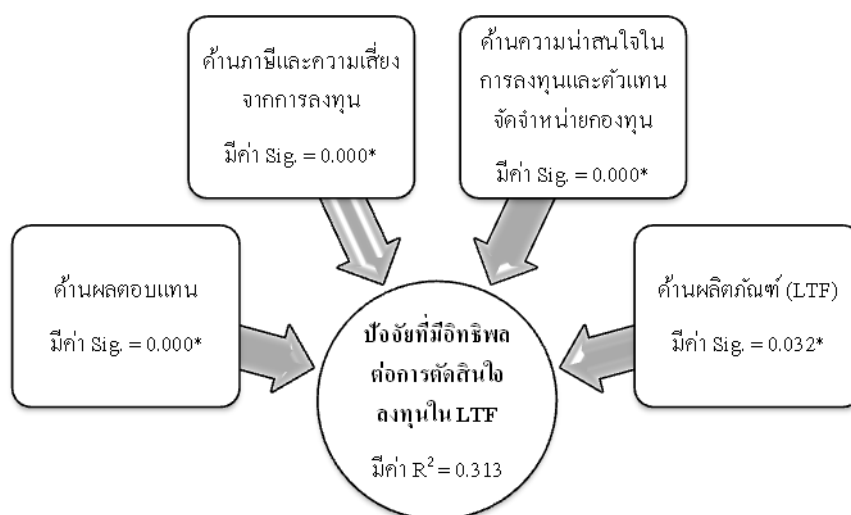
สมมติฐานข้อที่ 2 ภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 3 ความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

สมมติฐานข้อที่ 4 ผลผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF) เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

โดยทำการทดสอบค่า Regression ของการศึกษางานวิจัยในครั้งนี้ พบว่า ตัวแปรทั้ง 4 ตัวเป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร ซึ่งแสดงให้เห็นได้จากรูปดังต่อไปนี้

ภาพที่ 5.1 : แสดงผลการทดสอบสมมติฐาน Regression โดยค่า Sig. ของตัวแปรงานวิจัย

จากรูปที่ 5.1 สามารถสรุปได้ว่าตัวแปรทุกตัวที่นำมาใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ มีความสามารถในการพยากรณ์ความสัมพันธ์ของตัวแปรตามได้ คือ มีระดับคะแนน ค่า Sig ที่น้อยกว่า 0.05 (Sig.) ดังนั้นตัวแปรเหล่านี้สามารถนำมาใช้เป็นปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และถ้าพิจารณาปัจจัยทั้งหมด (R^2) จะเห็นได้ว่าสามารถพยากรณ์ระดับคะแนนของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ร้อยละ 31.3

ข้อจำกัดในการศึกษาวิจัย

1. จากการที่รัฐบาลมีการเปลี่ยนแปลงนโยบายในเรื่องการปรับเพิ่มวงเงินสูงสุดในการหักค่าลดหย่อนในการคำนวณภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา คือ เงินลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (กองทุนรวม LTF) จาก 500,000 บาทต่อปี เป็น 700,000 บาทต่อปี ที่ลงทุนในช่วงเดือนตุลาคม-ธันวาคม 2551 ส่งผลให้นักลงทุนมีพฤติกรรมการลงทุนที่เปลี่ยนแปลงไปจากเดิม คือ มีการลงทุนที่มากขึ้น จากเหตุการณ์ดังกล่าวส่งผลให้ผลการศึกษาวิจัยไม่เป็นไปตามความเป็นจริงเท่าที่ควร
2. จากการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบสอบถามในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยไม่สามารถแยกกลุ่มตัวอย่างที่เคยลงทุนและไม่เคยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้อย่างชัดเจน เนื่องจากฐานข้อมูลของบริษัทจัดการหลักทรัพย์และตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุนเป็นความลับ ดังนั้นผลการศึกษาวิจัยนี้อาจจะไม่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มผู้บริโภคหรือนักลงทุนที่กำลังสนใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวได้ในอนาคต
3. ช่วงเวลาที่เก็บผลการวิจัย อาจมีผลต่อผลการศึกษาได้ เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่กลุ่มนักลงทุนกำลังชะลอการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากการชะลอตัวทางเศรษฐกิจของประเทศ และแนวโน้มของหุ้นที่ลดลง

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการเพิ่มคำถามของตัวแปรด้านอื่นเข้าไปเสริมในการศึกษาวิจัย ตัวอย่างเช่น ภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ผลกระทบจากตลาดหุ้นมีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เป็นต้น เพื่อเปรียบเทียบผลกระทบที่จะส่งผลต่อตัวแปรตัวอื่นต่อไป และเปรียบเทียบผลการศึกษาให้เห็นภาพที่ชัดเจน อันจะเป็นประโยชน์ในการดำเนินการส่งเสริมการลงทุนให้ครอบคลุมนักลงทุนได้กว้างขึ้น

2. ควรมีการเพิ่มคำถามที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เช่น เคยมีการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหรือไม่ ซึ่งคำถามนี้ทำให้สามารถศึกษาวิจัยได้ตรงกับกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น นอกจากนี้สามารถนำผลการศึกษากลุ่มตัวอย่างทั้งผู้ที่ไม่เคยลงทุนและผู้ที่เคยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว มาทำการศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุน เพื่อศึกษาว่าทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันหรือไม่

บรรณานุกรม

หนังสือ

ชวินทร์ ดิณะบรรจง (2551). ทฤษฎีและนโยบายการเงิน. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

ธานินทร์ ศิลป์จารุ (2551). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย Spss (พิมพ์ครั้งที่ 9). กรุงเทพฯ

: บิสิเนสอาร์แอนด์ดี

เพชร ชุมทรัพย์ (2544). หลักการลงทุน (พิมพ์ครั้งที่ 12). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

สิทธิ์ ชีรกรณ์ (2551). เทคนิคการเขียนรายงานวิจัย. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์

มหาวิทยาลัย

สุวิธาน มนแพวงสานนท์ (2545). วิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS for Windows. กรุงเทพฯ

: ซีเอ็ดดูเคชั่น

วิทยานิพนธ์

จิตนา โมธินา (2547). พฤติกรรมการออมของวัยเริ่มต้นทำงาน. ภาคนิพนธ์ เศรษฐศาสตร์

มหาบัณฑิต คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์

จิตพัทธ์ วรรัตน์นธิกุล (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนัก

ลงทุนในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ช่วงปี พ.ศ. 2549. วิทยานิพนธ์ บริหารธุรกิจ

มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

นิภา วงศ์ประเสริฐ (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเลือกลงทุนในกองทุนรวมของผู้ลงทุนใน

กรุงเทพมหานคร. การศึกษาโครงการพิเศษ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์

และการบัญชี จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัทมรัฐ ธรรมธิ (2550). ปัจจัยที่มีผลต่อการลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพและกองทุนรวม

หุ้นระยะยาว ของลูกค้าธนาคาร ไทยพาณิชย์ จำกัด (มหาชน) สาขาท่าแพ อำเภอเมือง

จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย

เชียงใหม่

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พีระยุทธ เดชาภินันท์ (2550). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมผ่านตัวแทน
สนับสนุนการขายที่เป็นธนาคารพาณิชย์. การศึกษาด้วยตนเอง บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- ไพลิน ฟุ้งเกียรติ (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจลงทุนในพันธบัตรสถาบันบริหารกองทุน
พลังงาน (องค์การมหาชน). การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- รัฐกร เลิศไกร (2540). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจในการออมกับกองทุนเลี้ยงชีพ:ศึกษากรณี
บริษัท วิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด. วิทยานิพนธ์ พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต
 คณะพัฒนาลังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- สุชน การวัฒนาศิริกุล (2548). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการลงทุนของลูกค้าธนาคารพาณิชย์แห่งหนึ่งใน
กองทุนรวมปริมาเวสต์ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. การค้นคว้าอิสระ
 เศรษฐศาสตร์บัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สนธยา นริสศิริกุล (2535). การวิเคราะห์การออมภาคครัวเรือนไทย ปี 2517-2533. วิทยานิพนธ์
 วท.ม. (เศรษฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- เสน่ห์ ชนะหาญ และคณะ (2548). พฤติกรรมการออมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการออม กรณีศึกษา :
พนักงาน บมจ. ธนาคารกสิกรไทย ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. รายงานการ
 วิจัยการสัมมนาเชิงปฏิบัติการว่าด้วยการจัดการภาครัฐและภาคเอกชน สถาบันบัณฑิต
 พัฒนบริหารศาสตร์
- สุมาลี แสงทับทิม (2546). ความรู้ความเข้าใจที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวม กรณีศึกษาลูกค้าเงิน
ฝากประจำ ของธนาคารกสิกรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาสมุทรสาคร. การค้นคว้าอิสระ
 บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- สุรศักดิ์ มหาแก้ว (2545). ผลกระทบของอัตราดอกเบี้ยต่อการออมและการลงทุน ก่อนและหลัง
พ.ศ. 2540 (วิกฤตทางเศรษฐกิจของไทย). วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

บรรณานุกรม (ต่อ)

สุวิทย์ พรหมสุวรรณ (2545). ความรู้ความเข้าใจในการลงทุนกองทุนรวม:กรณีศึกษาลูกค้ำบัญชีเงินฝากประจำกับธนาคารพาณิชย์ จำกัด(มหาชน) สาขาสมุทรสาคร. การค้นคว้าแบบอิสระ บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วิภา คิเดตตาทกุล (2549). ทัศนคติของคนวัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครที่มีต่อการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF). ภาคนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาการจัดการทั่วไป บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม

อรรถสิทธิ์ บุตรพรหม (2547). ปัจจัยที่กำหนดการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยของนักลงทุนรายย่อย. วิทยานิพนธ์ เศรษฐศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง อินเทอร์เน็ต

มูลนิธิกองทุนพัฒนาระบบตลาดทุน. สืบค้นเมื่อ 12 ตุลาคม 2551 จาก <http://www.cdf.or.th>

รูปการผัดเจือปนใจการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2551 จาก <http://www.sec.or.th>

รูปการเปรียบเทียบการประหยัดภาษีจากการลงทุนใน LTF. สืบค้นเมื่อ 1 กันยายน 2551 จาก <http://www.set.or.th/ltf/taxbenefit.html>

รูปวัฏจักรชีวิต. ทฤษฎีวัฏจักรชีวิต. สืบค้นเมื่อ 1 ตุลาคม 2551. จาก

<http://elearning.spu.ac.th/allcontent/ecn207/chapter04/chapter%204.3.htm>

รูประยะเวลาในการลงทุนกองทุน LTF, RMF หรือ LTF จะเลือกตัวใด. สืบค้นเมื่อ 31 สิงหาคม 2551. จาก <http://dcopywriter.wordpress.com/2007/12/24>

สมาคมบริษัทจัดการลงทุน. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก <http://www.thaimutualfund.com> และ <http://www.aimc.or.th>

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. สืบค้นเมื่อ 20 กันยายน 2551 จาก <http://www.sec.or.th>

อื่นๆ

คู่มือ RMF<F แผลคู่สวย ช่วยประหยัดภาษี. มูลนิธิกองทุนพัฒนาระบบตลาดทุน

จุดสาร RMF<F. ฉบับพิเศษ ผู้จัดการรายสัปดาห์

แบบสอบถามชุดที่

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)
ของนักลงทุนทั่วไปในเขตกรุงเทพมหานคร

คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามปัจจัยแวดล้อมที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไป

แบบสอบถามฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งในการศึกษาระดับปริญญาโท มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการเงิน เพื่อให้ผลการศึกษามีความ
น่าเชื่อถือและเกิดประโยชน์สูงสุด จึงขอความกรุณาตอบข้อมูลตามความเป็นจริงและตามความเห็น
ที่แท้จริงของท่าน ซึ่งข้อมูลนี้จะใช้เพื่อการศึกษาค้นคว้าแบบอิสระเท่านั้น ข้อมูลของท่านจะถูก
ปกปิดเป็นความลับ

ขอขอบคุณทุกท่านที่สละเวลาให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับการศึกษาวิจัยในครั้งนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านปัจจัยแวดล้อม โปรดให้ระดับความสำคัญของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ

ตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF)

คำชี้แจง : กรุณาทำเครื่องหมาย ลงในช่อง ที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน	ระดับความสำคัญในการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
<u>ด้านผลตอบแทน</u>					
1. นโยบายการจ่ายเงินปันผลของกองทุน LTF					
2. การได้รับราคาต่อหน่วยลงทุนสูงขึ้นในอนาคต					
3. ได้รับผลตอบแทนจากการลงทุน					
4. การได้รับผลตอบแทนของกองทุนสูงกว่าอัตราดอกเบี้ยของเงินฝาก					
5. ได้รับกำไรส่วนเกินที่ได้จากการขายคืนหน่วยลงทุน					
<u>ด้านภาษีและความเสี่ยงจากการลงทุน</u>					
6. เพื่อกระจายความเสี่ยงในการลงทุน					
7. การที่เงินออมในรูปของกองทุน มีความมั่นคงกว่าการออมในรูปแบบอื่น					
8. ได้รับการสนับสนุนจากภาครัฐบาล					
9. ความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์					
10. ลดความเสี่ยงจากภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน					
<u>ด้านความน่าสนใจในการลงทุนและตัวแทนจัดจำหน่ายกองทุน</u>					
11. ได้รับข้อมูลข่าวสารของกองทุนที่ดีมีคุณภาพ					
12. การบริการของตัวแทนจัดจำหน่าย					
13. ความน่าเชื่อถือและชื่อเสียงของตัวแทนจัดจำหน่าย					
14. การที่ตัวแทนจัดจำหน่ายมีความรู้ความเข้าใจ ในเรื่อง LTF					
15. การมีประสบการณ์ของตัวแทนจัดจำหน่าย					

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกลงทุน	ระดับความสำคัญในการตัดสินใจ				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านผลิตภัณฑ์ (กองทุน LTF)					
16. ชื่อเสียงของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์					
17. ไม่ต้องติดตามการลงทุนด้วยตัวเอง มีตัวแทนกองทุนดูแลผลประโยชน์					
18. การมีระยะเวลาในการถือกองทุนเหมาะสม					
19. ไม่จำเป็นต้องเสียเวลามากในการค้นคว้าหาข้อมูลก่อนการลงทุน					
20. ประสบการณ์ของบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์					
ด้านการตัดสินใจลงทุนในกองทุน LTF					
21. เพื่อเก็บเป็นเงินออมหรือเงินลงทุนในอนาคต					
22. เพื่อใช้ชีวิตหลังเกษียณงานอย่างมีคุณภาพ					
23. การโฆษณา/ประชาสัมพันธ์ของกองทุน					
24. สามารถใช้บริการและสอบถามข้อมูลผ่านอินเทอร์เน็ตได้					

ตอนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง : กรุณาใส่เครื่องหมาย ✓ หรือเติมหมายเลขลงในช่องว่าง () ที่เว้นไว้ให้ตามข้อมูลและความเห็นของท่าน

25. เพศ

() ชาย

() หญิง

26. อายุ

() ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 25 ปี

() 26 – 30 ปี

() 31 – 35 ปี

() 36 – 40 ปี

() 41 -45 ปี

() 46 ปีขึ้นไป

27. สถานภาพ

() โสด

() สมรส

28. ระดับการศึกษา

- ปริญญาตรี ปริญญาโท สูงกว่าปริญญาโท

29. ตำแหน่งในการทำงาน

- พนักงานระดับปฏิบัติการ หัวหน้างาน ผู้จัดการ
 ผู้บริหาร อื่นๆ (โปรดระบุ).....

30. รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

- ต่ำกว่าหรือเท่ากับ 20,000 บาท 20,001 – 40,000 บาท
 40,001 – 60,000 บาท 60,001 – 80,000 บาท
 80,001 บาทขึ้นไป

31. ระยะเวลาในการทำงาน โดยรวมตั้งแต่เริ่มทำงาน

- น้อยกว่าหรือเท่ากับ 3 ปี 4 - 8 ปี 9 – 13 ปี
 14 – 18 ปี 19 -23 ปี มากกว่า 24 ปี

32. ปัจจุบันท่านมีการออม/การลงทุน ในรูปแบบใด (โดยให้ระบุหมายเลขตามความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรก จากมากไปหาน้อย)

- ฝากเงินที่ธนาคาร/สถาบันการเงิน ซื้อทองคำ/เครื่องประดับ/อัญมณี
 กองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ทำประกันชีวิตแบบสะสมทรัพย์
 พันธบัตรรัฐบาล/สลากออมสิน กองทุนรวม

33. จำนวนเงินออมที่ท่านมีอยู่ประมาณเท่าใด

- น้อยกว่า 500,000 บาท 500,001 – 1,000,000 บาท
 1,000,001 – 1,500,000 บาท 1,500,001 – 2,000,000 บาท
 2,000,0001 บาทขึ้นไป

34. ผู้ที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจลงทุนของท่านมากที่สุด

- ตนเอง พนักงานบริษัทจัดการกองทุนหลักทรัพย์
 ตัวแทนจัดจำหน่าย เพื่อน /ญาติพี่น้อง
 อื่นๆ (โปรดระบุ)

35. ท่านเคยมีการลงทุนในกองทุนรวมหรือไม่

() ไม่เคยลงทุน

() เคยลงทุน

36. สาเหตุใดที่ทำให้ท่านยังไม่พิจารณาตัดสินใจลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (โดยให้ระบุหมายเลขตามความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับแรกจากมากไปหาน้อย) *** กรณีไม่เคยลงทุนในกองทุน LTF ***

- () ไม่พอใจ/ ไม่สนใจผลตอบแทนที่ได้จากการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนด้านอื่นๆ
- () ไม่มีรสนิยมในการเลือกลงทุนและไม่ชอบความเสี่ยงจากการลงทุนกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- () ไม่ทราบเรื่องสิทธิพิเศษในการลดหย่อนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาของผู้ที่ลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- () ไม่มีความรู้ความเข้าใจที่มากพอที่จะลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- () ลักษณะการลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ไม่ตรงกับความต้องการ
- () ผู้ลงทุนขาดสภาพคล่อง เนื่องจากการเป็นการลงทุนระยะยาว

กฎหมาย กฎ ประกาศที่เกี่ยวข้องกับสิทธิประโยชน์ทางภาษีของผู้ลงทุน

กฎกระทรวง กระทรวงการคลัง

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547)

ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 4 แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 20) พ.ศ. 2513 และมาตรา 42 (17) แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ 10) พ.ศ. 2496 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 35 และมาตรา 48 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้ โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความใน (32) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความใน

ประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(32) เงินได้จากการขายหน่วยลงทุนในกองทุนรวมที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ แต่ไม่รวมถึงเงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพหรือกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์”

ข้อ 2 ให้ยกเลิกความในวรรคหนึ่งของ (55) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 228 (พ.ศ. 2544) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“(55) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ จะต้องมิมีจำนวนไม่เกินสามแสนบาทสำหรับปีภาษีนั้น”

ข้อ 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็น (65) (66) และ (67) ของข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร

“(65) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมเพื่อการเลี้ยงชีพตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี นับตั้งแต่วันซื้อหน่วยลงทุนครั้งแรก และเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (55)

(66) เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่ได้มีการจดทะเบียนกองทรัสต์สินเป็นกองทุนรวมภายในวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2550 ในอัตราไม่เกินร้อยละสิบห้าของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกินสามแสนบาท สำหรับปีภาษีนั้น และเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นเงินได้ของผู้มีเงินได้ซึ่งเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชนิดบุคคลและกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่งเงินได้ที่ได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนด ในกรณีที่ผู้มีเงินได้ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในวรรคสอง ให้ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นตามวรรคหนึ่ง และต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีตามวรรคหนึ่งด้วย

(67) เงินหรือผลประโยชน์ใดๆ ที่ได้รับเนื่องจากการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ทั้งนี้ เฉพาะกรณีที่ผู้มีเงินได้ถือหน่วยลงทุนดังกล่าวมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีทุพพลภาพหรือตายและเงินหรือผลประโยชน์ดังกล่าวคำนวณมาจากเงินได้พึงประเมินที่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตาม (66)”

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(นายสมคิด จาตุศรีพิทักษ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีเงินได้ (ฉบับที่ 133)

เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้
สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2 (66) แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 126 (พ.ศ. 2509) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง ฉบับที่ 246 (พ.ศ. 2547) ออกตามความในประมวลรัษฎากร ว่าด้วยการยกเว้นรัษฎากร อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข เพื่อการยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวและการถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไข ดังนี้

- (1) ผู้มีเงินได้ต้องซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวมีจำนวนรวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท
 - (2) ผู้มีเงินได้จะต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน แต่ไม่รวมถึงกรณีผู้มีเงินได้ถือถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว เพราะเหตุพพลภาพหรือตาย กรณีเหตุพพลภาพ ต้องเป็นกรณีที่แพทย์ที่ทางราชการรับรองได้ตรวจและแสดงความเห็นว่า ผู้ถือหน่วยลงทุนเหตุพพลภาพจนไม่สามารถประกอบอาชีพซึ่งก่อให้เกิดเงินได้ที่จะนำมาซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว
- ได้อีกต่อไป

ข้อ 2 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเกินกว่าหนึ่งกองทุน เงินได้เท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในแต่ละกองทุน ที่จะได้รับยกเว้นไม่ต้องรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามข้อ 1 การซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามวรรคหนึ่งต้องมีจำนวนรวมกันไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท

ข้อ 3 กรณีผู้มีเงินได้ได้ออนการลงทุนในหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวทั้งหมดหรือบางส่วนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาวอีกกองทุนหนึ่ง ไม่ว่าจะโอนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะ

ชาวกองทุนเดี่ยวหรือหลายกองทุนผู้มีเงินได้จะต้องโอนการลงทุนไปยังกองทุนรวมหุ้นระยะยาวนั้น ภายใน 5 วันทำการ นับตั้งแต่วันถัดจากวันที่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่โอนได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จึงจะถือว่าระยะเวลาในการถือหน่วยลงทุนในกรณีดังกล่าวมีระยะเวลาต่อเนื่องกัน

การโอนการลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามวรรคหนึ่ง กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ได้รับคำสั่งโอนจากผู้มีเงินได้ จะต้องจัดทำเอกสารหลักฐานการโอนส่งมอบให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่รับโอนเก็บไว้เป็นหลักฐานพร้อมที่จะให้เจ้าพนักงานประเมินตรวจสอบได้

ข้อ 4 การยกเว้นภาษีเงินได้สำหรับเงินได้เท่าที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนตามข้อ 1 และข้อ 2 ให้ยกเว้นเท่าที่ได้จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ในอัตราไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน ทั้งนี้ จะต้องมิใช่จำนวนไม่เกิน 300,000 บาท สำหรับปีภาษีนั้น และผู้มีเงินได้ดังกล่าวต้องเป็นบุคคลธรรมดา แต่ไม่รวมถึงห้างหุ้นส่วนสามัญหรือคณะบุคคลที่มีชื่อนิติบุคคล และกองมรดกที่ยังไม่ได้แบ่ง

ข้อ 5 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ ผู้มีเงินได้ต้องมีหนังสือรับรองการซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว จากบริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุนรวมที่แสดงได้ว่าการจ่ายเงินเข้ากองทุนรวมหุ้นระยะยาวดังกล่าว

ข้อ 6 กรณีผู้มีเงินได้ได้ซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาว และได้ใช้สิทธิยกเว้นภาษีเงินได้ตามข้อ 4 แล้ว และต่อมาได้ปฏิบัติไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของข้อ 1 หรือข้อ 2 ผู้มีเงินได้หมดสิทธิได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ ตามข้อ 4 แต่ไม่รวมถึงกรณีที่ผู้มีเงินได้ถอนหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวเพราะเหตุพลภาพหรือตาย ผู้มีเงินได้ต้องเสียภาษีเงินได้สำหรับปีภาษีที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษีเงินได้มาแล้ว อยู่ในช่วงระยะเวลาไม่เกิน 5 ปี นับตั้งแต่วันที่ได้อื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้ของปีภาษีนั้นๆ จนถึงวันที่ได้อื่นแบบแสดงรายการภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเพิ่มเติมเพื่อเสียภาษีเงินได้เพิ่มเติมของปีภาษีดังกล่าว พร้อมเงินเพิ่มตามมาตรา 27 แห่งประมวลรัษฎากร

ในกรณีที่มีการขายหน่วยลงทุนคืนให้แก่กองทุนรวมหุ้นระยะยาวซึ่งไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ตามข้อ 1 หรือข้อ 2 การคำนวณต้นทุนผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนหน่วยลงทุน (capital gain) เพื่อเสียภาษีในกรณีดังกล่าวให้คำนวณโดยวิธีเข้าก่อนออกก่อน (FIFO)

ข้อ 7 การได้รับยกเว้นภาษีเงินได้ตามประกาศนี้ให้ผู้มีเงินได้นำเงินได้ที่ได้รับยกเว้นภาษีไปคำนวณหักจากเงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 แห่งประมวลรัษฎากร เมื่อหักตามมาตรา 42 ทวิ ถึงมาตรา 46 แห่งประมวลรัษฎากรแล้ว

ข้อ 8 ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 3 กันยายน พ.ศ. 2547

ศุภรัตน์ ควัฒน์กุล
(นายศุภรัตน์ ควัฒน์กุล)
อธิบดีกรมสรรพากร

ประมวลรัษฎากร

ประเภทเงินได้พึงประเมิน

มาตรา 40 เงินได้พึงประเมินนั้น คือเงินได้ประเภทต่อไปนี้ รวมตลอดถึงเงินค่าภาษีอากรที่ผู้จ่ายเงิน หรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทต่างๆ ดังกล่าว ไม่ว่าทอดใด

(1) เงินได้เนื่องจากการจ้างแรงงานไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง เบี้ยเลี้ยง โบนัส เบี้ยหวัด บำเหน็จ บำนาญเงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่นายจ้างให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่นายจ้างจ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งลูกจ้างมีหน้าที่ต้องชำระ และเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากการจ้างแรงงาน

(2) เงินได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ไม่ว่าจะเป็นค่าธรรมเนียม ค่านายหน้า ค่าส่วนลด เงินอุดหนุนในงานที่ทำ เบี้ยประชุม บำเหน็จ โบนัส เงินค่าเช่าบ้าน เงินที่คำนวณได้จากมูลค่าของการได้อยู่บ้านที่ผู้จ่ายเงินได้ให้อยู่โดยไม่เสียค่าเช่า เงินที่ผู้จ่ายเงินได้จ่ายชำระหนี้ใด ๆ ซึ่งผู้มีเงินได้มีหน้าที่ต้องชำระและเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์ใดๆ บรรดาที่ได้เนื่องจากหน้าที่หรือตำแหน่งงานที่ทำ หรือจากการรับทำงานให้ นั้นไม่ว่าหน้าที่หรือตำแหน่งงานหรืองานที่รับทำให้นั้นจะเป็นการประจำหรือชั่วคราว

(3) ค่าแห่งคุณวิไล ค่าแห่งลิขสิทธิ์หรือสิทธิอย่างอื่น เงินปี หรือเงินได้มีลักษณะเป็นเงินรายปี อันได้มาจากพินัยกรรม นิติกรรมอย่างอื่น หรือคำพิพากษาของศาล

(4) เงินได้ที่เป็น

(ก) ดอกเบี้ยพันธบัตร ดอกเบี้ยเงินฝาก ดอกเบี้ยหุ้นกู้ ดอกเบี้ยตัวเงิน ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ ดอกเบี้ยเงินกู้ยืมที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียม เฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว หรือผลต่างระหว่างราคาไถ่ถอนกับราคาจำหน่าย ตัวเงินหรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล หรือนิติบุคคลอื่นเป็นผู้ออกและจำหน่ายครั้งแรกในราคาต่ำกว่าราคาไถ่ถอน รวมทั้งเงินได้ที่มิได้มีลักษณะทำนองเดียวกันกับดอกเบี้ย ผลประโยชน์หรือ ค่าตอบแทนอื่นๆที่ได้จากการให้กู้ยืม หรือจากสิทธิเรียกร้องในหนี้ทุกชนิดไม่ว่าจะมีหลักประกันหรือไม่ก็ตาม

(ข) เงินปันผล เงินส่วนแบ่งของกำไร หรือประโยชน์อื่นใดที่ได้จากบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล กองทุนรวม หรือสถาบันการเงินที่มีกฎหมายโดยเฉพาะของประเทศไทยจัดตั้งขึ้นสำหรับให้กู้ยืมเงินเพื่อส่งเสริมเกษตรกรรม พาณิชยกรรมหรืออุตสาหกรรม เงินปันผลหรือเงินส่วนแบ่งของกำไรที่อยู่ในบังคับต้องถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายว่าด้วยภาษีเงินได้ปิโตรเลียมเฉพาะส่วนที่เหลือจากถูกหักภาษีไว้ ณ ที่จ่ายตามกฎหมายดังกล่าว เพื่อประโยชน์ในการ

คำนวณเงินได้ตามวรรคหนึ่ง ในกรณีที่บุตรชอบด้วยกฎหมายที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะเป็นผู้มีเงินได้ และความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าว เป็นเงินได้ของบิดา แต่ถ้าความเป็นสามีภริยาของบิดาและมารดาได้มีอยู่ตลอดปีภาษี ให้ถือว่าเงินได้ของบุตรดังกล่าวเป็นเงินได้ของบิดาหรือมารดาผู้ใช้อำนาจปกครองหรือของบิดาในกรณีบิดา มารดาใช้อำนาจปกครองร่วมกันความในวรรคสองให้ใช้บังคับกับบุตรบุญธรรมที่ยังไม่บรรลุนิติ ภาวะ ซึ่งเป็นผู้มีเงินได้ด้วยโดยอนุโลม

(ก) เงินโบนัสที่จ่ายแก่ผู้ถือหุ้นหรือผู้เป็นหุ้นส่วนในบริษัท หรือห้างหุ้นส่วน

นิติบุคคล

(ง) เงินลดทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลเฉพาะส่วนที่จ่ายไม่เกินกว่า กำไรและเงินที่กั้นไว้รวมกัน

(จ) เงินเพิ่มทุนของบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลซึ่งตั้งจากกำไรที่ได้มาหรือ เงินที่กั้นไว้รวมกัน

(ฉ) ผลประโยชน์ที่ได้จากการที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลควมเข้ากัน หรือ รับช่วงกัน หรือเลิกกัน ซึ่งคิดราคาเป็นเงินได้เกินกว่าเงินทุน

(ช) ผลประโยชน์ที่ได้จากการโอนการเป็นหุ้นส่วนหรือโอนหุ้น หุ้นกู้ พันธบัตร หรือตั๋วเงิน หรือตราสารแสดงสิทธิในหนี้ที่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลหรือนิติบุคคลอื่นเป็น ผู้ออก ทั้งนี้ เฉพาะซึ่งคิดราคาเป็นเงินได้เกินกว่าที่ลงทุน

(5) เงินหรือประโยชน์อย่างอื่นที่ได้เนื่องจาก

(ก) การให้เช่าทรัพย์สิน

(ข) การผิดสัญญาเช่าซื้อทรัพย์สิน

(ค) การผิดสัญญาซื้อขายเงินผ่อน ซึ่งผู้ขายได้รับคืนทรัพย์สินที่ซื้อขายนั้น โดยไม่ ต้องคืนเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้ว

ในกรณี (ก) ถ้าเจ้าพนักงานประเมินมีเหตุอันควรเชื่อว่าผู้มีเงินได้แสดงเงินได้ต่ำ ไป ไม่ถูกต้องตามความเป็นจริง เจ้าพนักงานประเมินมีอำนาจประเมินเงินได้นั้นตามจำนวนเงินที่ ทรัพย์สินนั้นสมควรให้เช่าได้ตามปกติ และให้ถือว่าจำนวนเงินที่ประเมินนี้เป็นเงินได้พึงประเมิน ของผู้มีเงินได้ ในกรณีนี้จะอุทธรณ์การประเมินก็ได้ ทั้งนี้ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการอุทธรณ์ตาม ส่วน 2 หมวด 2 ลักษณะ 2 มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ในกรณี (ข) และ (ค) ให้ถือว่าเงินหรือประโยชน์ที่ได้รับไว้แล้วแต่วันทำสัญญา จนถึงวันผิดสัญญาทั้งสิ้นเป็นเงินได้พึงประเมินของปีที่มีการผิดสัญญานั้น

(6) เงินได้จากวิชาชีพอิสระ คือ วิชากฎหมาย การประกอบโรคศิลปะ วิศวกรรม สถาปัตยกรรม การบัญชี ประณีตศิลปกรรม หรือวิชาชีพอิสระอื่น ซึ่งจะได้มีพระราชกฤษฎีกา กำหนดชนิดไว้

(7) เงินได้จากการรับเหมาที่ผู้รับเหมาต้องลงทุนด้วยการจัดหาสัมภาระในส่วนสำคัญ นอกจากเครื่องมือ

(8) เงินได้จากการธุรกิจ การพาณิชย์ การเกษตร การอุตสาหกรรม การขนส่ง หรือการอื่น นอกจากที่ระบุไว้ใน (1) ถึง (7) แล้ว

เงินค่าภาษีอากรตามวรรคหนึ่ง ถ้าผู้จ่ายเงินหรือผู้อื่นออกแทนให้สำหรับเงินได้ประเภทใด ไม่ว่าทอดใดหรือในปีภาษีใดก็ตาม ให้ถือเป็นเงินได้ประเภทและของปีภาษีเดียวกันกับเงินได้ที่ออกแทนให้

ค่าใช้จ่ายหักจากเงินได้

มาตรา 42 ทวิ เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (1) และ (2) ยอมให้หักค่าใช้จ่าย เป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่รวมกันต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอด ปีภาษี ให้ต่างฝ่าย ต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

มาตรา 42 ตรี เงินได้พึงประเมินตามมาตรา 40 (3) เฉพาะที่เป็นค่าแห่งลิขสิทธิ์ยอมให้หัก ค่าใช้จ่ายเป็นการเหมาได้ร้อยละ 40 แต่ต้องไม่เกิน 60,000 บาท

ในกรณีสามีภริยาต่างฝ่ายต่างมีเงินได้ตามวรรคหนึ่ง และความเป็นสามีภริยาได้มีอยู่ตลอด ปีภาษี ให้ต่างฝ่ายต่างหักค่าใช้จ่ายได้ตามเกณฑ์ในวรรคหนึ่ง

มาตรา 43 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (5) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 44 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (6) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 45 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (7) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา 46 เงินได้พึงประเมินตามความในมาตรา 40 (8) ยอมให้หักค่าใช้จ่ายได้ตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

เงินเพิ่มกรณีไม่เสียหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลา

มาตรา 27 บุคคลใดไม่เสียหรือนำส่งภาษีภายในกำหนดเวลาตามที่บัญญัติไว้ในหมวดต่างๆ แห่งลักษณะนี้เกี่ยวกับภาษีอากรประเมิน ให้เสียเงินเพิ่มอีกร้อยละ 1.5 ต่อเดือน หรือเศษของเดือน ของเงินภาษีที่ต้องเสีย หรือนำส่งโดยไม่รวมเบี้ยปรับ

ในกรณีอธิบดีอนุมัติให้ขยายกำหนดเวลาชำระหรือนำส่งภาษี และได้มีการชำระหรือนำส่ง ภาษีภายในกำหนดเวลาที่ขยายให้ นั้น เงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งให้ลดลงเหลือร้อยละ 0.75 ต่อเดือน หรือเศษของเดือน

การคำนวณเงินเพิ่มตามวรรคหนึ่งและวรรคสอง ให้เริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่น ราชการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี แต่เงินเพิ่มที่คำนวณได้มิให้เกินจำนวนภาษีที่ ต้องเสียหรือนำส่ง ไม่ว่าภาษีที่ต้องเสียหรือนำส่งนั้นจะเกิดจากการประเมินหรือคำสั่งของเจ้า พนักงาน หรือคำวินิจฉัยอุทธรณ์หรือคำพิพากษาของศาล

ข้อมูลส่วนแบ่งการตลาดของกองทุนหุ้นระยะยาว (LTF)

บริษัทจัดการ	ตุลาคม 2547			ธันวาคม 2547		
	จำนวน	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ	ส่วนแบ่ง	จำนวน	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ	ส่วนแบ่ง
	(กองทุน)	22/ตุลาคม/2547 (บาท)	การตลาด	(กองทุน)	26/ธันวาคม/2546 (บาท)	การตลาด
บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)			0.00%	1	104,592,217.48	1.86%
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	2	308,841,853.14	31.78%	2	1,391,768,215.08	24.70%
บลจ. ทหารไทย จำกัด			0.00%	2	360,060,546.78	6.39%
บลจ. ทิสโก้ จำกัด			0.00%	1	202,584,496.72	3.60%
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	2	308,841,853.14	31.78%	2	1,277,952,277.73	22.68%
บลจ. ธนชาต จำกัด	2	212,253,791.70	21.84%	2	319,680,245.32	5.67%
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	1	51,046,527.10	5.25%	1	96,128,036.64	1.71%
บลจ. บีที จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด			0.00%	1	49,326,671.27	0.88%
บลจ. แมนูลิพี (ประเทศไทย) จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด			0.00%	1	160,213,290.19	2.84%
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด			0.00%	1	166,358,312.09	2.95%
บลจ. อยูธยา จำกัด			0.00%	2	223,779,227.66	3.97%
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)			0.00%	1	120,780,768.11	2.14%
บลจ. แอสเซ็ท พลัส จำกัด			0.00%	1	101,769,166.73	1.81%
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด			0.00%	1	178,310,917.66	3.16%
บลจ. ซีมิโก้ จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. บัวหลวง จำกัด			0.00%	1	596,836,511.72	10.59%
บลจ. พรีเมเวสต์ จำกัด			0.00%	1	120,588,600.51	2.14%
บลจ. ฟิลลิป จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. วรรณ จำกัด	1	90,959,102.44	9.36%	1	163,208,083.32	2.90%
รวม	6	971,943,127.52	68.22%	22	5,633,937,585.01	100.00%

ข้อมูลส่วนแบ่งการตลาดของกองทุนหุ้นระยะยาว (LTF)

บริษัทจัดการ	ธันวาคม 2548			ธันวาคม 2549		
	จำนวน (กองทุน)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 30/ธันวาคม/2548 (บาท)	ส่วนแบ่ง การตลาด	จำนวน (กองทุน)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 29/ธันวาคม/2549 (บาท)	ส่วนแบ่ง การตลาด
บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	1	201,365,633.17	1.42%	2	364,889,493.58	1.45%
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	3	3,516,932,383.69	24.81%	3	5,572,121,422.44	22.12%
บลจ. ทหารไทย จำกัด	2	1,197,220,690.75	8.45%	2	2,048,104,550.49	8.13%
บลจ. ทิสโก้ จำกัด	1	503,940,338.29	3.55%	1	666,229,848.16	2.65%
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	3	3,727,194,817.89	26.29%	3	7,104,805,810.91	28.21%
บลจ. ธนชาติ จำกัด	2	604,070,571.50	4.26%	2	794,195,346.34	3.15%
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	2	166,627,503.77	1.18%	2	264,664,210.62	1.05%
บลจ. บีที จำกัด	2	37,525,126.22	0.26%	2	91,984,673.03	0.37%
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	86,311,230.27	0.61%	1	90,223,546.35	0.36%
บลจ. แมนูลิไฟ (ประเทศไทย) จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	1	323,415,148.96	2.28%	1	524,364,958.98	2.08%
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	1	857,108,679.75	6.05%	1	2,102,284,155.76	8.35%
บลจ. อยูธยา จำกัด	2	509,113,318.50	3.59%	3	1,353,103,569.59	5.37%
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	2	256,859,981.84	1.81%	2	366,716,910.64	1.46%
บลจ. แอสเซ็ท พลัส จำกัด	1	160,535,290.54	1.13%	2	223,611,541.27	0.89%
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	2	297,115,382.19	2.10%	2	407,677,629.16	1.62%
บลจ. ซิมิโก้ จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. บัวหลวง จำกัด	1	1,227,173,577.13	8.66%	1	2,491,489,030.24	9.89%
บลจ. พรีเมเวสต์ จำกัด	1	209,322,509.57	1.48%	2	349,182,639.62	1.39%
บลจ. ฟิสิกส์ จำกัด			0.00%			0.00%
บลจ. วรรณ จำกัด	2	294,641,682.32	2.08%	2	370,772,353.29	1.47%
รวม	30	14,176,473,866.35	100.00%	34	25,186,421,690.47	100.00%

ข้อมูลส่วนแบ่งการตลาดของกองทุนหุ้นระยะยาว (LTF)

บริษัทจัดการ	ธันวาคม 2550		
	จำนวน (กองทุน)	มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ 28/ธันวาคม/2550 (บาท)	ส่วนแบ่ง การตลาด
บลจ. กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	4	837,453,222.69	86.16%
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	7	11,051,627,998.46	1137.07%
บลจ. ทหารไทย จำกัด	2	3,634,422,676.99	373.93%
บลจ. ทิสโก้ จำกัด	2	1,293,954,787.55	133.13%
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	6	14,584,205,206.93	1500.52%
บลจ. ธนชาติ จำกัด	2	1,245,508,905.81	128.15%
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	1	390,694,845.09	40.20%
บลจ. บีที จำกัด	2	168,421,530.28	17.33%
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	158,602,545.48	16.32%
บลจ. แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด	1	15,784,520.17	1.62%
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	1	899,060,020.32	92.50%
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	1	3,240,024,776.29	333.36%
บลจ. อยูธยา จำกัด	4	2,629,239,406.24	270.51%
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	4	642,518,140.33	66.11%
บลจ. แอสเซ็ท พลัส จำกัด	2	401,577,153.92	41.32%
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	4	844,102,205.39	86.85%
บลจ. ซีมิโก้ จำกัด	1	5,324,723.12	0.55%
บลจ. บัวหลวง จำกัด	2	6,174,509,234.18	635.27%
บลจ. พรีเมเวสท์ จำกัด	2	576,687,132.76	59.33%
บลจ. ฟิลลิป จำกัด	1	6,561,982.16	0.68%
บลจ. วรณ จำกัด	3	607,770,845.22	62.53%
รวม	53	49,408,051,859.38	5083.43%

สรุปจำนวนกองทุน (RMF - LTF) เดือนพฤษภาคม 2551

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	กองทุนรวม RMF		กองทุนรวม LTF	
	Number of Funds	Total Net Assets (Baht) พฤษภาคม 30, 2008	Number of Funds	Total Net Assets (Baht) พฤษภาคม 30, 2008
บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	4	1,334,157,726.84	4	826,974,461.43
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	8	11,579,422,791.71	7	11,070,094,475.82
บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2,851,234,144.64	2	3,454,970,290.62
บลจ. ทิสโก้ จำกัด	5	1,188,545,690.90	2	1,339,501,618.80
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	7,386,353,581.61	6	15,249,292,110.90
บลจ. ธนชาติ จำกัด	5	1,308,224,094.28	2	1,156,092,287.37
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	304,904,912.11	1	328,742,295.79
บลจ. บีที จำกัด	3	132,683,647.83	2	181,116,650.70
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	39,618,935.36	1	104,554,345.96
บลจ. แมงกุโลฟี (ประเทศไทย) จำกัด	0	0.00	1	17,690,170.03
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	3	1,014,596,787.94	1	902,218,720.20
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	916,103,261.69	1	3,245,072,204.79
บลจ. อยูธยา จำกัด	6	2,162,684,189.18	4	2,557,111,837.79
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	511,334,685.56	4	609,198,579.90
บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	198,853,515.66	2	392,871,208.42
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	832,610,386.81	4	745,101,375.39
บลจ.รวม ซีมิโก้ จำกัด	0	0.00	1	5,191,955.67
บลจ.รวม บัวหลวง จำกัด	5	6,230,658,095.14	2	6,297,015,981.52
บลจ.รวม พรีเมาเวสต์ จำกัด	3	323,562,323.30	2	534,939,346.66
บลจ.รวม ฟิลลิป จำกัด	1	16,537,454.01	1	6,540,233.39
บลจ.รวม วรณ จำกัด	4	817,252,435.77	3	563,392,942.28
Summary	77	39,149,338,660.34	53	49,587,683,093.43

สรุปจำนวนกองทุน (RMF - LTF) เดือนมิถุนายน 2551

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	กองทุนรวม RMF		กองทุนรวม LTF	
	Number of	Total Net Assets (Baht)	Number of	Total Net Assets (Baht)
	Funds	มิถุนายน 27, 2008	Funds	มิถุนายน 27, 2008
บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	4	1,328,175,463.45	4	804,132,815.18
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	6	11,175,968,924.51	6	10,582,933,276.13
บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2,791,232,638.49	2	3,411,377,667.35
บลจ. ทิสโก้ จำกัด	5	1,133,496,215.26	2	1,317,716,428.56
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	7,441,840,114.72	6	15,370,311,474.01
บลจ. ธนชาติ จำกัด	5	1,275,450,266.23	2	1,126,447,531.94
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	302,264,683.12	1	318,589,412.51
บลจ. บีที จำกัด	3	131,985,028.52	2	176,925,977.76
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	38,063,337.70	1	100,936,472.07
บลจ. แมมูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด	0	0.00	1	17,746,770.96
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	3	986,967,309.58	1	849,557,206.88
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	880,089,582.35	1	3,061,590,563.75
บลจ. อยูธยา จำกัด	6	2,137,163,042.77	4	2,473,664,476.71
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	498,113,322.85	4	583,104,821.84
บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	196,007,803.15	2	382,233,843.34
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	822,805,038.99	4	735,403,803.23
บลจ.รวม ซีมิโก้ จำกัด	0	0.00	1	24,905,345.47
บลจ.รวม บัวหลวง จำกัด	5	6,141,572,407.56	2	6,158,219,928.33
บลจ.รวม พรีเมาเวสต์ จำกัด	3	321,291,559.73	2	513,614,489.52
บลจ.รวม ฟิลลิป จำกัด	1	15,617,389.05	1	6,831,191.40
บลจ.รวม วรณ จำกัด	4	791,880,722.29	3	536,000,530.65
Summary	75	38,409,984,850.32	52	48,552,244,027.59

สรุปจำนวนกองทุน (RMF - LTF) เดือนกรกฎาคม 2551

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	กองทุนรวม RMF		กองทุนรวม LTF	
	Number of	Total Net Assets (Baht)	Number of	Total Net Assets (Baht)
	Funds	กรกฎาคม 25, 2008	Funds	กรกฎาคม 25, 2008
บลจ. กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	4	1,308,733,822.26	4	724,757,783.63
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	6	10,697,881,964.24	6	9,723,738,435.81
บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2,635,543,413.92	2	3,106,778,159.98
บลจ. ทิสโก้ จำกัด	5	1,035,749,522.96	2	1,070,110,956.57
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	7,235,884,615.58	6	14,210,699,997.10
บลจ. ธนชาติ จำกัด	5	1,193,144,770.71	2	973,299,078.10
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	293,469,572.33	1	299,938,726.48
บลจ. บีที จำกัด	3	130,620,383.54	2	166,599,095.26
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	36,245,528.23	1	82,668,153.65
บลจ. แมนูลายไฟ (ประเทศไทย) จำกัด	0	0.00	1	15,204,829.36
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	3	930,359,547.74	1	746,159,775.31
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	821,883,060.30	1	2,835,100,376.88
บลจ. อยูรยา จำกัด	6	1,980,625,474.79	4	2,316,083,335.80
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	470,375,498.60	4	521,549,239.65
บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	178,906,915.84	2	333,324,550.42
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	804,529,451.20	4	639,089,705.67
บลจ.รวม ซิมิโก้ จำกัด	1	544,959.92	1	23,463,213.60
บลจ.รวม บัวหลวง จำกัด	5	5,869,829,607.91	2	5,678,545,303.53
บลจ.รวม พรีเมาเวสต์ จำกัด	3	316,408,102.33	2	465,603,961.57
บลจ.รวม ฟิลลิป จำกัด	1	16,646,874.33	1	6,542,566.32
บลจ.รวม วรรม จำกัด	4	729,029,184.02	3	475,008,557.97
Summary	76	36,686,412,270.75	52	44,414,265,802.66

สรุปจำนวนกองทุน (RMF - LTF) เดือนสิงหาคม 2551

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	กองทุนรวม RMF		กองทุนรวม LTF	
	Number of	Total Net Assets (Baht)	Number of	Total Net Assets (Baht)
	Funds	สิงหาคม 29, 2008	Funds	สิงหาคม 29, 2008
บลจ. กรุงเทพ จำกัด (มหาชน)	4	1,337,917,426.38	4	758,765,000.22
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	6	10,963,998,121.17	6	10,242,594,408.95
บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2,685,377,784.22	2	3,236,483,662.53
บลจ. ทีเอสไอ จำกัด	5	1,056,524,685.21	2	1,112,723,884.96
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	7,379,130,851.09	6	14,743,199,974.16
บลจ. ธนชาติ จำกัด	5	1,205,386,952.26	2	1,001,460,329.96
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	296,311,120.19	1	305,553,552.23
บลจ. บีที จำกัด	3	131,932,801.66	2	171,554,041.09
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	35,576,484.86	1	86,688,966.14
บลจ. แมงกอล (ประเทศไทย) จำกัด	0	0.00	1	16,116,404.98
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	3	950,486,558.24	1	783,624,649.29
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	836,113,946.98	1	2,897,053,406.92
บลจ. อยูรยา จำกัด	6	2,010,191,055.56	4	2,378,564,690.18
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	476,774,617.47	4	482,008,222.82
บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	186,557,899.81	2	351,571,635.14
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	815,825,259.43	4	663,840,725.95
บลจ.รวม ซีมิโก้ จำกัด	1	546,378.36	1	23,680,485.11
บลจ.รวม บัวหลวง จำกัด	5	5,978,031,138.24	2	5,858,533,486.20
บลจ.รวม พรีเมาเวสต์ จำกัด	3	318,667,229.15	2	480,963,869.74
บลจ.รวม ฟิเดลิโอ จำกัด	1	17,363,377.37	1	6,530,815.82
บลจ.รวม วรรณ จำกัด	4	732,352,290.21	3	423,413,745.09
Summary	76	37,415,065,977.86	52	46,024,925,957.48

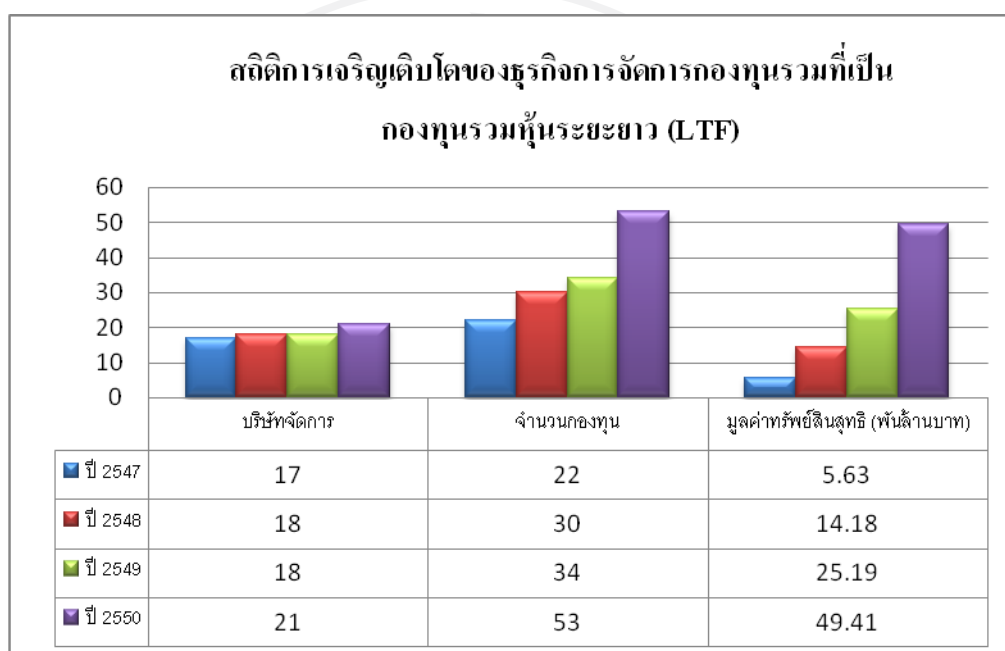
สรุปจำนวนกองทุน (RMF - LTF) เดือนกันยายน 2551

บริษัทหลักทรัพย์จัดการกองทุน (บลจ.)	กองทุนรวม RMF		กองทุนรวม LTF	
	Number of	Total Net Assets (Baht)	Number of	Total Net Assets (Baht)
	Funds	กันยายน 26, 2008	Funds*	กันยายน 26, 2008
บลจ. กรุงไทย จำกัด (มหาชน)	4	1,337,828,113.81	4	715,992,995.10
บลจ. กสิกรไทย จำกัด	6	10,670,872,169.99	6	9,789,696,112.62
บลจ. ทหารไทย จำกัด	3	2,602,968,126.07	2	3,083,659,303.57
บลจ. ทีเอสไอ จำกัด	5	989,194,377.15	2	1,030,214,318.62
บลจ. ไทยพาณิชย์ จำกัด	4	7,344,493,296.40	6	14,402,362,753.50
บลจ. ธนชาติ จำกัด	5	1,171,536,041.23	2	947,397,930.10
บลจ. นครหลวงไทย จำกัด	4	292,237,746.40	1	290,942,632.22
บลจ. บีที จำกัด	3	132,968,161.42	2	158,072,743.24
บลจ. ฟินันซ่า จำกัด	1	33,731,692.15	1	80,434,701.89
บลจ. แมนูไลฟ์ (ประเทศไทย) จำกัด	0	0.00	1	15,295,472.52
บลจ. ยูโอบี (ไทย) จำกัด	3	925,392,846.19	1	731,179,355.34
บลจ. อเบอร์ดีน จำกัด	2	779,946,341.38	1	2,678,851,212.75
บลจ. อยูธยา จำกัด	6	1,924,371,752.72	4	2,264,888,542.81
บลจ. เอ็มเอฟซี จำกัด (มหาชน)	5	459,215,712.24	4	449,642,637.61
บลจ. แอสเซท พลัส จำกัด	3	181,661,499.87	2	332,342,141.15
บลจ. ไอเอ็นจี (ประเทศไทย) จำกัด	8	802,208,516.73	4	631,646,187.11
บลจ.รวม ซิมิโก้ จำกัด	1	522,368.21	1	22,495,616.40
บลจ.รวม บัวหลวง จำกัด	5	5,807,105,271.00	2	5,618,815,892.00
บลจ.รวม พรีเมาเวสต์ จำกัด	3	316,289,488.42	2	458,143,454.18
บลจ.รวม ฟิลลิป จำกัด	1	17,391,821.95	1	5,983,616.62
บลจ.รวม วรณ จำกัด	4	691,137,869.31	3	398,444,547.73
Summary	76	36,481,073,212.64	52	44,106,502,167.08

สถิติการเจริญเติบโตของธุรกิจการจัดการกองทุนรวมที่เป็นกองทุนหุ้นระยะยาว

(Long Term Equity Fund : LTF)

	ข้อมูล : ธันวาคม			
รายการ/ปี	2547	2548	2549	2550
บริษัทจัดการ	17	18	18	21
จำนวนกองทุน	22	30	34	53
มูลค่าทรัพย์สินสุทธิ (พันล้านบาท)	5.63	14.18	25.19	49.41

ตัวอย่างประกอบ
เงื่อนไขการลงทุนที่ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

1. เงื่อนไขเกี่ยวกับจำนวนเงินที่จ่ายเป็นค่าซื้อหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี

ตัวอย่างที่ 1 จำนวนเงินลงทุนสูงสุดในแต่ละปีที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินในปีภยานั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท

สมมติฐานที่	จำนวนเงินได้พึงประเมินที่ได้รับทั้งปี (ตั้งแต่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม)	อัตราร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมิน	จำนวนเงินลงทุนขั้นสูงสุดรวมทั้งปี ที่จะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
1	0	0	0
2	100,000	15,000	15,000
3	500,000	75,000	75,000
4	1,000,000	150,000	150,000
5	2,000,000	300,000	300,000
6	2,500,000	375,000	300,000

ตัวอย่างที่ 2 สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินตลอดปีภยานี้จำนวน 2,500,000 บาท เท่ากันทุกปี ผู้ลงทุนจะลงทุนซื้อหน่วยลงทุน LTF เพียงกองทุนเดียว หรือหลายกองทุน หรือไม่ลงทุนในปีใดปีหนึ่ง หรือลงทุนในจำนวนเงินเท่าใดก็ได้ แต่เมื่อรวมกันทุกกองทุนในปีปฏิทินเดียวกันแล้ว ผู้ลงทุนจะได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษีเพียงเท่าจำนวนเงินลงทุนที่ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภยานั้น ทั้งนี้ เฉพาะส่วนที่ไม่เกิน 300,000 บาท ดังนี้

ปี พ.ศ. ที่ลงทุน	เงินลงทุนใน LTF1	LTF2	LTF3	เงินลงทุนทั้งสิ้น	เงินลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
2547	300,000	0	0	300,000	300,000
2548	100,000	100,000	100,000	300,000	300,000
2549	0	100,000	50,000	150,000	150,000
2550	0	0	0	0	0
2551	0	0	0	0	0
2552	150,000	200,000	0	350,000	300,000

2. เงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุน ผู้ลงทุนต้องถือหน่วยลงทุนในกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน

ตัวอย่างที่ 3 การถือหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวในระยะเวลาตามเงื่อนไขการลงทุน (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

ปี พ.ศ.	เงินลงทุนในLTF1	LTF2	LTF3	เงินลงทุนทั้งสิ้น	เงินลงทุนที่ได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี
2547	300,000	0	0	300,000	300,000
2548	100,000	100,000	100,000	300,000	300,000
2549	0	100,000	50,000	150,000	150,000
2550	0	0	0	0	0
2551	0	0	0	0	0
2552	150,000	200,000	0	350,000	300,000
2553	100,000	50,000	50,000	200,000	200,000

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนที่ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาว (LTF) ในเดือนใด ๆ ก็ตามของปี พ.ศ. 2547 หากผู้ลงทุนมีความประสงค์จะขายคืนหน่วยลงทุนนั้น โดยให้เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน (ถือหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน) ผู้ลงทุนมีสิทธิขายคืนเฉพาะหน่วยลงทุน LTF1 ได้ในจำนวนไม่เกินจำนวนหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ภายในปี พ.ศ. 2547 ตั้งแต่เดือนมกราคมของปี พ.ศ. 2551 เป็นต้นไป และภายในปี พ.ศ. 2552 ผู้ลงทุนจะมีสิทธิขายคืนหน่วยลงทุน LTF1 LTF2 และ LTF3 ได้ในจำนวนไม่เกินจำนวนหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ภายในปี พ.ศ. 2547 ถึง 2548 โดยให้พิจารณาเงื่อนไขเกี่ยวกับระยะเวลาในการลงทุนเช่นนี้เรื่อยไป ทั้งนี้ ผู้ลงทุนมีสิทธิที่จะขายคืนในช่วงเวลาดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ และในการขายคืนจะขายคืนทั้งหมดหรือบางส่วนก็ได้

ตัวอย่างที่ 4 ขายคืนหน่วยลงทุนเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ได้รับเงินค่าขายคืนสูงกว่าเงินลงทุน (ต้นทุน) (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	300,000	10	30,000	-
(ลงทุน) 2548	:	:	:	
(ลงทุน) 2549	:	:	:	
(ลงทุน) 2550	:	:	:	
(ขายคืน) 10 มกราคม 2551	-	15.25	30,000	457,500

จากตัวอย่าง ในปี พ.ศ. 2551 ผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ภายในปี พ.ศ. 2547 ทั้งหมด (30,000 หน่วย) เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ดังนั้น จำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุนที่ได้รับ (จำนวน = $30,000 \times 15.25 = 457,500$ บาท) สูงกว่าเงินลงทุนหรือต้นทุน (จำนวน = $30,000 \times 10 = 300,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไร เท่ากับ 157,500 บาท ($457,500 - 300,000 = 157,500$ บาท) ได้รับการยกเว้นภาษี ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และไม่ต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมา

ตัวอย่างที่ 5 ขายคืนหน่วยลงทุนเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ได้รับเงินค่าขายคืนน้อยกว่าเงินลงทุน(ต้นทุน) (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	300,000	10	30,000	-
(ลงทุน) 2548	:	:	:	
(ลงทุน) 2549	:	:	:	
(ลงทุน) 2550	:	:	:	
(ขายคืน) 10 มกราคม 2551	-	9.25	30,000	277,500

จากตัวอย่าง ในปี พ.ศ. 2551 ผู้ลงทุนขายคืนหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ภายในปี พ.ศ. 2547 ทั้งหมด (30,000 หน่วย)เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ดังนั้น จำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุนที่ได้รับ (จำนวน = $30,000 \times 9.25 = 277,500$ บาท) น้อยกว่าเงินลงทุนหรือต้นทุน (จำนวน = $30,000 \times 10 = 300,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าติดลบหรือขาดทุน เท่ากับ 22,500 บาท ($277,500 - 300,000 = -22,500$ บาท) ได้รับการ ยกเว้นภาษี ไม่ต้องนำไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา และไม่ต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมา

ตัวอย่างที่ 6 การขายคืนหน่วยลงทุน ซึ่งมีเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนจำนวนหนึ่งเกินกว่าอัตรากำหนดตามข้อ 3.1 (1) แต่ผู้ลงทุนได้ถือหน่วยลงทุนนั้นที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทินเป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน ตามข้อ 3.1 (2) (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	500,000	10	50,000	-
(ลงทุน) 25 เมษายน 2548	100,000	11.50	8,695.65	-
(ลงทุน) 10 ตุลาคม 2548	200,000	10.75	18,604.65	-
(ลงทุน) 2549	:	:	:	:
(ลงทุน) 2550	:	:	:	:
(ขายคืน) 20 ธันวาคม 2551	-	12.00	(30,000)	360,000

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จำนวนเงิน 500,000 บาท เกินกว่าอัตราที่กำหนด (15% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ซึ่งตามตัวอย่างนี้ คือเกิน 300,000 บาท) จำนวนเงิน 200,000 บาท (ซึ่งไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี) และในปี พ.ศ. 2551 ได้ขายคืนหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้ในปี พ.ศ. 2547 นั้นบางส่วนจำนวน 30,000 หน่วย (ถือหน่วยลงทุนที่ได้ซื้อไว้ในแต่ละครั้งต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน) และการคำนวณตามวิธี FIFO จะพิจารณาจากจำนวนเงินลงทุนใน ส่วนที่ไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีก่อนจนหมด แล้วจึงมาพิจารณาจำนวนเงินลงทุนในส่วนที่ได้รับ สิทธิประโยชน์ทางภาษี ดังนี้

ก. ลำดับแรกพิจารณาในส่วนของเงินลงทุนที่ซื้อเกินอัตราที่กำหนด (จำนวน 200,000 บาท) จำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน (จำนวน = $20,000 \times 12 = 240,000$ บาท) มากกว่าเงินลงทุน (ต้นทุน) (จำนวน = $20,000 \times 10 = 200,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไรเท่ากับ 40,000 บาท ($240,000 - 200,000 = 40,000$ บาท) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

- (1) เงินผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับจำนวน 40,000 บาทจะถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%
- (2) ผู้ลงทุนมีหน้าที่นำเงินผลประโยชน์นั้น (40,000 บาท) ไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษี พ.ศ. 2551 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(3) ผู้ลงทุนไม่ต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากจำนวนเงิน 200,000 บาท นี้ ผู้ลงทุนไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี

ข. ถ้าดับต่อมาจึงพิจารณาในส่วนของเงินลงทุนที่ซื้อภายในอัตรากำหนด (จำนวน 100,000 บาท) จำนวนเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน (จำนวน = $10,000 \times 12 = 120,000$ บาท) มากกว่าเงินลงทุน (ต้นทุน) (จำนวน = $10,000 \times 10 = 100,000$) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไรเท่ากับ 20,000 บาท ($120,000 - 100,000 = 20,000$ บาท) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) เงินผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับจำนวน 20,000 บาท ไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย

(2) ผู้ลงทุนไม่ต้องนำเงินผลประโยชน์นั้น (20,000 บาท) ไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นเพื่อเสียภาษี

(3) ผู้ลงทุนไม่ต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษี เนื่องจากจำนวนเงิน 100,000 บาท ซึ่งเป็นเงินลงทุนที่ผู้ลงทุนได้รับสิทธิประโยชน์ทางภาษี และถือหน่วยลงทุนส่วนนี้ต่อเนื่องกันเป็นระยะเวลาไม่น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุน

กรณีผู้ลงทุนปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน

การขายคืนหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวที่ถือไว้น้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน
ตัวอย่างที่ 7 ขายคืนหน่วยลงทุนผิดเงื่อนไขการลงทุน ได้รับเงินลงทุนสูงกว่าเงินลงทุน(ต้นทุน)
(สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	300,000	10	30,000	-
(ลงทุน) 25 เมษายน 2548	100,000	11.50	8,695.65	-
(ลงทุน) 10 ตุลาคม 2548	200,000	10.75	18,604.65	-
(ลงทุน) 2549	:	:	:	:
(ขายคืน) 20 ธันวาคม 2550	-	13.25	(30,000)	397,500

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 และในปี พ.ศ. 2550 ได้ขายคืนหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้ในปี พ.ศ. 2547 ทั้งหมด 30,000 หน่วย (ถือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ผิดเงื่อนไขการลงทุน) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ผู้ลงทุนได้รับเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน(จำนวน = $30,000 \times 13.25 = 397,500$ บาท) สูงกว่าเงินลงทุนหรือต้นทุน (จำนวน = $30,000 \times 10 = 300,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไร เท่ากับ 97,500 บาท ($397,500 - 300,000 = 97,500$ บาท) เงินผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับนี้จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%

(2) ผู้ลงทุนมีหน้าที่นำเงินผลประโยชน์นั้น (97,500 บาท) ไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษี พ.ศ. 2550 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(3) ผู้ลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมาในปีภาษี พ.ศ. 2547 (จากการที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนจำนวน 300,000 บาท ไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษี) พร้อมเงินเพิ่ม (ระยะเวลาที่ใช้คำนวณเงินเพิ่มเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรดำเนินการชำระคืนโดยเร็ว

ตัวอย่างที่ 8 ชายคืนหน่วยลงทุนผิดเงื่อนไขการลงทุน ได้รับเงินลงทุนน้อยกว่าเงินลงทุน(ต้นทุน) (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	300,000	10	30,000	-
(ลงทุน) 25 เมษายน 2548	100,000	11.50	8,695.65	-
(ลงทุน) 10 ตุลาคม 2548	200,000	10.75	18,604.65	-
(ลงทุน) 2549	:	:	:	:
(ขายคืน) 20 ธันวาคม 2550	-	9.25	(30,000)	277,500

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 และในปี พ.ศ. 2550 ได้ขายคืนหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้ในปี พ.ศ. 2547 ทั้งหมด 30,000 หน่วย (คือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ผิดเงื่อนไขการลงทุน) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ผู้ลงทุนได้รับเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน(จำนวน = $30,000 \times 9.25 = 277,500$ บาท) น้อยกว่าเงินลงทุนหรือต้นทุน (จำนวน = $30,000 \times 10 = 300,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าติดลบหรือขาดทุน เท่ากับ 22,500 บาท ($277,500 - 300,000 = -22,500$ บาท) ผลประโยชน์ที่เป็นขาดทุน ผู้ลงทุนไม่ต้องถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย

(2) ผู้ลงทุนไม่ต้องนำผลขาดทุนไปคำนวณเพื่อเสียภาษี และไม่สามารถนำยอดขาดทุนนี้ (22,500 บาท) ไปหักหรือลดหย่อนในการคำนวณรวมกับเงินได้อื่นที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษี พ.ศ. 2550 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(3) ผู้ลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมาในปีภาษี พ.ศ. 2547 (จากการที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนจำนวน 300,000 บาท ไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษี) ด้วยพร้อมเงินเพิ่ม (ระยะเวลาที่ใช้คำนวณเงินเพิ่มเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี) ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรดำเนินการชำระคืนโดยเร็ว

ในกรณีที่ผู้ลงทุนซื้อกองทุนรวมหุ้นระยะยาวหลายกองทุน และขายคืนหน่วยลงทุนหลายกองทุนในปีภาษีเดียวกัน โดยปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน คือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน แม้ปรากฏผลกำไรและผลขาดทุนในแต่ละรายการหรือแต่ละกองทุน ผู้ลงทุนไม่สามารถนำผลกำไรผลขาดทุนมาหักกลบลบกัน ต้องนำส่วนที่แสดงผลกำไรไปรวมคำนวณเพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาเท่านั้น

ตัวอย่างที่ 9 ชายคินหน่วยลงทุนบางส่วนผิดเงื่อนไขการลงทุน ได้รับเงินลงทุนสูงกว่าเงินลงทุน (ต้นทุน) (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึงประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้ว สามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคิน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคิน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	300,000	10	30,000	-
(ลงทุน) 25 เมษายน 2548	100,000	11.50	8,695.65	-
(ลงทุน) 10 ตุลาคม 2548	200,000	10.75	18,604.65	-
(ลงทุน) 2549	:	:	:	:
(ขายคิน) 20 ธันวาคม 2550	-	13.25	(10,000)	132,500

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนได้ซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 และในปี พ.ศ. 2550 ได้ขายคินหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้ในปี พ.ศ. 2547 บางส่วน (สมมติว่า 10,000 หน่วย) (ถือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ผิดเงื่อนไขการลงทุนบางส่วน) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการ ดังนี้

(1) ผู้ลงทุนได้รับจำนวนเงินค่าขายคินหน่วยลงทุน (จำนวน = $10,000 \times 13.25 = 132,500$ บาท) สูงกว่าเงินลงทุนหรือต้นทุน (จำนวน = $10,000 \times 10 = 100,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไร เท่ากับ 32,500 บาท ($132,500 - 100,000 = 32,500$ บาท) เงินผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับนี้จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%

(2) ผู้ลงทุนมีหน้าที่นำเงินผลประโยชน์นั้น (32,500 บาท) ไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีพ.ศ. 2550 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

(3) ผู้ลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมาในปีภาษี พ.ศ. 2547 บางส่วน (จากการที่ได้นำเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนจำนวน 100,000 บาท ไปหักออกจากเงินได้เพื่อยกเว้นภาษี) พร้อมเงินเพิ่ม (ระยะเวลาที่ใช้คำนวณเงินเพิ่มเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี) ดังนั้นผู้ลงทุนจึงควรดำเนินการชำระคืนโดยเร็ว

ตัวอย่างที่ 10 การขายคินหน่วยลงทุน ซึ่งมีเงินค่าซื้อหน่วยลงทุนจำนวนหนึ่งเกินกว่าอัตรากำหนดตามข้อ 3.1 (1) โดยผู้ลงทุนถือหน่วยลงทุนนั้นเป็นระยชเวลานานน้อยกว่า 5 ปีปฏิทินไม่เป็นไปตามเงื่อนไขการลงทุนตามข้อ 3.1 (2) ถือว่าปฏิบัติผิดเงื่อนไขการลงทุน (สมมติว่าผู้ลงทุนมีเงินได้พึง

ประเมินในปีภาษี เมื่อคำนวณตามเงื่อนไขการลงทุนแล้วสามารถลงทุนได้สูงสุดจำนวนเงิน 300,000 บาท)

วันที่ลงทุน/ขายคืน	จำนวนเงินลงทุน	NAV ต่อหน่วย	จำนวนหน่วย	จำนวนเงินค่าขายคืน
(ลงทุน) 25 กันยายน 2547	500,000	10	50,000	-
(ลงทุน) 25 เมษายน 2548	100,000	11.50	8,695.65	-
(ลงทุน) 10 ตุลาคม 2548	200,000	10.75	18,604.65	-
(ลงทุน) 2549	:	:	:	:
(ขายคืน) 20 ธันวาคม 2550	-	12.00	(30,000)	360,000

จากตัวอย่าง ผู้ลงทุนซื้อหน่วยลงทุนของกองทุนรวมหุ้นระยะยาวตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547 จำนวนเงิน 500,000 บาท เกินกว่าอัตราที่กำหนด (15% ของเงินได้พึงประเมินที่ได้รับในปีภาษีนั้น ซึ่งตามตัวอย่างนี้ คือเกิน 300,000 บาท) จำนวนเงิน 200,000 บาท (ซึ่งไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษี) และในปี พ.ศ. 2550 ได้ขายคืนหน่วยลงทุนที่ซื้อไว้ในปี พ.ศ. 2547 นั้นบางส่วนจำนวน 30,000 หน่วย (คือหน่วยลงทุนน้อยกว่า 5 ปีปฏิทิน ผิดเงื่อนไขการลงทุน) และการขายคืนตามตัวอย่างนี้ เมื่อคำนวณตาม วิธี FIFO แล้ว ผู้ลงทุนได้รับเงินค่าขายคืนหน่วยลงทุน (จำนวน = $30,000 \times 12 = 360,000$ บาท) มากกว่าเงินลงทุน(ต้นทุน) (จำนวน = $30,000 \times 10 = 300,000$ บาท) ผลประโยชน์มีค่าเป็นบวกหรือกำไรเท่ากับ 60,000 บาท ($360,000 - 300,000 = 60,000$ บาท) ผู้ลงทุนต้องดำเนินการดังนี้

- (1) เงินผลประโยชน์ที่ผู้ลงทุนได้รับทั้งสิ้นจำนวน 60,000 บาท จะถูกหักภาษี ณ ที่จ่าย 3%
- (2) ผู้ลงทุนมีหน้าที่นำเงินผลประโยชน์นั้น (60,000 บาท) ไปรวมคำนวณกับเงินได้อื่นที่ผู้ลงทุนได้รับในปีภาษีพ.ศ. 2550 เพื่อเสียภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
- (3) ผู้ลงทุนจะต้องชำระคืนสิทธิประโยชน์ทางภาษีที่เคยได้รับมาในปีภาษี พ.ศ. 2547 ของเงินลงทุนเฉพาะจำนวน 100,000 บาท หลังจากหักเงินที่ลงทุนเกินอัตราที่กำหนดจำนวน 200,000 บาท ซึ่งไม่ได้รับสิทธิยกเว้นภาษีก่อนแล้ว พร้อมเงินเพิ่ม (ระยะเวลาที่ใช้คำนวณเงินเพิ่มเริ่มนับเมื่อพ้นกำหนดเวลาการยื่นรายการหรือนำส่งภาษีจนถึงวันชำระหรือนำส่งภาษี) ดังนั้น ผู้ลงทุนจึงควรดำเนินการชำระคืนโดยเร็ว